

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 28 november 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Oké, goedemiddag. Welkom bij de commissie Samenleving van 28 november. En welkom thuis ook alle kijkers en de publieke tribune. Ik heb geen berichten van verhindering gekregen, maar ik zo ook wel iedereen aanwezigheid, dus dat is oké. Ja, het wordt steeds gezelliger.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: We gaan even naar het vaststellen van de agenda. Bij de agendapunten 6 tot en met 8, waarbij de schoolbesturen aanwezig zijn, is het verzoek deze zoals ook in voorgaande jaren het geval was, tegelijkertijd te behandelen, waarbij de schoolbesturen hier aan tafel zullen komen zitten en eigenlijk de vragen vanuit de commissie gericht zijn eigenlijk aan de schoolbesturen en niet zozeer aan de wethouder. Dus dat komt zo meteen nog. En nog een ander puntje bij het vaststellen van de agenda. Vanuit de VVD is er een mail rond gegaan met het verzoek om steun voor de commissie om het ter kennisname stuk 1.1, de subsidies sociale basis 2020, alsnog ter bespreking te krijgen. En zoals u weet, is eigenlijk een dergelijk verzoek, nou ja, is wel mogelijk bij voldoende bespreking, maar het is natuurlijk niet de gangbare manier hoe we de dingen agenderen. Met name dit stuk is op 29 augustus behandeld, niet dit stuk, maar de sociale basis, is op 29 augustus behandeld en door de wethouder is toegezegd om voor de begroting met een stuk te komen, zodat eigenlijk tijdens de begroting eventueel voor extra geld gezorgd zou kunnen worden, indien u niet met dit stuk, financieel in ieder geval, met dit stuk niet uit de voeten kon. Maar goed, er is een mail rond gegaan. Hij is op 30 oktober in de Raadzaam 73, uit mijn hoofd, is hij daar verschenen. Er is een mail rond gegaan, ik heb een aantal toezeggingen, maar ik wil het hier even in de commissie vragen of jullie het oké vinden om dit stuk te gaan agenderen zo meteen en te bespreken? Ja, want de bedoeling was om het dan vandaag te agenderen, anders had het ... Dat was de vraag van de heer Van Kessel.

Mevrouw Stroo: Ja, dat snap ik, maar ik dacht zelf dat het al wat eerder ...

De voorzitter: Even in de microfoon alstublieft.

Mevrouw Stroo: Ik dacht zelf dat het al wat eerder bekend zou worden, want ik heb steeds ook die agenda in de gaten gehouden, van het komt er wel op, omdat we al een meerderheid hadden eigenlijk. Dus ik had dat anders verwacht.

De voorzitter: Maar nog niet iedereen heeft per mail, tenminste, niet gezien dat iedereen gereageerd had, maar ik zie nu wel in het stuk dat in ieder geval de meeste partijen eigenlijk wel, tenminste de grote partijen, maar ook u dus gereageerd heeft. Dus als u het goed vindt, gaan we het gewoon even bespreken, maar dat gaat dan aan het eind van de vergadering, nemen we die mee. Ja, gaan we dat doen? Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, ik vind het ook prima om het vanavond te behandelen, maar in het kader van voorbereiding en dat soort zaken wil ik het toch echt wel voortaan niet meer op deze manier op de agenda zetten, dat is wel zo prettig voor iedereen, denk ik.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, geheel terecht hoor, want ik vond het zelf ook niet zo fijn om dit nog eigenlijk buiten de procedures te agenderen. Nu is het natuurlijk wel zo, zoals u net al zei, dat in de Raadzaam dit stuk al genoeglijk voor de begroting bekend was, dus mensen hebben het stuk echt toch wel tot zich kunnen nemen. En de urgentie in dit geval is belangrijk, want die subsidies die zouden in principe in het nieuwe jaar, slaan op het nieuwe jaar, dus ik zou voordat het nieuwe jaar begint, zou ik deze discussie willen voeren. En aangezien de volgende commissievergadering en de reguliere procedure in 2020 zou uitkomen, heb ik ook aan iedereen gevraagd, met een grote mea culpa daarvoor, van kunnen we dat dan toch deze keer doen, bij uitzondering, om die reden? Maar alle begrip natuurlijk voor mensen die zeggen: ik heb me niet goed kunnen voorbereiden. Inbreng in die zin is ook niet verplicht.

De voorzitter: Dat is dus oké. Maar goed, nogmaals, het was volgens mij de bedoeling om het juist voor de begroting toe te sturen omdat we dan eventueel tijdens de begroting, mocht het een financiële draai ergens aan geven, had je het op dat moment kunnen gaan doen. En dan kunnen je nu dus niet meer doen voor het komende jaar, dat is eigenlijk wat ik even wil meegeven. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Heel goed, nu wel, we zijn verstaanbaar. Even voor de goede orde, ik vind het prima om even te bespreken wat de heer Van Kessel op de agenda wil zetten ten aanzien van dit punt, maar ik wou er even op wijzen dat wij gewoon een uitgebreide hoorzitting hebben gehad in aanloop van de begroting, daarbij ontbrak je op het appel. En dat vond ik jammer, want dat was een hele duidelijke hoorzitting over de problematiek en het aanvliegen daarvan. Maar ik ben benieuwd wat je te zeggen hebt.

De voorzitter: Ja, even heel kort, want we gaan het zo meteen bespreken, ja.

De heer Van Kessel: Ja, precies ja. Het grappige is natuurlijk, als raad probeer je het college te controleren, maar het is fijn dat ook de raadsleden mij in de gaten houden. Overigens heb ik ook daarop gereageerd waarom we daarin niet willen meedoen, en dat is omdat wij vinden dat de uitvoering ook bij de uitvoerende macht moet liggen en niet bij de controlerende macht. En in die zin, daar zat mijn principiële bezwaar om daarbij aanwezig te zijn. En ik begrijp ook daadwerkelijk niet dat anderen wel hebben meegedaan aan deze bijeenkomst, maar daar verschillen wij van mening en laten we dat dan ook liever hierbij rusten.

De voorzitter: Dat is iedereen natuurlijk zijn recht om daarin keuzes te maken. Ja, goed, we gaan het dus agenderen. Ik weet niet welk agendapunt het wordt, maar het is het agendapunt vlak voor de sluiting. Oké, 16, hoor ik net. Kan de agenda dan verder zo vastgesteld worden, geen andere dingen? Ja, gaan we dat doen.

3. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Punt 3, inventarisatie rondvraag en mededelingen. Even kijken, ik heb er wel een heleboel al binnen gekregen. Van de PvdA één, VVD één, GroenLinks vijf, SP wel acht en de Actiepartij vijf. En dan zijn er nog meer rondvragen. Mevrouw Booms, ChristenUnie, u heeft er één? Ja, even voor wie is dat, voor welke wethouder?

Mevrouw Booms-van der Meer: Het gaat over de jongerenraad.

De voorzitter: Jongerenraad? Oké. Verder nog? Nee. Oké, dank u wel. Dan, even kijken hoor, dat zijn er nu zo'n twintig die aangekondigd zijn en een aantal betreffen het uit de maatschappelijke opvang zetten ... Ben ik zo verstaanbaar, of niet? Ja, bij elkaar zijn het er, tenminste, dat staat op mijn lijstje. Ja, twintig, klopt. En 21 nu dus. Er zijn dus veel rondvragen gesteld. En een aantal daarvan betreffen het uit de maatschappelijke

opvang zetten van een dakloze man, en de vraag aan u bij de behandeling van deze rondvraag zou zijn om eigenlijk eerst de wethouder het woord hierover te geven. Want zij kent alle rondvragen, als het goed is krijgen we ook nog de beantwoording op die rondvragen technisch, maar het handigste is misschien dat even de wethouder eerst plenair al die rondvragen in één keer samenvat en dan gaat het misschien even sneller voor het proces, ja? Als u het daarmee eens bent, dan doen we het even op die manier en zijn er nog vragen, kunt u dat altijd nog stellen. Ik heb nog een aantal mededelingen. Dat zijn onder andere uitnodigingen. Woensdag 13 november, van half acht tot half tien, heeft het jaarlijks onderwijsgesprek met schoolbesturen plaatsgehad op de Daaf Geluk en Gunningschool, met als thema de kansencirkel. Ondanks de wat magere opkomst was er toch sprake van een goede bijeenkomst en bleek er veel belangstelling te zijn voor het thema. Wij hebben, ik zie hier een werkbezoek, uitnodiging Veiligheidsregio Kennemerland, morgenmiddag in Amsterdam. Ik weet niet of die bekend is, met betrekking tot woonvormen kwetsbare, complexe inwoners. Die heb ik van mevrouw Stroo overigens hier hè? Daar gaat een lijstje van rond ook, of niet? Oké, dus de vraag is of er nog andere mensen daar naartoe gaan? Stelt u zelf de vraag anders, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Het was mij een beetje onduidelijk of je ervoor op kon geven en ook of er een lijst was, want ik had geen nadere informatie gekregen. Dus dat is mijn vraag.

De voorzitter: Hij stond dus op de Raadzaam, die uitnodiging, en ik weet niet of andere mensen ze gezien hebben en zich daarvoor aangemeld hebben inmiddels. Nee, 29 november, morgenmiddag, ja. Er komt ook nog een technische sessie MRA-agenda 2.0, op maandag 2 december, dat is ook al snel. Er staat ook een inschrijfformulier in de Raadzaam, maar we willen er hier nog even eentje rond laten gaan. Indien u daar ook bij aanwezig zou willen zijn, graag even intekenen. Morgen is er een fietstocht, eigenlijk de commissie Beheer, maar misschien zijn er mensen die ook mee willen gaan, een fietstocht in Oost. Daar gaan we ook een lijstje voor rond laten gaan. En even kijken, mobiliteit hebben we ook nog, een technische sessie mobiliteit. Dat is ook voornamelijk Beheer, gaat ook nog even rond, kunt u ook op intekenen. En er is nog een technische sessie Nieuw normenkader huishoudelijke ondersteuning. Die zou eerst op 2 december zijn, die wordt verplaatst naar maandag 16 december, en daar gaat ook even een lijstje voor rond en dat is wel deze commissie. Dus graag even aantekenen of u wel of niet gaat komen. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Nou, ik heb belangstelling voor beide sessies, maar ze vinden tegelijkertijd plaats. Dat is lastig in dit geval.

De voorzitter: Welke vinden tegelijkertijd plaats?

De heer Oomkes: Die van maandag.

De voorzitter: Maandag heb je de MRA en dan op 16 december heb je de technische sessie Nieuw normenkader, staat op de ... Dan is er ook nog een voorstel uit het college tot het houden van een raadsmarkt. O, het college van Haarlem ja, om samen met de gemeenten Bloemendaal, Heemstede en Zandvoort een participatiebedrijf gezamenlijk vorm te geven. En in het onderzoek naar de vorming van het participatiebedrijf worden de financiële effecten in kaart gebracht en wordt een voorstel voor een besturingsmodel gedaan. En momenteel wordt er gewerkt aan het concrete beeld van het toekomstige participatiebedrijf. De wethouders van de bij het onderzoek betrokken gemeenten hebben aangegeven de tussentijdse bevindingen van het onderzoek te bespreken met de raden van de gemeenten tijdens een regionale raadsmarkt voor de commissie Samenleving, bij voorkeur ergens in februari of maart. En het eindonderzoek wordt uiteraard ook met de raden besproken, maar dat ligt nog wat verder in de toekomst, waarschijnlijk ergens in het tweede kwartaal. Heemstede en Bloemendaal hebben aangegeven graag mee te doen. Zandvoort is nog niet benaderd. En ik

hoor graag hoe de commissie van Haarlem hier tegenover staat, of zij interesse hebben in een raadsmarkt omtrent dit onderwerp. Ik zie één iemand schudden. Ja? Er zijn een aantal mensen die wel willen komen, maar goed, dan gaat dat georganiseerd worden op een moment. Even kijken, en op 25 september jongstleden is er een werksessie met de commissie geweest over de sociale basis en conform afspraak wordt er een tweede sessie georganiseerd voordat de nieuwe uitvraag de besluitvorming ingaat. Een mogelijke datum, nog onder voorbehoud, is woensdag 15 januari op locatie. En de uitnodiging die volgt nog, maar dan weet u vast dat er nog een tweede sessie aan zit te komen. Zijn er nog commissieleden met een mededeling? No. Dan gaan we naar de wethouder, de heer Botter, u heeft een mededeling. O, de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ik weet niet wanneer u dat gaat doen, maar op de agenda mis ik nog even de ter kennisname meegezonden stukken en onze reactie daarop. O, komt die ... sorry. Oké, staat hij daarbij.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik wil even een melding maken van twee zaken die in de vorige commissie aan de orde zijn geweest. Dat is in de eerste plaats de terugkoppeling van het gesprek van de ouders over het verdwenen busje. Daar heb ik inmiddels een gesprek mee gehad en ik heb ook met de vervoerder een gesprek gehad. Van beide bijeenkomsten is een verslag gemaakt en dat wordt u geïntegreerd aangeboden voor ter kennisname in ieder geval bij een volgende commissie, daar zal het bij de stukken zitten. Datzelfde geldt voor wat betreft het Ramplaankwartier, daar is vorige week vrijdag een gesprek geweest. Helaas kon de inspreker er niet bij aanwezig zijn, in verband met een crematie, maar we hebben toch het gesprek gehad en het erover gehad wat nu een mogelijke optie zou kunnen zijn. Er is een verslag in de maak, maar er is wel een lijst met vier actiepunten teruggestuurd. En die vier actiepunten die zouden verder worden uitgewerkt. Maar kennelijk, ja, ik weet niet wat precies de reden is geweest, heeft de speeltuin zich toch genoodzaakt gevoeld om u allen een brief te sturen. Nou ja, weet dat we met elkaar in gesprek zijn. Wel is gewoon tijdens het gesprek ook duidelijk geworden wat wij hebben gehad, dat in het begin wellicht de verwachtingen iets te hoog gewekt zijn en dat tijdens het proces misschien die niet waar gemaakt hebben kunnen worden, maar we zijn dus met hen in gesprek en ik was zelf heel erg verrast, net als mijn collega Roduner, over de mail die er nu lag aan u. Maar daar komen we dus met elkaar nog over te spreken. Een ander punt wat ik graag hier nog even zou willen rechtzetten, is dat we vorige keer nogal vrij uitvoerig hebben gesproken over Perron 18, de opvang van de dak- en thuislozen. Nou, het gebeurt natuurlijk weleens dat je als wethouder ook iets vergeet. Het stond mij wel bij dat ik u had geïnformeerd over het feit dat we hiermee bezig waren, maar ik was vergeten dat een jaar geleden, 28 november vorig jaar, ik een uitgebreide brief nota bene heb gestuurd om u te informeren over de problematiek, inclusief de financiën daarbij, dus eigenlijk hebben we de hele discussie vorige keer voor niets gevoerd en daarvoor bied ik mijn excuses aan.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan komen we bij agendapunt 4, dat is de agenda voor de komende commissievergaderingen. En in de vergadering van 9 januari verwachten wij in ieder geval door D66 en Trots Haarlem verzocht te agenderen het punt over uitrol 5G, het beleidsplan onderwijsachterstandenbeleid en voor- en vroegschoolse educatie, de maandelijkse update wachttijden Wmo, maar daar gaan we wat over zeggen zo, ter kennisname een aantal stukken ter afdoening van toezeggingen, dat zijn de cijfers benchmark aantal werkenden onder statushouders, aantal ambtenaren en Maatje BUUV, voortgangsrapportage met betrekking versterken van de sturing van het sociaal domein en inzicht in wijze communicatie overgang Tafeltje Dekje domein en

toezegging, ja, dat is het domein had daarboven ontmoeten, en inzage in de financiële positie Kenter, resultaten werkgroep LEA en verder ter kennisname een informatienota over besteding van het budget versterking van de sturing sociaal domein, jaarverslag GR schoolverzuim en vroegtijdige schoolverlating en de evaluatie SRO Kennemerland B.V. 2018. Dan wil ik nog weten of er nog iets uit de jaarplanning of actielijst moet komen? Of hebben er commissieleden opmerkingen? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Als het goed is, heb ik bij de vorige commissie ook gevraagd of we de brandbrief van Vluchtelingenwerk konden agenderen. Daar was een meerderheid voor, dus ik heb hem nu op de agenda gemist. En ik had ook gevraagd, als onze artikel 38-vragen beantwoord zijn, en die zijn nu beantwoord, en het onderzoek dat drie weken geleden zou zijn afgerond, afgerond is, dat we dat bij de eerstvolgende commissie wilden bespreken, en daar was volgens mij ook een meerderheid voor. Dus graag ook opnemen.

De voorzitter: En er is dus ook geen stuk ...

De heer Oomkes: Daar is vrij ruim op gereageerd, dus ik vind het noodzakelijk om dat te bespreken in de commissie. Dat is een hele nuttige en noodzakelijke voorziening.

De voorzitter: Dan is daar iets misgegaan. Ik hoop niet dat de brandbrief zo erg brandt dat het ...

De heer Oomkes: Er zijn forse tekorten en deze organisatie dreigt ten onder te gaan, dus we moeten daar serieus mee omgaan.

De voorzitter: Nou, dan, ja, dat komt dan op de volgende agenda, ja? Met uw welnemen. En die artikel 38-vragen, die moeten nog even opgezocht worden. Ja, met het onderzoek, exact. Heeft de commissie nog ter kennisnamestukken die ze wil agenderen? De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. We hebben al eerder geconstateerd dat het heel grappig is dat de ene keer staat een motie ter afdoening als agendapunt op de vergadering en de andere keer moet je donders goed kijken en dan glijdt hij in één keer via de binnengekomen stukken, glijdt hij weg. En dat zijn er dit keer twee, dat is de motie 11.3, bij 1.4.1, Gelijke behandeling in de sport. Er staat in de tekst dat heel veel organisaties inmiddels die verklaring hebben getekend, maar dat in ieder geval een dertiental dat nog voornemens is en een zevental dat niet wil doen vanwege het feit dat ze organisatorisch zo teer, klein en zwak zijn dat ze geen statuten aan willen passen bij de notaris. Kan ik me eventueel iets bij bedenken, maar die dertien hebben het niet gedaan en ik vind, hoe dan ook, dat pas een motie af is gedaan als alle organisaties getekend hebben. Dus ik ga niet akkoord met afdoening op dit punt. En als dat betekent dat het in de commissie behandeld moet worden, is prima.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik wilde dat ook agenderen, juist omdat ik hierover een gesprek heb gehad en half november een werkconferentie LHBTI was, wat hierover gaat. Ik heb begrepen dat in januari een stuk komt hierover en ik zou ze dan gezamenlijk, op dat moment dan, willen agenderen.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Even inhakend op wat de heer Smit zegt, dat klopt, dat de ene keer een motie zelf op het onderwerp staat en een andere keer dan staat hij inderdaad bij ingekomen stukken. Volgens mij zou toen

uitgezocht worden bij het presidium hoe dat voortaan behandeld zou worden, en daar zou ik graag van terughoren: wat is daar nou mee gedaan, of wanneer wordt dat behandeld en wat gaan we er voortaan standaard mee doen? Want dat lijkt er wel een beetje op dat als moties een uitkomst hebben die het college niet bevalt, dan komt hij automatisch erop en dan wordt er gevraagd: doen we het zo goed, in de hoop dat iedereen nee zegt, en anders dan staat het gewoon bij de ingekomen stukken.

De voorzitter: Ja, wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, ik maak toch bezwaar tegen de opmerking die u nu maakt over dat het college is die dat bepaalt of het wel of niet en hoe dat op de agenda komt, maar dat is natuurlijk niet het geval. Dat bepaalt de griffie.

De heer Van den Raadt: Dan excuses, dan is mijn opmerking gericht naar de griffie en dat vind ik net zo kwalijk.

De voorzitter: Nou, ik heb in ieder geval even opgeschreven, ik zal het sowieso in het presidium, maar volgens mij hadden we de regel dat moties afdoen in principe gewoon bij de ter kennisname gaat gebeuren, tenzij dat onderwerpen waren waar een motie aan gelinkt is, dan komt het natuurlijk direct bij dat onderwerp ook op de agenda. Maar normaliter worden gewoon alle moties bij de ter kennisname neergezet, omdat we er vanuit gaan dat ze afgedaan zijn. De heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, daar zou op zich een simpele oplossing voor te vinden zijn door even een apart agendapunt te benoemen afgedane moties, of af te doene moties, dan belicht je het in ieder geval. Want ik heb er nog eentje, dat is 2.1.1, Met de HaarlemPas moet echt veel meer kunnen. Dat verzandt hier in de commissie in de constatering: er kan niks meer. Vervolgens is er ook een gesprek tussen mij en de ambtelijke organisatie niet meer door gegaan, want dat was blijkbaar, dan moet ik er natuurlijk op letten wat ik zeg. Sorry, dat ik nu mijn apparaat niet aan had.

De voorzitter: De wethouder Botter.

Wethouder Botter: Nou ja, ook daar geldt weer voor dat we het natuurlijk wel zuiver moeten houden van of het gaat over puur technische vragen, of het gaat over politieke vragen. En daar moet een onderscheid worden gemaakt. Dus op het moment dat de ambtelijke organisatie op een gegeven moment geconfronteerd wordt met politiek georiënteerde vragen, dan is dat een andere procedure en dan heeft u daar de mogelijkheid voor om artikel 38-vragen te stellen.

De heer Smit: Ik zal met een vergrootglas over de motie heen gaan en over de reactie van het college, want ik heb volgens mij op geen enkele manier een politieke vraag gesteld, dit is een puur technische vraag. Als het ambtelijk contact niet geweest is, terwijl het beloofd is, dan kan je van tevoren niet zeggen dat het risico bestond dat het een gesprek zou zijn met artikel 38-karakter, totaal niet van plan geweest. Dus als er geen gesprek is geweest, moet mij dat niet verweten worden dat ik dat misschien ingebracht zou kunnen hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, de griffie gaat even ...

Mevrouw Marijnissen: Ja, dit is echt een puur procedureel ding. Op de agenda staat bij de afdoening van de stukken, bij 2 de afdoening van de toezeggingen zelf en de RIB, dus als het vanuit het college komt, dus dan is het eigenlijk het college die iets zegt en dat heeft te maken met een afdoening, dus daar wordt een toezegging afgedaan of iets dergelijks, dan staat het bij de brieven vanuit het college. Dus daarin zit dus een verschil, maar

ze staan wel allemaal op de ter ingekomen stukken, dat klopt, maar dat is even voor u waarom daar een verschil tussen zit.

De heer Smit: Maar omdat het werk van een raadslid niet een zoekspelletje moet zijn, vind ik dat moties die afgedaan moeten worden, kunnen worden, en zeker in de ogen van het college, de aandacht verdienen van de raad of het op dat moment afgedaan kan worden. En dan moet het niet bij de binnengekomen stukken zijn, dan moet het in een apart agendapunt Moties af te doen. En dan kun je ze even bespreken, want het college heeft er een visie op en die kan anders zijn dan de raad. En dan moet ik hem hier niet uit hoeven vissen om te kijken of ik het ermee eens ben, in ieder geval bij 2.1.1 ben ik het niet eens, is de motie in de ogen van OPHaarlem, de indiener van de motie, niet afgedaan.

De voorzitter: Oké, we kijken wat we daar nog verder mee kunnen, maar in principe staat het wel allemaal geblokt onder dat puntje, ja, je zult er wel naar moeten kijken wat er staat. Nee, luister, het staat er wel geclusterd zeg maar, die dingen, en het kan zijn dat u wat actiever geïnformeerd wil worden, maar we gaan wel even kijken hoe we dat op een andere manier kunnen presenteren, want daar gaat het u om.

De heer Smit: Ja, mijnheer de voorzitter, ik weet niet wat u met geclusterd bedoelt, maar 1.4.1 is geclusterd met 2.1.1 en dan mis ik even clustering.

De voorzitter: Nee, dat snap ik, er is misschien ook daar wat in te doen. Oké, we houden het even hierbij. Zijn er nog wel andere dingen die u wil agenderen? Nee.

5. Transcript commissie samenleving d.d. 31 oktober 2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Dan gaan we naar punt 5, het transcript van commissie Samenleving van 31 oktober. Zijn daar nog opmerkingen op? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, bij bladzijde 4, vraag ik hoe het staat met die vraag van als we nou 150 procent gaan voor die HaarlemPas. En dan zegt de wethouder Roduner: excuses voor het late antwoord, er wordt aan gewerkt, u kunt dat binnenkort lezen in de Raadzaam. Ik heb ze nog even teruggekeken, ik heb het nog niet gezien. Het was een vraag die van belang was voor de begroting. Nou, die is voorbij, maar kan ik nog wel het antwoord krijgen?

De voorzitter: Ja, maar dat is wat anders. Waar het hier om gaat, is: staat in het transcript opgeschreven wat we gezegd hebben? En niet zozeer van of er gereageerd is of er allerlei dingen afgedaan zijn, daar is deze vraag niet voor bedoeld. Maar u stelt dus dat er iets gevraagd is en het staat ook opgeschreven in het transcript en als u vindt dat die vraag nog niet beantwoord is, dan kunt u daar natuurlijk gewoon achteraan gaan. Maar daar is het transcript niet voor bedoeld, tenminste, dit punt, ja?

De heer Van den Raadt: Dan doe ik het bij de rondvraag. Ik heb een rondvraag.

Ter advisering aan de raad

6. **Realisatie instandhouding openbaar primair (speciaal) onderwijs 2018 (JB)**
7. **Realisatie instandhouding openbaar voortgezet (speciaal) en primair speciaal onderwijs 2018 (JB)**
8. **Realisatie instandhouding openbaar voortgezet gymnasiaal onderwijs 2018 (JB)**

De voorzitter: Dan zijn we inmiddels bij punt 6 aangekomen, dat is een adviesstuk. Dat is de realisatie instandhouding openbaar primair (speciaal) onderwijs. En ook de andere was er ook nog bij, ja gymnasiaal onderwijs staat er ook nog bij. En daarvoor nodig ik de heer Strijker namens Dunamare uit, de heer Elkerbout namens Spaarnesant en de heer Van der Werff namens het Stedelijk Gymnasium. En u kunt hier even plaatsnemen. Er liggen, zelfs met naam, de heer Elkerbout. Zoals gezegd, we gaan de drie punten 6, 7 en 8 gelijktijdig behandelen. Het zijn de jaarverslagen van de verschillende scholen. Het staat wel ter advisering, dus de commissie zal bepalen of het voorstel, nou ja, doorgaat naar de raad ter vaststelling. Ik denk dat we gewoon maar de commissie het woord geven. En wie wil het eerste? Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou ja, zoals verzocht, behandel ik dus alle drie de jaarverslagen in één keer. Allereerst, veel dank aan de onderwijsbestuurders voor het toesturen van de jaarverslagen en mijn complimenten voor de resultaten, zeker in deze roerige tijden in het onderwijsveld, is dit iets heel moois. Naar aanleiding van de stukken heb ik nog wel een aantal vragen uiteraard. Als eerste over die kwaliteit van het onderwijs. Bijna alle scholen in Haarlem hebben een basisarrangement toegekend gekregen van de onderwijsinspectie. Er zijn echter twee basisscholen onder verscherpt toezicht geplaatst. Kan de wethouder, dan wel de bestuurder, toelichten waarom deze scholen onder verscherpt toezicht zijn geplaatst en kunt u daarbij dan ingaan op de plannen van aanpak waaraan wordt gerefereerd in de stukken? Daarnaast, uit de stukken blijkt dat de reserves ook weer op volle sterkte zijn, om eventuele tegenvallers aan te kunnen in de komende jaren. In het jaarverslag van Dunamare wordt aangegeven dat er 24 miljoen reserve nodig is om incidentele klappen op te kunnen vangen. En inmiddels lees ik terug dat er ruim 29 miljoen aan reserve is opgebouwd, hartstikke mooi uiteraard. Kan er aangegeven worden of dat extra geld, nou ja, tussen haakjes extra geld, wordt geïnvesteerd in het komende jaar en zo ja, waar wordt het dan in geïnvesteerd? Ik heb het niet zo expliciet terug kunnen lezen in de verslagen van de andere schoolbesturen, maar volgens mij zijn de reserves bij hen ook op volle sterkte en zouden zij ook in kunnen gaan op dit punt. En dan, voorzitter, tot slot, het lerarentekort. Dat is geen Haarlems probleem, maar dat zien we in heel Nederland. Uit mijn gesprekken met de onderwijsbesturen en ook uit de stukken blijkt dat u een inventief en adaptief personeelsbeleid aan het voeren bent. Chapeau daarvoor. En ook op die manier de werkdruk van je personeel probeert aan te pakken. Ik zie echter in de stukken van Spaarnesant dat het leerlingenaantal toeneemt de komende jaren en bij Dunamare het leerlingenaantal juist weer afneemt. Is het lerarentekort daarmee urgenter in het basisonderwijs en leidt het afnemen van leerlingenaantallen in het vo ook tot behoefte aan minder leraren? Of wordt dit bijvoorbeeld weer gecompenseerd omdat leraren de komende jaren ook gewoon meer met pensioen zullen gaan? En tot slot, aan alle drie de bestuurders, wat beschouwt u de grootste uitdaging in het onderwijs de komende jaren en waar kan deze raad u bij helpen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Bij het vaststellen of er voldoende onderwijs in Haarlem geleverd is in 2018, heeft de VVD gekeken naar een aantal zaken. We hebben gekeken naar de financiën bij de drie instellingen, mede naar aanleiding van de jaarverslagen. Kort gezegd, want ik wil nog wat spreektijd

overhouden, ziet dat er goed uit, mede ook dankzij de lumpsum die vanuit het Rijk is gekomen, constateer ik daarbij dan maar. En ook dat alle drie de instellingen een goedkeurende verklaring hebben gekregen, dus dat is ook altijd fijn om dat daarbij te hebben. Voor wat betreft de kwaliteit van het onderwijs, of de inhoud van het onderwijs, sluit ik me eigenlijk aan bij mevrouw Çimen, die ook inderdaad terecht opmerkt dat in ieder geval bij Spaarnesant en bij OSZG, dat dat in principe in orde is. Alleen bij Dunamare heeft de inspectie aangegeven dat er een onvoldoende is voor De Cirkel en de Martin Luther Kingschool. Is dat bij Spaarnesant? O, pardon, o, dan, excuses. Maar in ieder geval, ik zie één iemand heel blij en één iemand heel bezorgd kijken nu. Excuses, ja, in ieder geval De Cirkel en de Martin Luther Kingschool. Mijn vraag is eigenlijk, in navolging ook van mevrouw Çimen hier, is: wat gebeurt daar en wat moet daar nog veranderen? En eigenlijk heb ik ook zo dadelijk voor de wethouder hier dan een vraag over en dat is eigenlijk een advies over hoe moeten wij dan nu kijken naar het vaststellen of er voldoende onderwijs is gerealiseerd, als de onderwijsinspectie onvoldoendes deelt? Dus ik zoek eventjes naar onze rol hier ook in en hoe wij daarin staan, dus dat is dan mijn vraag aan de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik kan me ook aansluiten bij mijn vorige sprekers. Het ziet er goed en er zitten genoeg inderdaad basisreserves in het jaarverslag. Aan de andere kant vraag ik me altijd af van hoe overlegt u dit met de ouders van de school? Want ook zij hebben in mijn beleving daar een stem in. En u levert wel deze informatie aan ons, aan de raad, maar het lijkt me ook dat de ouders ook input zullen moeten leveren in dit soort jaarverslagen. En hoe hadden zij tegen deze jaarverslagen aangekeken? Dat is eigenlijk nog mijn aanvullende vraag.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik vind het over het algemeen goede tot buitengewoon goede jaarverslagen. Om dat duidelijk te maken even een paar puntjes. In de plannen staat onder andere het voornemen om te komen tot een onderwijsvoorziening voor kinderen tussen tien en veertien jaar, middenschool, te beginnen in Schalkwijk. De commissie heeft al eerder gezegd dat we daar welwillend tegenover staan, maar we zouden daar graag wat meer over willen horen. Datzelfde geldt voor het verlangen om te investeren in de A Day a Week School, voor hoger begaafde leerlingen en High Dosage training, zoals u dat aankondigt. En daarnaast heeft u het voornemen om te investeren in de ICT-vaardigheden van het personeel. In de stukken ben ik tegengekomen dat niet alleen De Cirkel en de Martin Luther Kingschool door de inspectie zijn aangewezen als zeer intensieve verbetertrajecten, maar dat er nog zo'n vijf scholen, waaronder de Ter Cleeffschool in riskante omstandigheden zijn gekomen, onder meer gezien de kwaliteit van het personeel. Ik citeer: vervangingsproblemen en snel wisselende populaties bij het onderwijskundig personeel. Er is een interessant overzichtje daarvan opgenomen op pagina 46. Dan in het hoofdstukje zorgen, op pagina 64 staat te lezen dat wachtgelders in het kader van de Participatiewetgeving een zeer forse claim hebben ingediend. Graag daar nog iets meer over. Verderop staat ook te lezen dat Spaarnesant een te vorderen saldo op de gemeente Haarlem heeft, dat er niet om liegt. Los daarvan gaat het Spaarnesant volgens mij, op basis van deze cijfers, zowel financieel als organisatorisch, door de bank genomen voor de wind. Er is een start gemaakt met materialiteitsanalyse, waarvoor mijn complimenten, en zelfevaluatie. De contacten met de medezeggenschapsraden zijn aangehaald. Wat ik nu specifiek zou willen weten: hoe staat het nu, bijna een jaar verder dan de rapportage zelf, met de scholen die in de gevarezone zijn gebracht? En hoe denkt de inspectie over deze scholen? Zal ik meteen even de andere koepels meenemen? Ja. Nou ja, bij Dunamare wappert de vlag nog wat fermer, zou ik zeggen. Het rapport liegt er niet om: ook financieel draait de koepel

soepel en kan zij betere cijfers laten zien dan in vorige jaren. Dat komt onder meer door het formuleren van het zogeheten kort cyclische doel en het instellen van een eigen afdeling onderwijs en kwaliteit, daar zouden we graag een keer een tijdje willen nemen, trouwens. En dat werken met een flexpool en een interne academieopleiding, die probeert de elf procent onbevoegde leerkrachten weg te werken, hulde. Rapporteren aan de raad blinkt uit door toevoeging van ter zake doende statistieken en door interviewtjes met de schoolleiders over hun ambities en dagelijkse zorgen. Benieuwd zijn we te lezen, in een tussenzinnetje, dat Dunamare in het kader van het strategisch huisvestingsplan onder meer de Paulus Mavo uitroept tot een aspirant-opleidingslocatie. Graag meer daarover. Tot slot, de rapportage over het Stedelijk Gym, verpakt in de rapportage van meer zelfstandige scholen elders in het land. Ook daar veel koek en ei. Speciale aandacht voor het streven om er een school van te maken voor alle getalenteerde en geïnteresseerde kinderen in de regio, niet alleen uit hoogbetaalde Kaukasische families, waarvoor mijn complimenten. Met dat doel werkt het Stedelijk Gym samen met basisscholen in Oost en Schalkwijk. Overigens zie ik dat over de jaren heen, '22, '23, het met de teruglopende leerlingenaantallen wel meevalt op het Stedelijk Gym. Dan een puntje van kritiek. Opvallend is de mededeling dat het Stedelijk Gym pas in 2021 hoopt de lang verwachte renovatie te kunnen realiseren, maar dat het huidige budget van 3,8 miljoen daarvoor tekortschiet. Een vraag aan u beiden, zowel u als schoolhoofd als aan de wethouder, hoe staat het daarmee? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, Remko Trompetter zegt hier altijd: het is ons weer gelukt om het openbaar onderwijs in stand te houden, dus dat is goed nieuws. We hebben wel een paar opmerkingen daarbij. Om te beginnen met Spaarnesant, eerst een compliment, heel goed om te lezen dat u zich inzet om de energie te verduurzamen, het energiegebruik van uw instelling. Daar slaagt u goed in en dat vinden we goed nieuws. We zien ook dat de financiële positie nu gunstig is, maar in de toekomst wat penibeler lijkt te worden, dus daar maken we ons wel zorgen om. Dus we vragen ons af hoe u daar tegenaan kijkt. En dan het punt dat er een aantal scholen niet zo goed resultaten boeken, volgens de inspectie. Ik zie wel dat u daar flinke inzet op levert en dat er ook verbeteringen worden geboekt, maar mijn vraag is toch van ja, zo'n scholengemeenschap, je zou denken dat er toch een veel gelijkmatigere kwaliteit tussen de scholen is, doordat je samenwerking hebt met al die verschillende scholen. Dus hoe kijkt u daar tegenaan? Dan wat betreft het Stedelijk Gymnasium, ja, wij zijn ook verheugd dat u bereid bent om samen te gaan werken in Schalkwijk, om te kijken of daar meer leerlingen ook vandaan gehaald kunnen worden en Haarlem Oost. Wat betreft duurzaamheid schrokken wij er wel van dat u leerlingen met een Eco Shell marathon laat meedoen. We hebben ondertussen allemaal wel door dat ecologie en Shell, nou ja, op zijn minst op gespannen voet met elkaar staan, dus we zijn erg benieuwd hoe u daar tegenaan kijkt. En over het jaarverslag van Dunamare heb ik geen opmerkingen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: De meeste opmerkingen over de jaarverslagen zijn al gezegd. Ik heb wel een aantal vragen. Overigens, de jaarverslagen die sluiten allemaal positief, dus dat is hartstikke mooi. Dat is, als ik in het onderwijsveld met mensen praat, dan hoor ik bijvoorbeeld dat in november dit jaar de Gentiaan zou starten voor kinderen in het voortgezet onderwijs die vastlopen in het reguliere onderwijs. En dan blijkt dus dat dat niet is doorgegaan in verband met financiële problemen. En dan kijk ik naar de jaarverslagen, en dan zie ik dus dat we toch geld overhouden, of in ieder geval, dat het positief afsluit. Dus ik zou graag willen weten hoe het kan dat er zo'n belangrijk iets voor Gentiaan, vier kinderen konden meedoen, er waren er al vijf, en dat ging dus niet door en een aantal van die kinderen zitten nu thuis daardoor. Ik heb het net gehad over 13 november, regenboogwerkconferentie. Daar heb ik gehoord dat er op meerdere scholen een goed LHBTI-beleid is, wat

ook de veiligheid op scholen, van leerkrachten, maar ook van leerlingen verhoogt. En dat op het voortgezet onderwijs sommige scholen uitblinken, zoals bijvoorbeeld Sancta en Het Schoter, die speciale programma's daar op hebben, daar noemen ze dat GTA. En mijn vraag is, iets wat zo mooi is op die scholen en kennelijk goed loopt, waarom wordt dat niet opgepakt door andere scholen?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPH.

De heer Smit: Mevrouw Özogul die zei het al, er is heel veel gezegd, dat ga ik niet herhalen. Mij trof in de loop van dit jaar iets, en dat is dan wel 2019, maar dat moet ook zijn reflectie hebben op '18, is dat er in de krant stond dat er een instroom was in de WW vanwege leerkrachten onderwijs die een tijdelijk dienstverband hebben en dan voor de zomer worden ontslagen en dan, dat is een gewoonte die ik ook wel her en der herken in het land, na de zomer weer aangenomen worden. Is die instroom naar mening van wellicht Spaarnesant, maar mogelijk de anderen ook, herkenbaar? En betekent het ook dat het na de zomer weer is afgenomen? En als dat zo gebeurt, is dat dan onderdeel van, dan ben ik wat kritisch, modern personeelsbeleid? Dank u, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Allereerst wil ik zeggen dat ik blij ben dat de heer Strijker van Dunamare weer aan tafel zit. En ja, dan nu over de jaarverslagen. Nou ja, inderdaad, het meeste is al gezegd. Het ziet over het algemeen goed uit. GroenLinks kan zich aansluiten bij de vragen van D66 over reserve en kwaliteit, bij de vragen over duurzaamheid. Ook wij hadden gezien, zijn benieuwd naar dat Dunamare en Spaarnesant zijn samen aan het onderzoeken, de onderwijsvoorziening voor tien- tot veertienjarigen. Ook wij zijn daar heel benieuwd naar, ook, dan ga ik weer zeggen, het Junior College, dan laat ik dat woord ook weer vallen. Hoe staat het ermee en alles samen? En ja, dat is het eigenlijk wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Allereerst complimenten voor de grote hoeveelheid leerlingen die u onderwijs biedt op de vele scholen, tientallen scholen in Haarlem. U heeft voor het merendeel een voldoende gekregen, heel goed. Dat kan alleen met goede leerkrachten en met voldoende ondersteunend personeel. Jouw Haarlem ziet in de praktijk nog weleens dat er toch lessen uitvallen in het middelbaar onderwijs en dat er regelmatig kinderen worden verdeeld over groepen in het onderwijs bij ziekte van de leerkracht. Ook staan er weleens onbevoegde leerkrachten voor de klas. Komt dit volgens u ook teveel voor? En kan de kwaliteit van het onderwijs worden gewaarborgd op den duur?

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. De jaarverslagen zien er goed uit. De wethouder heeft een paar maanden geleden aangegeven terug te komen op het Junior College, dat heeft net GroenLinks ook genoemd. Ik ben benieuwd wat de wethouder hierover te vertellen heeft, graag de stand van zaken hieromtrent. Graag wil ik ook van de heer Elkerbout horen hoe dat de locatie, want vorig jaar heeft u ook aangegeven dat er gesprekken gaande zijn over de Junior College en dat u voor de zomervakantie met meer informatie hierover zult komen. Ik hoor graag wat de stand van zaken is. Ook ben ik benieuwd naar de samenwerking tussen de jeugdzorg, dus Kenter, en speciaal basisonderwijs. Het lerarentekort is net genoemd. Ik houd het hierbij, voorzitter, dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u wel, voorzitter. Dank u voor de jaarverslagen. En alle drie de schoolbesturen wil ik een compliment geven over de manier hoe de scholen bestuurd worden. Ook de resultaten zien er goed uit. Wat opvalt bij Spaarnesant, dat zijn de twee scholen die nog een onvoldoende hebben gekregen van de inspectie. Ik zou graag willen weten hoe dat zover heeft kunnen komen en hoe Spaarnesant van plan is dat in de toekomst te voorkomen. Want een onvoldoende krijg je niet zomaar, volgens mij. Dan had ik een vraag aan de wethouder over reserves. Als ik bij Dunamare kijk, heeft het Dunamare, zijn de reserves ongeveer gelijk aan de lasten van een heel schooljaar. Dat lijkt me een heel groot bedrag, vooral in een tijd waar het onderwijs om geld smeekt. De vraag is dan ook: wat is de landelijke norm voor reserves voor scholen? Een andere vraag is: uit de risicoanalyse van twee van de drie scholen is het stukje personeel als kritisch genoemd. Waar ziet de wethouder zijn rol bij dit vraagstuk? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, Trots Haarlem sluit zich gemakshalve aan bij ook alle complimenten die gegeven zijn. En de hamvraag blijft natuurlijk: wanneer gaat de eerste paal van het Junior Tiener College de grond in? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij hebben we iedereen gehad hè? Dan gaan we naar de schoolbesturen. Ik stel voor om gewoon even het rijtje af te gaan en dan te beginnen met de heer Elkerbout.

De heer Elkerbout: Ja. Dank u wel voor alle complimenten en voor de vragen. Een hele lijst, ik zal proberen ze van boven naar beneden maar weer langs te lopen en dan hoop ik dat ik iedereen naar behoren kan beantwoorden. Verscherpt toezicht, het is opvallend dat u allemaal daar op aanslaat. Wij proberen een open en transparante organisatie te zijn en eerlijk verslag te doen van hoe we er voor staan, dingen niet onder de tafel te vegen. Ik kan daar even kort iets over zeggen. Er zijn twee scholen onder verscherpt toezicht, waarvan er één alweer daaronder vandaan is. Dus daar is eigenlijk heel snel het herstel weer op orde en dat zat een beetje ook in de beoordelingsregels van de inspectie, die aanslaat op een paar jaar onvoldoende opbrengsten en dan wordt er risicogericht onderzoek gedaan, zoals dat heet. En dan wordt er eigenlijk gericht onderzoek gedaan naar de oorzaken van die opbrengsten die achterblijven, dat is die werkwijze. En dat betekent dus dat er eigenlijk op een school een heleboel dingen ook in orde kunnen zijn, maar dan gaat de inspectie echt inzoomen op wat er dan mogelijk de oorzaak is geweest van die slechte opbrengsten. Dat was in het geval van de ML King zicht op ontwikkeling, dat is een zogenaamde kernstandaard, een normstandaard. Dat wil zeggen dat als je daar geen voldoende op had, dan ga je meteen in de onvoldoende voor de hele school. Maar het goede nieuws daarbij was, als ik het verhaal even af mag maken, dat omdat dat zo specifiek zicht op ontwikkeling zat en ten gevolge daarvan onvoldoende differentiatie in het didactisch handelen, was eigenlijk ook het herstel heel gemakkelijk te doen. Er zijn eigenlijk twee dingen gebeurd. Ten eerste is er heel erg aan de opbrengsten gewerkt en dat heeft eigenlijk onmiddellijk al geleid tot meer gewone opbrengsten, dus dat probleem was weg. En bij het herstelonderzoek dat in november heeft plaatsgevonden, is ook geconstateerd dat zicht op ontwikkeling en het didactisch handelen derhalve weer op orde zijn. En dat betekent dus dat de school weer voldoende is. Dan is natuurlijk de onderliggende vraag van had je dat zien aankomen? Dus hadden we dit van tevoren moeten zien? Nou, het antwoord is natuurlijk ja, want een bestuur wil het natuurlijk eerder weten dan de inspectie als er iets aan de hand is. In dit geval was het zo dat de opbrengsten, die hebben ons daadwerkelijk verrast. Ook de school zelf, dus er was eigenlijk geen enkele indicatie bij de leerlingengroep, in alle voorttoetsen, dat die op de eindtoets opeens onvoldoende zouden scoren, dus laten we zeggen: die signaleren, we analyseren eigenlijk doorlopend opbrengsten, die signalen waren er gewoon niet,

dus dat was echt voor iedereen een hele vervelende verrassing. En het tweede is dat toen het doorkijkje naar het didactische handelen leverde op, echt heel specifiek, op zicht op ontwikkeling, dat daar dingen niet in orde waren. Dat was natuurlijk voor de school een belangrijk leermoment. Dus ja, je wil natuurlijk dat het liefst van tevoren weten. Nou, dit is gebeurd, daar leren we van en dus in die zin denk ik: ja, dit kan gewoon gebeuren. Verder De Cirkel, dat is een ander verhaal. Dat is een school met een hele lange geschiedenis van ook wisseling van directies, echt een beetje weerbarstig. Die scoort overigens niet zeer zwak, maar die zit op één punt op onvoldoende, en het herstelbezoek dat zal in maart zijn. We hebben binnenkort een interne audit om vast te stellen of ze weer voldoende zijn en de zelfanalyse die laat nu zien dat ze dat zijn, maar dat willen we graag ook bevestigd zien door een audit. En we hebben een systematiek van zelfevaluaties van scholen waar we eigenlijk in beeld brengen waar op alle scholen problemen zitten. En bijvoorbeeld Ter Cleeff werd genoemd hè, dus er zijn scholen die als je daar de inspectienormering op toepast, dan zouden ze op in totaal onvoldoende komen. Daar zijn we ook heel open over. En op het moment dat we dat constateren, dan komt er ook een verbeterplan, dat is ook bij die scholen het geval. En ik kan hier melden dat we hebben net inspectietoezicht gehad en het inspectietoezicht richt zich tegenwoordig op het beoordelen van de kwaliteit van het bestuur, dus er wordt eigenlijk gekeken naar heeft het bestuur voldoende zicht op de kwaliteit van de scholen en doet het bestuur dan wat ze moet doen om die kwaliteit te verbeteren? En ik kan u verzekeren dat daar niet alleen een voldoende uit gekomen is, maar een goed, dus wij krijgen een goed oordeel op kwaliteitscultuur en een goed oordeel op kwaliteitszorg. Dus eigenlijk zegt de inspectie: het bestuur doet er alles aan om de kwaliteit van de scholen in beeld te hebben en handelt vervolgens ook als die kwaliteit onvoldoende is. Dat neemt niet weg dat er natuurlijk, nou ja, scholen zijn waar verbeterplannen liggen. En er werd mij ook, ik verbind hem even aan de vraag van ja, is het niet raar dat in zo'n grote stichting dat voorkomt, die diversiteit in kwaliteit? Dat is niet raar. Ten eerste is het zo dat wij inderdaad een hele diverse stichting zijn, met een heel divers scholenaanbod van groot naar klein, van achterstandswijk naar witte, hoog opgeleide wijk, ik bedoel alle varianten komen voor en wij kiezen er ook bewust voor om al die scholen hun eigen onderwijskundige beleid te laten voeren. We hebben wel een gezamenlijk kwaliteitsbeleid. Nogmaals, daar blijkt die diversiteit dan dus ook uit. Ik zou zeker niet op grond van het feit dat er nu twee scholen zijn die door de inspectie als onvoldoende werden geconstateerd en scholen waarvan we zelf zeggen: het kan daar een tandje beter. Scholen die overigens niet een onvoldoende van de inspectie hebben hè, voor alle duidelijkheid, omdat ze wel goed opbrengsten halen, dus dat is puur uit de eigen zelfevaluatie gekomen dat daar een verbeteropdracht ligt. Ik zou daar niet de conclusie uit willen trekken dat we op alle scholen hetzelfde gaan doen, want dan gooien we namelijk een kwaliteit weg die dan weliswaar de controle misschien verhoogt, maar zeker de kwaliteit van het onderwijs niet ten goede zal komen. Dus we moeten gewoon aan boord nemen dat er af en toe kwaliteitsvraagstukken op scholen voorkomen en u moet erop vertrouwen dat het bestuur capabel is om daar vervolgens op te handelen, en dat we ook de middelen hebben om daar op kwaliteitsimpulsen in te zetten. Early warning is natuurlijk eigenlijk wat je het liefste wil, dus we zijn ook ons hele rapportagesysteem op het gebied van onderwijskwaliteit nog continuer aan het maken. Dus waar we jaarlijkse zelfevaluaties nu doen, hebben we ook per kwartaal een analyse van tussenopbrengsten, zodat we in ieder geval monitoren hoe het met die opbrengsten gaat. Nou ja, dat is een systeem, dat kost tijd om dat in beweging te brengen. En u moet zich voorstellen: als een school door het ijs zakt qua kwaliteit, dan is dat niet een effect van één jaar, of ... maar dan is dat meestal, als je het filmpje gaat terugspoelen, een proces dat langdurig zijn werk heeft gedaan, zonder dat je het aan de oppervlakte zag en dan op het moment dat het kantelt, dan zie je opeens dat er een flink aantal dingen niet in orde zijn. En een andere interventie die we daarom gedaan hebben, is dat we de HR-functie van Spaarnesant hebben versterkt. Er zijn meer HR-functionarissen gekomen die ook daadwerkelijk in de school aanwezig zijn, omdat we de veronderstelling hebben, en die wordt ook wel gestaafd door de casussen die we hebben meegemaakt, dat je aan de kwaliteit van het team en de kwaliteit van het functioneren van het team eigenlijk al vrij snel kunt voorspellen hoe het

met de kwaliteit van het onderwijs zal gaan. Dus laten we zeggen, we staan nu in een stand dat we langer van tevoren en beter kunnen zien hoe het met de kwaliteit van de scholen gaat, dus dat heeft veel meer continue aandacht gekregen. En daarmee heb ik denk ik in één keer alle vragen die over die kwaliteit gingen, beantwoord, dat hoop ik tenminste.

De voorzitter: Ik vraag het even aan de commissie, zijn er nog ... Ja, de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u voor uw verhaal, het is verhelderend. Toch mis ik hier wat detailinformatie. Neem nou bijvoorbeeld zo'n school waarvan het als een donderslag bij heldere hemel aankomt dat de school toch in gevaar komt, aan het eind van een schooljaar nota bene. Zou u kunnen vertellen wat zich nou precies heeft geopenbaard bij een analyse van het probleem? Wat was nou de reden a, dat u dat zo laat opmerkte en b, dat dat zich niet eerder aankondigde? Want in het tweede deel van uw verhaal zegt u: ik wil naar een systeem toe waardoor we eerder dit soort disrupties kunnen vaststellen.

De heer Elkerbout: Ja, volgens mij wordt het een herhaling van zetten. Ik heb volgens mij uitgelegd waar de situatie vandaan kwam en waar we nu zitten. Dat zijn natuurlijk twee verschillende dingen. Ik bedoel, terugkijkend leer je van de situatie die je hebt meegemaakt. U zegt: zo laat opgemerkt. In het geval van de school waar de opbrengsten onvoldoende waren, was dat ook voor de school een verrassing. Dus die hadden op basis van de prestaties van de leerlingen niet kunnen vermoeden dat die leerlingen op de eindtoets veel minder zouden presteren. Ze hebben ook, dat kun je gewoon aan de onderwijsresultaten zien, ze hebben eigenlijk die eindtoets gewoon verknald, om het maar even in plat Nederlands te zeggen. En je kunt vervolgens, kun je je natuurlijk afvragen: hoe kan dat? Nou, dat is een samenspel van factoren. Het is bij de kinderen ook nagevraagd. Het systeem is nu dat de adviezen, die worden ruim gegeven voordat de eindtoets is. En dat betekent dus dat de kinderen, die hebben als het ware hun toegangsticket tot het voortgezet onderwijs al in de zak en voelen als het ware niet een hele erge hoge drang om op die eindtoets nog een keer te gaan presteren. Die lucht is er als het ware uitgelopen. Dan komt er nog eens een keer bij dat dat misschien ook wel een beetje bij een leerkracht, ik weet het niet, maar dat kan natuurlijk ook daar wat minder urgentie zitten op die kinderen te motiveren om. En het is heel bijzonder om te zien dat op het moment dat er urgentie op zit, omdat het jaar erop die opbrengsten echt voldoende moeten zijn, dan zijn ze niet opeens alleen maar een beetje voldoende, maar dan zit die school, die zit onmiddellijk eigenlijk aan de bovenkant van het gemiddelde. Dus het heeft ook echt te maken, niet met een heel erg diepgeworteld kwaliteitsprobleem in die school, maar met als het ware omgaan met een bepaalde groep leerlingen en urgentie voelen en er eens even een flinke zet aan geven. Het is een momentopname hè, dus we moeten niet vergeten dat de inspectie, die reageert op die eindopbrengsten, die eindopbrengsten, dat zijn de opbrengsten van één toets, één momentopname. En daar wordt de hele kwaliteit van de school aan opgehangen. Daar heb ik eerlijk gezegd in de bestuurlijke reactie op de onvoldoende verklaring van die school ook wel even op gereageerd, want die school die kwam van een basisarrangement, die ging naar een onvoldoende en de inspectie die zei, nota bene in de terugkoppeling: ja, we zien een school die grote stappen gemaakt heeft. Want laten we zeggen, de kwaliteit is in het verleden best wel niet zo best geweest op die school, er is heel hard gewerkt aan verbetering. Ze zeiden: ja, het is fantastisch dat jullie zo'n goed pedagogisch klimaat hebben gerealiseerd, er staat een school, de kinderen zijn hier veilig, allemaal complimenten. En in diezelfde tekst neemt de inspectie het voor haar rekening dat we van voldoende naar onvoldoende gaan. Ik vond dat een enormiteit. Ik bedoel, hoe kun je de feedback geven dat de school vooruit gaat en tegelijkertijd ... Ja, en dan zijn de beslisregels van de inspectie, die zijn dus volkomen dichtgetimmerd, daar is echt geen ruimte voor om daar een andere keuze te maken. De inspectie zei zelfs: jullie hebben pech gehad met die eindopbrengsten. Ja, nou ja, dus nogmaals, dat is een ander verhaal dan De Cirkel, maar met name bij de ML King, waar knalhard gewerkt wordt met een

populatie die ook alle inspanningen van die school kan gebruiken, vond ik het ook een volstrekt onterechte beoordeling. En het feit dat we, laten we zeggen in korte tijd van zeer zwak weer naar voldoende gegaan zijn, dat toont ook aan dat dat natuurlijk niet een diepliggend kwalitatief probleem was. En als er een zeer zwak wordt uitgedeeld, dan worden ook de ouders daar onmiddellijk over geïnformeerd. Er is zegge en schrijve één ouder naar een andere school gegaan. Ouders hebben vertrouwen in de school uitgesproken, de MR heeft vertrouwen in de school uitgesproken, dus wat dat betreft denk ik dat ik wel borg kan staan voor het feit dat daar kinderen geen onderwijs tekort gekomen zijn. Dus misschien dat dat nog een nadere aanduiding is.

De voorzitter: Een vraag van de Actiepartij, de heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, ik heb zelf bijvoorbeeld bij de Hannie Schaftschool die een aantal jaren geleden het heel slecht deed ...

De heer Elkerbout: Nu heel goed.

De heer Hulster: En nu heel goed, gezien wat u allemaal uit de kast trekt om dat allemaal ook voor elkaar te krijgen en daar was ik ook zeer van onder de indruk. Maar mijn vraag is: is dat nou alleen in het geval dat het slecht gaat, of gebruikt u die middelen ook en de ervaringen die u daar opdoet, ook bij andere scholen waar het eigenlijk wel goed gaat, maar om die ook te versterken?

De heer Elkerbout: Ja, nee, maar één van de dingen waar wij mee gecompimenteerd zijn, is de verbetercultuur in de stichting, door de inspectie. En waarom worden wij daarmee gecompimenteerd? Omdat we een systeem hebben ingericht waarbij die scholen naar elkaars kwaliteiten kijken en dat leidt tot een gezamenlijk leereffect. Dus doordat we audits doen waarbij directeurs elkaars kwaliteit meten aan de hand van een gezamenlijk afgesproken referentiemodel, krijg je vanzelf een beweging op gang dat scholen echt van elkaar leren. En ook dus een school die wat minder goed er voor staat, die gaat kijken op een school waar het fantastisch is, die neemt daar onmiddellijk allerlei ideeën en dingen mee naar huis waarmee ze aan de slag kunnen. Dus we proberen echt een klimaat te krijgen waarin ten eerste scholen open zijn over hun kwaliteit, hè, want je kunt zeggen: goh, wat zorgelijk dat daar een aantal scholen van zichzelf aangeven dat ze onvoldoende zijn. Ik kan ook zeggen: wat goed dat die scholen dat durven opschrijven, dat in hun jaarverslag ook verantwoorden, dat ze dat voor hun verantwoordelijkheid nemen en dat ze vervolgens ook laten zien hoe ze aan die kwaliteitsverbetering werken, dat vind ik eerlijk gezegd beter nieuws dan een school die mij een tijdlang blijft voorspiegelen dat het prima gaat en dat er op een goed moment door een risicogericht toezicht van de inspectie moet worden geconstateerd dat de kwaliteit niet op orde is hè. Dus ik ben er eigenlijk trots op dat de scholen, dat zult u misschien vreemd vinden, maar dat de scholen durven zeggen: wij vinden ons op dit punt onvoldoende, ook al staan we niet onder inspectietoezicht, wij gaan daarmee aan het werk. En dan hebben we natuurlijk ook de ruimte om daar, laten we zeggen, het beleid en de ondersteuning bij te geven.

De voorzitter: Ja, de heer Van Kessel had ook nog een vraag.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel. Bij de Martin Luther Kingschool heeft u het op een gegeven moment over dat de inspectie daar een onvoldoende differentiatie van het didactisch handelen heeft geconstateerd. Ik vind dat, ik begrijp dat niet, in de zin: ik begrijp gewoon niet wat het betekent. Zou u dat kunnen uitleggen wat het betekent en wat voor gevolgen dat heeft en ook hoe u dat heeft opgepakt? Want u zei wel dat het opgepakt is, maar niet hoe, dus graag dat ik dat snap. En het andere is, bij De Cirkel zei u van dat hangt op één punt en daarvan heb ik ook niet, of niet begrepen, of niet gehoord in ieder geval, welk punt dat is en daar zou ik ook graag wat meer inhoud over willen hebben, dat kan ik dan weer terug nemen naar mijn fractie.

De heer Elkerbout: Op het gevaar af dat we natuurlijk nu een gesprek gaan voeren dat wel erg ver voert, laten we zeggen, om het maar even onparlementair te zeggen: we gaan een gesprek voeren over iets waar u niet over gaat en ik wel, dus het voert ver. Maar ik doe het graag hè, even dat heel duidelijk, maar het is natuurlijk wel echt een zaak van het schoolbestuur. Techniek, didactisch handelen, gedifferentieerd, waarom? Omdat een populatie van leerlingen, die zitten weliswaar in één klas, maar die hebben een heel verschillende onderwijsbehoefte. Dat kan variëren van, laten we zeggen, om het maar even heel plat te zeggen, kinderen met een vwo-perspectief tot en met kinderen met een praktijkonderwijsperspectief. Die zitten gewoon op het basisonderwijs in één groep. Die moeten natuurlijk een verschillend aanbod krijgen. Zeker in de loop van de basisschool worden die verschillen eigenlijk steeds groter, daar moet een passend onderwijsaanbod gegeven worden, moet een passende instructie gegeven worden en dat moet gerealiseerd worden binnen één groep. Dat heet differentiatie in didactisch handelen. Dus dat betekent dat een leraar verschillende scenario's, verschillende instrumenten heeft om verschillende groepen kinderen aan te spreken en dat vraagt iets van de organisatie van de les, bijvoorbeeld dat er in subgroepen wordt gewerkt, dat er gerouleerd wordt in instructie, nou, er zijn allerlei modellen voor. Maar dat is de essentie van didactisch differentiëren. Wat bij de ML King naar boven kwam, dat was dat wat er aan vooraf gaat, is dat je natuurlijk heel goed inzicht hebt waar de verschillen tussen die kinderen nou precies in zitten. Dus dan moet je als het ware de prestaties van die kinderen op toetsen moet je heel goed analyseren, zodat je op basis daarvan een plan kan maken waar dat passende aanbod uit volgt. En wat de inspectie eigenlijk door heel diep graven constateerde, dat was dat daar mogelijk de oorzaak zat van de onvoldoende opbrengsten. Dus zo is eigenlijk er gekeken. En je zou kunnen zeggen, ik ben vroeger leraar in het vo geweest, dan ontstaat er zoiets als een consequentiefout. Dus als je het zicht op ontwikkeling niet honderd procent op orde hebt, dan kun je vervolgens ook het differentiëren in het handelen niet goed doen. Want je moet eerst zicht op ontwikkeling hebben voordat je passend kunt gaan differentiëren. Nou, dat is wat daar aan de hand was. Dus op het moment dat zicht op ontwikkeling verbeterd is door betere analyses, betere groepsplannen, gaat dat didactisch handelen natuurlijk ook meteen gedifferentieerd plaatsvinden. En dus is de kwaliteit dan ook meteen weer van een hoger niveau.

De heer ...: En De Cirkel?

De heer Elkerbout: Ja, daar ging het over het didactisch handelen, punt. Dus laten we zeggen: daar werd geconstateerd dat in de breedte van de school niet overal volgens één didactisch concept werd gewerkt. Dus het ging eigenlijk vooral om de verschillen in didactische aanpak tussen de verschillende groepen. Dus waar de inspectie eigenlijk de school op aangesproken heeft, er moeten betere doorlopende leerlijnen in de school zijn. Dus het is niet zo dat het onderwijs in al die afzonderlijke groepen, laten we zeggen niet aan de maat was, maar er is vooral gekeken naar het overall didactisch handelen, want kinderen die doorlopen de school natuurlijk, nou ja, laten we zeggen lineair van groep één tot en met groep acht en het kon zijn dat daar verschillen in didactische aanpak waren die dan ten koste gaan van de kwaliteit hè. Je wil eigenlijk dat in één school volgens één concept ... Ja, dus dan is de interventie ook niet zo moeilijk, want die school is gewoon begonnen met, laten we zeggen, met elkaar afspraken te maken hoe de lessen moeten worden gegeven, welke instructiemodellen ze gebruiken, daar zijn de docenten op geschoold, dus nou, dat is eigenlijk het uitlijnen van het didactisch handelen. Dus daarom verwachten we ook dat we daar wel in de voldoende zullen komen, dat is wel in ieder geval de hoop.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Als ik u zo hoor praten, en denk aan die avond dat we bij elkaar zijn geweest over de kansencirkel, en ook over de inspectie die dan heel erg op die CITO-score zit, van in hoeverre heeft u dan wel

ruimte om volgens die kansencirkel te werken? Want er zit toch heel erg die prestatie achter. Dat is meer een gewetensvraag hoor, maar ...

De heer Elkerbout: We drijven heel ver af van de instandhouding van het openbaar onderwijs, interessant gesprek. Misschien voor een volgend raadsgebesprek ook een goed idee, maar in ieder geval is het zo dat wat mij betreft, het halen van de eindopbrengst is een soort van minimumvoorwaarde. En dat is helemaal niet, staat dat haaks op allerlei onderwijskundige wensen en visies en pedagogische visies die je hebt. Wat een beetje pijnlijk is, is dat je dat soms, laten we zeggen, het wel heel erg lijkt te gaan over dat hele kleine stukje opbrengst wat meetbaar is met CITO-toetsen. En nou, daarvan kan ik alleen maar zeggen van dat is een beetje een zwakte van het hele Nederlandse onderwijsstelsel hè, dus de concentratie op summatieve toetsen die maakt eigenlijk dat heel veel ontwikkeling uit beeld blijft, die ook heel belangrijk is.

De voorzitter: Dat was het, de heer Elkerbout?

De heer Elkerbout: Nou, er waren nog heel veel meer vragen. Wat volgens mij ook redelijk veel voorkwam, dat was het tien- tot veertienjarigen Junior College verhaal. En ik kan natuurlijk heel flauw doen en zeggen: het woord is aan mijnheer Strijker, want dit is een gezamenlijk idee. En ook een idee wat, laten we zeggen niet alleen van deze besturen is, maar wat alleen maar levensvatbaarheid heeft als het gedragen wordt door het totale onderwijs in de stad. En dat hangt samen met het feit dat als je een voorziening wil maken voor tien- tot veertienjarigen, dan doorbreek je eigenlijk het normale overgangsmoment van po naar vo. En dat is ook de filosofie erachter hè, want de gedachte zou zijn dat dat voor die kinderen beter is. Maar dat vereist wel dat je aan het eind van de rit natuurlijk er verzekerd van moet zijn dat de kinderen dan terecht kunnen op de school, het niveau, waar ze dan vervolgens op voorbereid zijn. Dus dat vraagt een heel andere manier van denken in de stad, ook van alle andere schoolbesturen, ten aanzien van instroom. Want iedereen is gewend om de instroom te kanaliseren in de eerste klas, en daar maken we onze formatie op en dan kunnen we ons onderwijs inrichten, kunnen we voorspellen hoe groot de school zal zijn, hoeveel klassen we krijgen, et cetera. Als daar een instroommoment in de derde klas bij komt, met een mogelijk bindend advies vanuit een tien- tot veertienjarigengroep, dan doet dat ook heel veel met de bedrijfsvoering van al die scholen. Dat is een ingewikkeld gesprek. En dat ingewikkelde gesprek dat zijn we aangegaan, eigenlijk vanuit een hoger doel, namelijk we willen met elkaar het hebben over wat ik dan even gemakshalve noem de sjoelbak in het Haarlemse onderwijs, het feit dat kinderen vrij vroeg in een stroom zitten waar ze ofwel in blijven zitten, ofwel uitgegooid worden als het niet lukt. Nou, dat gesprek zijn we aan het voeren. Nogmaals, dat is in een ingewikkeld gesprek, ik heb daar in mijn voorwoord ook iets over gezegd, het bestuurlijke landschap in Haarlem is ingewikkeld, het vo is heel versnipperd, er zitten eenpitters bij, er zitten brede besturen bij, er is eigenlijk geen enkele brede scholengemeenschap, nou, in die context voeren wij met elkaar een goed maar ingewikkeld gesprek. Dus ik kan alleen maar zeggen: u moet geduld hebben. Dat weet ik niet, dat weet ik niet. En ik zeg ook helemaal niet dat we uiteindelijk bij die tien-tot-veertienjarigen-voorziening uit zullen komen, want het zou best weleens kunnen dat we andere maatregelen nemen die dat overbodig maken. Het gaat erom dat kinderen, dat wij beter gaan presteren met elkaar op het gebied van kansengelijkheid. Dus we zien wel een klein lichtpuntje daarin, maar wij zijn in ieder geval nog niet tevreden en daarom gaan we daar ook vol op in blijven zetten, want het moet gewoon beter.

De voorzitter: U heeft een vraag van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik heb mijn aantekeningen van vorig jaar een beetje nagekeken.

De heer Elkerbout: Wat gevaarlijk.

De heer El Aichi: Daar stond in dat u erop terug zou komen voor de zomervakantie. Mijn vraag aan u is van hoe gaat u ons informeren? Is dat via de wethouder? Want ik heb eigenlijk na een jaar nog niks teruggehoord. Dank u wel.

De heer Elkerbout: Dat is fijn.

De voorzitter: Heel mooi. Gaat u verder met de andere.

De heer Elkerbout: Oké, dan is er ook nog iets gezegd over de samenwerking tussen Kenter en het SBO, IKC zorg hè, IKC Zuid-Kennemerland. Misschien wilt u nog even herhalen wat de portee van de vraag was? Want ik kan zeggen: die samenwerking die gaat goed, maar heeft u daar een specifieke zorg bij?

De heer El Aichi: Nou ja, zoals u weet, op dit moment gaat het niet zo goed met jeugdzorg. Ja, er zijn heel veel zorgen ook landelijk, ook binnen de gemeente Haarlem maken we er zorgen over. Maar de vraag aan u is van goh, merkt u daar iets van, van die zorgen? Of gaat de samenwerking goed tussen u en de jeugdzorg, over het algemeen?

De heer Elkerbout: Ja. Eerste vraag is: merkt u er iets van? Ja, natuurlijk merken we er iets van, want Kenter deelt met ons natuurlijk de zorgen die er zijn en ook de gemeente is daar heel open in. We zitten met elkaar in een opdrachtgeversoverleg over deze ontwikkeling. Daar is de gemeente bij, daar is Kenter bij, daar zijn wij als schoolbesturen bij en daar spelen we natuurlijk geen spelletjes met elkaar. We weten gewoon dat daar een fors probleem op tafel ligt, maar we weten ook dat dit een beweging is die eigenlijk door iedereen gewild wordt, dus het dichterbij elkaar brengen van zorg en onderwijs in één voorziening, dat is eigenlijk een hele gewenste ontwikkeling die ook vanuit de werkvloer zeg maar heel sterk wordt gesteund. En daar voelen wij als bestuurders dus weer de urgentie om, laten we zeggen, de problemen die zich voordoen dan ook op te lossen met elkaar. Ik zeg er maar meteen bij: we hebben in Nederland dit hele construct buitengewoon ingewikkeld georganiseerd. Dus laten we zeggen jeugdzorgaanbieders, gemeenten, samenwerkingsverbanden, schoolbesturen, ze kennen allemaal andere grenzen, ze kennen allemaal andere aggregatieniveaus. Dan vragen we om samen te werken, dat is best ingewikkeld. Dus dat steek ik ook niet onder stoelen of banken. Maar ik zeg erbij: de wil is er. In de praktijk werken we al samen, dus er wordt gewoon nu al, gewoon met kinderen door mensen van de jeugdzorg en van het onderwijs in één groep aan een integrale aanpak gewerkt. Nou, dat vind ik geweldig dat dat in ieder geval in het licht van die hele bestuurlijke complexiteit toch gewoon gedaan wordt. Dus ik denk: nou, dat gaan we volhouden en we gaan de bestuurlijke vraagstukken die er liggen, die overwinnen we. Maar ja, er is wel tijd voor nodig. De laatste was denk ik over het lerarentekort, want dan heb ik denk ik wel zo'n beetje, en dat is denk ook meteen ook de technische vragen wel een antwoord. En de vraag is: doet het zich hier voor? Antwoord: ja. Natuurlijk doet het zich hier voor. Wij zijn één van de grotere tekortregio's, als je het landelijke plaatje bekijkt, en we zitten onder de rook van een stad waar het tekort echt enorm groot is en die ook miljoenen investeert in laten we zeggen het bestrijden van dat tekort. Overigens leidt dat er nog niet toe dat de beweging van Haarlem naar Amsterdam is, maar eerder andersom, dus we krijgen toch nog vrij veel personeel dat in Haarlem les komt geven. Maar het is een probleem, ik steek dat ook niet onder stoelen of banken. Ik weet niet of u op onze site de nieuwsbrief over het lerarentekort heeft gelezen, daar spelen we ook open kaart in over hoe we de problematiek zien. We hebben met alle scholen noodplannen klaar liggen, dus op het moment dat er een griepgolf uitbreekt, dan zult u ook merken dat er op onze scholen minder les gegeven gaat worden. Dat is onvermijdelijk, de vervangerspool krijgen we echt niet vol. Dus alle structurele vacatures die zijn bezet. De vraag was ook: zijn er onbevoegden? Nou, daar moet ik een beetje genuanceerd over zijn. Er zijn namelijk ook onbevoegden die wel bevoegd zijn om les te geven. Dat is een beetje een raar verhaal, maar een zij-instromer bijvoorbeeld, waarvan de kwaliteit

als voldoende wordt beoordeeld, die kan voor de klas, dat mag ook hè, dus dat is verder niet tegen de regels, maar die is formeel natuurlijk nog niet voorzien van een bevoegdheid. Dat soort onbevoegden hebben we. Natuurlijk zetten we in op zij-instromers, want dat is een bron die we niet kunnen missen. Er zijn lerarenondersteuners. Dat is een functie die vrij dicht tegen het leraarschap aan zit, maar het is een mbo-functie, niet een hbo-functie. Lerarenondersteuners mogen zelfstandig voor een groep, mits onder supervisie van een bevoegde leraar. Dus wij doen dat ook, maar alleen maar onder supervisie van een bevoegde leraar. En we hebben dat ook gemaximeerd op laten we zeggen een bevoegde leraar samen met een leraarondersteuner, die mogen over niet meer dan 64 kinderen gaan. Dus laten we zeggen, op die manier bewaken we ook dat dat niet volkomen uit de hand loopt. Maar die problemen, ja, die zijn er wel. We zijn ook heel hard aan het nadenken over andere organisatievormen, over andere doelgroepen aanboren, we werken met de besturen in de regio samen aan een groot actieplan om laten we zeggen de samenwerking met de opleidingen te verbeteren, kortom, ja, we doen wat we kunnen. Maar ik zeg u ook: het is een landelijk probleem en ik moet zeggen dat de urgentie die er landelijk gevoeld wordt, die vind ik tamelijk beperkt. Dus er wordt wel veel over gezegd. Geld erbij dat is echt niet de oplossing, er moet veel creatiever gedacht worden. Ik denk bijvoorbeeld aan veel meer flexibilisering van de opleiding en veel meer flexibilisering van de contacttijd. En voor het po kan ik er nog aan toevoegen: we houden in Nederland ongelofelijk veel kleine scholen in stand. Dat klinkt leuk, maar als we de kleine scholentoeslag zouden opheffen en zouden ophouden met het in stand houden van te kleine scholen, hebben we het lerarentekort al voor het grootste deel opgelost. Maar dat is een roze olifant die in de Tweede Kamer, laten we zeggen, vrolijk blijft staan. Nou, dat was het wel zo'n beetje.

De voorzitter: Ja, de heer Smit.

De heer Smit: ... uitstromen en mogelijk na de zomer nog in dienst komen, omdat '...' bestond dat daardoor het aantal WW-aanvragen was toegenomen.

De heer Elkerbout: Nee, dat herken ik totaal niet, dat doen wij ook niet. Dat doen wij ook echt niet, het is juist veel meer de zaak, als wij mensen in huis hebben die we goed vinden, dan houden we ze in huis en we doen er alles aan om ze te binden. Dus er is geen sprake van dat wij mensen voor de vakantie zouden ontslaan en na de vakantie weer zouden aannemen. En u weet misschien dat de CAO-onderhandelingen in het po zijn gestrand en die zijn gestrand op onder andere de bovenwettelijke toeslag op de WW-uitkeringen. Nou, ik vind dat eerlijk gezegd een idioot thema om CAO's op te laten stranden in het licht van een lerarentekort. Ik bedoel, mensen moeten zo gauw mogelijk weer voor de klas.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Geruststellend, dank u wel. En tweede vraag: betekent het ook dat mensen die bij u instromen, ook in principe heel snel een vaste aanstelling hebben, mits uiteraard geschikt?

De heer Elkerbout: Ik weet niet wat u onder heel snel verstaat. Wij hebben een procedure waarbij in principe mensen die nieuw zijn en die beginnen, die krijgen altijd een tijdelijke aanstelling en een begeleiding- en beoordelingsproces dat helemaal is ingericht met scheiding van begeleiding en beoordeling et cetera, dus dat duurt een jaar. Daar moet je ook een jaar voor nemen om dat zorgvuldig te kunnen doen, want mensen moeten zich kunnen verbeteren et cetera. Het zou slecht nieuws zijn als we naar drie maanden daar al de bijl laten vallen. En verder is het natuurlijk zo dat als er ervaren leerkrachten binnen komen die laten we zeggen, nou, waar alle reden is om aan te nemen dat die al sneller een vaste aanstelling zouden kunnen krijgen, dan doen we dat natuurlijk ook hè, dus dat is niet in beton gegoten dat dat een jaar moet duren. Maar ik blijf

vinden: kwaliteit staat voorop en er is ook nog zoiets als match. Dus mensen moeten ook passen in onze stichting, in onze scholen en daar moet je gewoon even de tijd voor nemen om dat zorgvuldig met elkaar te verkennen.

De heer Smit: Dank u wel.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Ik had nog een vraagje over de reserves. Ik heb er niet zo veel verstand van, maar een reserve bij Dunamare van 29 en half miljoen, dan denk ik: is dat niet ...

De heer Elkerbout: Daar wil ik graag een heleboel over vertellen.

Mevrouw Booms-van der Meer: ... voor alle drie. En Spaarnesant 11,8 miljoen, dat vond ik ook al hoog, en toen later kwam die 29 en half, maar ik weet niet wat gebruikelijk is. Misschien kunt u dat uitleggen.

De heer Elkerbout: Ik wil er wel iets over zeggen. Wij maken onze reserves, wij maken een risicoanalyse, een heel erg uitgewerkte risicoanalyse en op grond daarvan bepalen we wat we aan liquiditeit nodig hebben en wat we aan weerstandsvermogen nodig hebben. We zitten op dit moment nog op een reserve die daar boven zit en dat betekent dus dat we, dat kunt u ook lezen in onze meerjarenbegroting, dat we op termijn meer geld uitgeven dan we binnenkrijgen om die reserves iets te laten slinken. En dat hebben we gedaan door de gelden die straks structureel worden ten aanzien van het werkdrukakkoord als het ware al versneld uit te keren. Dus we hebben de formaties van de scholen groter gemaakt dan nu eigenlijk op grond van de bekostiging kan. En dat betekent dat daarmee de reserves dus dalen, tot op het moment dat dat door structurele bekostiging weer is aangevuld en dan zitten we op het niveau dat we willen. In het algemeen moet ik zeggen dat het uitgeven van de reserves aan personeel, is natuurlijk je grootste wens, maar tegelijkertijd ook je grootste uitdaging als er een lerarentekort is. Dus om een voorbeeld te noemen, we moeten natuurlijk vervanging begroten, hè, dat is op onze stichting jaarlijks een fors bedrag. Als je die vervanging niet kunt invullen, ja, dan geef je hem ook niet uit. En dan komt hij dus vanzelf weer in de reserve terecht. Dat willen we niet. We zijn er vrij goed in om, laten we zeggen, als we gedurende het jaar zien dat de reserves worden opgebouwd, om dan halverwege het jaar alweer aan extra inzet te doen, omdat we namelijk ... Er zijn eigenlijk twee momenten, we hebben een begrotingsmoment en een formatieplanningsmoment. En als we de formatie plannen, dan zetten we als het ware de winst die we aan zien komen doordat we niet uitgeven, al structureel in de formatie in, waarmee we halverwege het jaar al extra geld uitgeven. En dat is nu ook heel goed gelukt. We houden dit jaar waarschijnlijk weer wat over, omdat die CAO-onderhandelingen geklapt zijn en we wel het geld hebben gekregen. Ja, dan krijg je het gewoon niet uitgegeven.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ik wil nu toch graag doorgaan naar de volgende spreker. De heer Van der Werff van het Stedelijk Gymnasium. Dank u wel.

De heer Van der Werff: Allereerst wil ik jullie ook bedanken voor de complimenten. Het is altijd fijn om bij een eerste optreden in de raadszaal complimenten te krijgen, doch ze komen voorganger toe. Maar ik heb ze wel in ontvangst genomen, dankjewel daarvoor. Er zijn wat vragen die ik denk ik redelijk snel kan beantwoorden. Uw vragen waren wat breder. Die wil ik dan naar achteren verplaatsen, want dan kan ik er wat meer tijd voor nemen. Ik begin met een lastige. Eco en Shell. En uw vraag was: wat vindt u daarvan? Ja, ik kan er ontzettend veel dingen over zeggen. Laten we zeggen dat een multinational ook goede dingen doet, is dan wel weer mooi meegenomen. En wat ik er bijzonder aan vind, is dat het voor de leerlingen buitengewoon inspirerend is om

met hun handen een elektrische auto te bouwen, in samenwerking en dat te doen met hogescholen en universiteiten. Dus ik zou zeggen: het leren en de lering die de leerlingen eruit halen is fenomenaal. En dat is eigenlijk de wijze waarop ik die wil beoordelen. Een tweede vraag ging over de renovatie. Daar kan ik heel lang en heel kort over zijn. Nou, we willen heel graag renoveren, alleen de renovatie die we willen uitvoeren, daar is nog niet een volledig dekkingsplan voor. En we praten erover met de gemeente, we zouden snel willen beginnen. Dat betekent dat we wel op het traject voortgaan. Dus we zitten nu in het stadium waar we gaan kiezen voor een architect om tot een verfijning te komen van de plannen. Maar er is nog geen dekkingsplan wat aan alle voorwaarden voldoet. Dus we hopen daar zo snel mogelijk echt uit te kunnen komen, maar dat loopt nog. Heel erg blij voor de opmerking over de activiteiten die we ontwikkelen met scholen in Schalkwijk en Haarlem-Oost. Dat gaat me zeer aan het hart. Ja, zeker. Maar één van de redenen om voor deze school te kiezen was ook juist dat initiatief. Nou ja, goed, u zei geloof ik een Kaukasische school, dat is zeer herkenbaar. We hebben heel veel blonde paardenstaarten. En het is gewoon heel goed denk ik om die school wat dat betreft weer meer te differentiëren en wat andere populatie aan te trekken. De afgelopen weken zijn er verschillende scholen op bezoek geweest, kinderen met hun ouders, en ik vind het ontroerend mooi. Maar het zal een proces worden van lange adem, want de vragen die ik van ouders krijg, die zijn dan toch ook wel: zullen onze kinderen zich hier niet geïsoleerd voelen? Worden ze hier gewaardeerd? Et cetera. Maar wat mij betreft betekent dat dat we de efforts verdubbelen om dat voor elkaar te krijgen. Ik denk dat dat een heel belangrijk initiatief is. Dat sluit mooi aan bij de wat bredere vragen. Ja, we hebben mooi reserves en wat gaan we met die ruimte doen? En waarom we dat ook niet verbinden aan de uitdagingen voor de komende jaren? Het Gymnasium is een prachtige school, maar het heeft wel een relatief oude docentenpopulatie. We hebben een docent Latijn van 73. Dus het vitaal houden van onze docenten ... Ja, die is er nog steeds, en vitaal. Maar om mensen te inspireren, vitaal te houden, voor nu te maken, moeten we wel aan de ontwikkelingstijd denken en ook een ontwikkelingsbudget daaraan koppelen. Dat hebben we ook gedaan. Dat is een hele belangrijke. We zien ook best een spanning aan de ene kant dat we het maximale uit de kinderen willen halen, de maximale kans willen geven tot ontplooiing. Aan de andere kant zit daar een risico in dat we ze overvragen en stress veroorzaken. En die stress komt niet alleen denk ik door wat wij ze vragen, maar wel door wat kinderen zichzelf ook opleggen. En daar een goede balans in vinden, is ontzettend belangrijk en daarover ook veel meer dan nu nog met de kinderen in gesprek gaan. Dat zie ik ook als een grote uitdaging voor de komende jaren. Als je zo'n relatief oude lerarenpopulatie hebt, dan is enerveren niet altijd makkelijk. En zeker als de slagingspercentages zo rond de 95 procent liggen, en de doorstroompercentages hartstikke hoog zijn, vragen mensen: ja, waarom dan? Het gaat toch allemaal goed? Maar dat het vandaag goed gaat, want dat kunnen cijfers aantonen, betekent niet dat het in de toekomst goed blijft gaan. En ik ben ervan overtuigd dat we niet alleen moeten kijken naar hoe kinderen weggaan van het Stedelijk Gymnasium, maar ook hoe ze het op de universiteit en in de rest van hun leven gaan doen. En ik kom van de Universiteit van Delft. Voordat ik wegging, heb ik wat metingen laten doen. En we zien zo dat kinderen van gymnasia net zo hard onderuit gaan in het eerste jaar als kinderen van alle andere onderwijssoorten. En we moeten kinderen, het is voorbereidend wetenschappelijk onderwijs, hè, ook dat aspect vind ik, moeten we zwaarder laten wegen. Dus niet alleen kijken naar mooie examencijfers en goede doorstroomcijfers, maar bereiden we ze echt voor op de wereld van nu en de wereld van morgen? En ik denk dat daar slagen te maken zijn. Marten zei er ook al wat over, dat betekent ook dat je meer moet differentiëren, denk ik, in het onderwijs. Het is nu toch veel one size fits all, je komt met zijn allen in de klas en je gaat aan de slag. Sommige kinderen zouden best sneller door de stof kunnen gaan, anderen zouden juist meer ondersteuning kunnen gebruiken, dus dat is ook iets waar we verder naar moeten kijken. En er was ook een vraag wat de ouders daarvan vinden, ja, de ouders zijn ook vaak een soort conserverende kracht. Het SGH bestaat 630 jaar, dus de grootouders, de oma's en opa's, de vaders en de moeders, de broers en de zussen en ouders willen gewoon graag dat die school blijft doen wat ze altijd deden, dat is herkenbaar en makkelijk. Dus we moeten de ouders heel goed meenemen in dat verhaal. We doen dat

door depotssessies, waar we de oudervereniging uitnodigen om een middag mee te praten over dit soort ontwikkelen. We proberen ouderavonden te houden waar we ook eerst uitleggen wat we aan het proberen zijn en daarnaast een leuke spreker uitnodigen. We hebben twee ouderverenigingen, dus we proberen dat contact heel erg goed te houden en zoveel mogelijk informatie te delen. Maar de vraag is: waarom ga je morrelen aan een school die het goed doet? Nou, die vraag stel ik me elke morgen ook. Maar het moet wel gebeuren, denk ik. Nou, dat zijn denk ik in het kort de uitdagingen waar we voor staan en waar we dus ook de reserves voor een deel op gaan inzetten. Is dat voldoende antwoord?

De voorzitter: Ja, de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik wilde graag nog een vraag stellen. Die valt een beetje buiten de orde van dit kader. Ik heb gehoord dat ouders een verplichte ouderbijdrage leveren en een soort facultatieve ouderbijdrage. Kunt u mij aangeven wat nou precies de scheidslijn is tussen het één en het ander?

De heer Van der Werff: U zegt het al mooi: verplicht of facultatief. Gelukkig maken ook de meeste ouders een facultatieve bijdrage. Die komt dan terecht bij een stichting, die heet Architraaf en die proberen elk jaar iets te bieden aan de leerlingen en de docenten wat buiten het normale budget valt. Bijvoorbeeld dit jaar hebben ze in de aula een prachtige tribune gefinancierd om ervoor te zorgen dat iedereen een goede zitplaats heeft, met zicht op het podium, als er wat te doen is. En we praten dan elk jaar eigenlijk een paar keer met de ouders om te kijken hoe we dat budget op de juiste manier kunnen besteden. En wat nieuw is, want wij zijn heel goed in het bedenken wat kinderen willen, we gaan ook een deel van het budget laten besteden door de kinderen zelf.

De heer Oomkes: Het is prachtig als dat inderdaad meer mogelijkheden oplevert, maar ik denk even aan die opmerking over die Kaukasische kinderen, ik kan me voorstellen dat er kinderen uit een minder welvarend milieu op de school afkomen. En ik ben tegen het plakken van etiketten op kinderen omdat de ouders bijvoorbeeld niet alle bijdragen kunnen leveren. Dat zit mij min of meer ... daar wringt de schoen.

De heer Van der Werff: Ja, ik vind dat een heel goed punt hè, als je dat wilt, moet je ook de voorwaarden scheppen, dus ik ben er ook wel voor om te kijken of er een differentiatie mogelijk is en dat je zegt: nou hè, of we stellen daar mogelijkheden voor, of we subsidiëren een deel van die kosten.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, dan gaan we door naar de derde spreker. Mijnheer Strijker.

De heer Strijker: Dank voor de complimenten voor het jaarverslag. Heel veel mensen hebben eraan gewerkt, we hebben geprobeerd om de eigenheid van de verschillende scholen, om die tot hun recht te laten komen. Dunamare heeft heel veel scholen in de regio en er is ons veel aan gelegen ervoor te zorgen dat ze verschillen van elkaar, omdat er voor ouders en voor leerlingen en ook voor het personeel wel iets te kiezen moet zijn. Dus ik hoop dat dat gelukt is. Er is veel gevraagd naar de reserves. Reserves hebben we. De verhouding tussen onze reserves en onze baten zijn gelukkig niet zo erg als de ChristenUnie had opgehaald uit ons jaarverslag. Wij hebben baten 145 miljoen per jaar en we hebben momenteel een reserve van 29 miljoen. Zijn daar normen voor? Die zijn er niet, maar het is bij ons natuurlijk wel zo dat wij niet tot doel hebben om reserves te vormen, wij hebben tot doel om zo goed mogelijk onderwijs te geven. Toch zien we die reserves jaar na jaar toenemen. Er komt binnenkort een Kamerbrief van de minister die iets gaat zeggen over wat zijn nou aanvaardbare reserves voor scholen, maar dan wel in het systeem van pas toe of leg uit. En juist voor het uitleggen doen wij hetzelfde als Spaarnesant. Wij voeren een uitgebreide risicoanalyse uit om te kijken hoeveel reserves heb je nou eigenlijk nodig? En moeten ze nog groeien of hoeven ze niet meer te groeien? En

ik moet daar wel bij zeggen dat Dunamare is groot en heeft een aantal riskante vormen van onderwijs. Dus het ziet er naar uit dat de reserves die wij nodig hebben om in de komende tijd ook de risico's aan te pakken, dat die toch niet klein zullen zijn en dat wordt ook veroorzaakt doordat in de loop van de tijd de overheid steeds meer de risico's bij de schoolbesturen heeft neergelegd. En zeker in het kader van aankomende krimp en dat soort zaken, het vmbo wat terugloopt hè, wat u hebt terug kunnen vinden in ons jaarverslag en waar wij juist veel van hebben, ja, ziet het er toch naar uit dat wij wel een vrij hoog risicoprofiel hebben. Wij zoeken dat nu uit en wij worden ook elk jaar en nu weer wel geconfronteerd met nabetalingen door de Rijksoverheid helemaal aan het eind van het jaar, op het moment dat je het echt niet meer uit kunt geven. Dat deed zich vorig jaar in december voor, het jaar daarvoor ook. Nu doet het zich weer voor en nu krijgen we ook nog die 460 miljoen hè, voor po, vo, dat wordt in december uitbetaald. Nou ja, dan weet je dus al wat er gaat gebeuren. Dat komt in ieder geval voor dit jaar, 2019, komt dat even in de reserves terecht, want we kunnen in december niet meer bedenken hoe we dat geld gaan uitgeven hè, dat zou ook niet verantwoord zijn om dat te doen. Maar we gaan in ieder geval dat uitgeven in het jaar erna dan en het ligt in ons voornemen om dat natuurlijk in heel nauw overleg met de docenten en andere medewerkers te doen. Het is meer dan een miljoen voor ons, dus dat loopt echt op ja, precies. En er is veel geklaagd over het is incidenteel geld. We hadden natuurlijk liever structureel gehad, maar we kunnen er natuurlijk wel wat mee hè, het is wel echt serieus geld. Lerarentekort hebben wij ook, dat werd ook gevraagd door D66, wat is de grootste uitdaging, nou, ik denk dat dat de grootste uitdaging is hè. In het vo hebben we er nu nog relatief weinig last van, het is zeker niet zo pregnant als in het primair onderwijs, maar het gaat er natuurlijk wel aankomen en voor het ene vak meer dan voor het andere vak. Wij proberen daar veel aan te doen hè, we zijn opleidingsschool, we hebben een eigen academie, zij-instromers halen we binnen. We hebben ook wat onbevoegden, was ook wat naar gevraagd. Dat zijn niet mensen die onbevoegd zijn en blijven, maar dat zijn mensen die nog niet helemaal bevoegd zijn, maar wel al in het onderwijs werken. Dat is overigens iets van alle tijden hè, je doet je opleiding en in het laatste jaar moet je nog een aantal vakken doen en dan ben je toch bijna klaar, dus dan ga je ook alvast aan de slag. Dat hebben wij natuurlijk ook. Het aantal leerlingen dat afneemt, valt erg mee en ik denk niet dat dat de oplossing zal zijn van het lerarentekort, want die daling is gering. En als je kijkt naar het aantal, naar de leeftijdsopbouw van ons personeel, dan zie je toch wel problemen aankomen. We hebben heel veel mensen 55-plus, dus daar moeten we echt iets mee. Gelukkig wordt er ook op het niveau van de landelijke organen over nagedacht. En met name bij ons is de bevoegdhedenregeling, er bestaan vele tientallen bevoegdheden voor ons onderwijs, nou, dan krijg je natuurlijk vrijwel automatisch tekorten voor verschillende vakken. En één van de dingen waarover wordt nagedacht, is een andere structuur van het duaal opleiden, de opleidingsinstituten en de scholen, maar ook het werken met teambevoegdheden, dat je zorgt dat in een team dat op een groep werkt, dat daar alle bevoegdheden wel in zitten, dus langs alle kanten proberen we dat wel te doen. Maar die leraren, dat is wel onze uitdaging om ze en voldoende, maar ook kwalitatief goed te hebben. Het geven van les aan toch vaak forse groepen leerlingen in de leeftijd van twaalf tot achttien, dat is nou niet de eenvoudigste leeftijd, dat is ook wel echt een uitdaging en voor veel mensen valt dat echt zwaar. Tien-veertien is veel over gezegd, ik denk dat mijnheer Elkerbout daar voor nu voldoende over gezegd heeft, ik was het daar helemaal mee eens uiteraard. Afdeling onderwijskwaliteit wilde u eens komen kijken, u bent natuurlijk van harte welkom om te komen kijken hoe wij dat doen. Uw vraag over de Paulus heb ik niet begrepen. Het is bekend hier dat de Paulusschool, de Daaf Gelukschool en het Sterren College samen het Spaarne College moeten gaan vormen. We hebben het Spaarne College, gaat een pand verlaten. Dat gaat dan terug naar de gemeente. Nou, we zijn in overleg met het college hoe en wat en wanneer, dus wij zoeken vooral een andere plek voor de Dunamare Academie, misschien dat u daarop bent aangeslagen. Ja, Dunamare Academie zit nu in de Paulus, prachtige locatie en die moet daar dus waarschijnlijk weg en daar zoeken we gewoon een mooie andere plek voor. De veiligheid op school en de mooie prestaties van Sancta en Schoter. Nou, Sancta kan ik me niet voorstellen natuurlijk, maar Schoter zeker. Nee, Sancta weet ik natuurlijk niets van.

Het is zo dat wij elk jaar de veiligheid op scholen onderzoeken, van alle scholen. En als u in Vensters kijkt, dan ziet u daar ook het resultaat van hè, die zijn publiek, dat kun je van elke school zien. En op elke school wordt een programma gedraaid, elke school heeft een veiligheidscoördinator, heeft programma's, maar die zijn wel toegesneden op wat er op die school is hè. Die veiligheidsmonitor omvat heel veel punten en nou, al onze scholen scoren daar voldoende in. Maar waar je nou precies nog de nadruk op legt, hangt af van wat is de problematiek op die school? En die is op bijvoorbeeld de Daaf Gelukschool of de Paulusschool een hele erg andere dan die bijvoorbeeld op Het Schoter. Dus er is echt overal aandacht voor, maar de methode waarlangs, die is verschillend. Ontslag in de zomerperiode is gevraagd. Ik herken daar ook niets van. We zouden wel gek zijn als we dat zouden doen, want dan lopen die mensen natuurlijk naar andere besturen en dan zijn wij ze kwijt. En herverdeling van leerlingen bij ziekte en het ziekteverzuim, daar was een technische vraag over gesteld. Ons ziekteverzuimpercentage over de hele stichting is 5,2 procent. Dat is net wat onder het landelijk gemiddelde van 5,6 procent. Dat betekent niet dat we vijf procent uitval hebben, want alle docenten hebben in hun rooster ook invaluren staan. Dus op het moment dat er een collega ziek wordt, dan valt vaak wel het eerste en het laatste uur uit, maar de tussenliggende uren gaan we over het algemeen geen tussenuren van maken, maar een andere docent neemt die les dan over. Dus als je gaat kijken wat valt er nou daadwerkelijk af? Dan is dat percentage echt aanmerkelijk lager. En herverdelen is misschien in het primair onderwijs een oplossing, maar bij ons natuurlijk niet, want we hebben roosters, ja, die zijn vrijwel onbewegelijk. Onbevoegd heb ik iets over gezegd. Ik denk dat ik dan de vragen beantwoord. Ja, de Gentiaan, dat weet ik niet. Is natuurlijk geen school van ons. En ik weet dat het samenwerkingsverband daarmee bezig is, maar ik weet de details daar niet van. Dus ik kan die vraag nog even doorspelen aan mijnheer Vermeer, de directeur van het samenwerkingsverband, maar ik kan hem nu niet beantwoorden.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank voor uw antwoord met betrekking tot veiligheid. Ik had het specifiek over LHBTI, de doelgroep, en het project GSA, wat op het Sancta en op Schoter was. Betekent het dan dat dit helemaal niet speelt op die andere scholen, dat dit niet wordt opgepakt?

De heer Strijker: Ik ga er vanuit van niet. Ik ken de details daar niet van, maar al onze scholen hebben een voldoende veiligheidsoordeel gekregen en zoekt dus naar eigen methodes en eigen vormen om daar iets aan te doen. En dit is kennelijk een vorm die Het Schoter gevonden heeft. Wij delen dat ook binnen de stichting hè, dus Schoter zal daar ongetwijfeld met de andere directeuren over gesproken hebben. Maar kennelijk hebben die andere vormen gekozen.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ik stel voor om dit af te ronden. Dan hebben we alleen nog ... Ik wil de schoolbesturen danken, de heer Elkerbout, de heer Van der Werff en Strijker, hartelijk dank. En de wethouder gaat nog even een laatste paar puntjes behandelen.

Wethouder Botter: Ik wil nog op een paar puntjes terugkomen. In de eerste plaats over het Junior College, daar is natuurlijk al verschillende keren over gesproken en er is een grote wens om daartoe te komen. En die wens is er niet in de laatste plaats ook bij mij aanwezig, maar we moeten wel realistisch zijn. We hebben van mijnheer Elkerbout het een en ander gehoord en daar in aanvulling op kan ik alleen nog maar zeggen dat, we hebben natuurlijk al een flink bedrag beschikbaar gesteld in het coalitieakkoord voor onderwijshuisvesting, maar als je dan kijkt, alles bij elkaar opgeteld, wat er dan beschikbaar is en dat zult u straks ook zien als u het onderwijshuisvestingsplan krijgt, dan is er voor de komende jaren nog wel het nodige te doen en ook voor de nabije toekomst. En het onderwijshuisvestingsplan biedt in ieder geval geen ruimte om in fysieke zin op dit moment aan een Junior College te werken en ja, daarom is het ook belangrijk dat er eerst ook een beeld gaat

ontstaan over van hoe het in te passen is en welke eventuele andere stappen er worden gezet. Vanuit de Rijksoverheid is er ook extra interesse, heb ik begrepen de afgelopen weken, in het, ja het tiener college, het Junior College, dus die ontwikkelingen die gaan we zeker niet uit de weg, willen we heel graag aan meewerken, maar of het ook, hè, ik moet ook realistisch blijven, of we dat in deze coalitieperiode of in deze raadsperiode gaan realiseren, dat waag ik te betwijfelen. Maar de ontwikkelingen om daarmee door te gaan, die gaan zeker voort. Dan voor wat betreft de samenwerking onderwijs en zorg. Onderwijs en zorg is natuurlijk iets wat ook in het kader van de lokale educatieve agenda heel erg wordt geadresseerd en daarin zijn we ook aan het kijken in hoeverre activiteiten, ontwikkelingen rondom de Gentiaan, via het samenwerkingsverband, wat zojuist is gezegd, kan worden meegenomen. En tenslotte heb ik ook in de afgelopen periode het nodige natuurlijk beantwoord op uw vragen rondom het lerarentekort. En vrij recentelijk is nog een vier pagina's tellende brief uw kant op gekomen om te kijken hoe we daar mee omgaan. En bij het laatste, ik moet even kijken, dat heet het BOPO/BOVO-overleg, hebben we nog met elkaar afgesproken dat we ook met elkaar een clubje gaan vormen om te kijken hoe we vanuit verschillende kanten ervoor kunnen zorgen dat ook in kaart wordt gebracht wat de gemeente zou kunnen doen, en dan moet u denken aan ontwikkelingen in de trant van leerkrachten die vanuit buiten onze gemeente komen en toch op de auto zijn aangewezen, of je daar iets in de parkeertarieven kunt doen, dat je met woningen iets zou kunnen doen, we hebben natuurlijk al een project rondom huisvesting van leerkrachten, dus we zijn daar zeker mee bezig. Dus dat was wat ik graag nog had willen toevoegen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel. De vraag die ik aan de wethouder stelde over in hoeverre de onvoldoendes van de twee scholen zich verhouden tot het vaststellen van voldoende onderwijs, die hoeft niet beantwoord te worden wat mij betreft door de wethouder, want dat heeft mijnheer van Elkerbout voldoende gedaan voor mij.

Wethouder Botter: Volgens mij moge dat ook duidelijk zijn in de adviezen die ik bij u heb neergelegd om in te stemmen met de voorstellen zoals die zijn gedaan.

De voorzitter: Ja. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, nou ja, ik hoorde voor het lerarentekort een duidelijke oplossing. Er werd gezegd: die kleine scholen, als er geen kleine scholen zijn, dan is het lerarentekort voor een groter gedeelte opgelost. Bent u bereid om als wethouder van Haarlem naar Den Haag te trekken en daar te pleiten voor het sluiten van kleine scholen?

Wethouder Botter: Kijk, ik zit hier natuurlijk niet om ... Wat zegt u?

De heer Van den Raadt: Als wij als raad dat aan u vragen, dan bent u daar wel toe bereid?

Wethouder Botter: Ja, als de raad dat vraagt, dan lijkt me dat wel een goed idee en ik zou hem ook kunnen steunen, want ik heb gisteravond gehoord dat er in februari een town hall meeting rondom onderwijs georganiseerd gaat worden door een zekere partij en u bent van harte welkom daar te komen inspreken.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, oké, dus u bent bereid, als we dat aan u vragen, om dat te doen. En u zei ook over dat Junior College wat deze coalitie heel graag wil hebben, wat ook in het coalitieprogramma staat, dat dat waarschijnlijk deze coalitieperiode dan niet komt. Politiek is volgens mij keuzes maken, want u zei: er is te weinig begroting voor. Kunt u aangeven hoeveel begroting u daarvoor nodig heeft en hoe u aan die getallen dan bent gekomen? Maar dat mag dan ook schriftelijk, want ik denk niet dat u dat dan misschien uit uw hoofd weet.

Wethouder Botter: Ja, daar wil ik best wat over zeggen. Kijk, waar ik mee geconfronteerd ben geweest, is dat er 24 miljoen bij is gekomen, dat als ik ga kijken naar de plannen die daarvoor waren gemaakt rondom de 24 miljoen, dan heb ik het plan niet voor niets teruggetrokken, want het bleek dat binnen al aan de hand van één verbouwing dertig procent meer moest worden uitgegeven. Dat was vier, bijna, hoe heet het, tweeënhalf miljoen extra in het kader van de begroting. Ik kom nu met een bijgestelde begroting, met een nieuwe vierkantemeterprijs. En daaruit blijkt gewoon dat we gewoon minder kunnen doen. Ik ben ook gehouden aan wat er in het IP staat. Dus ik kan wel allerlei berekeningen maken op dit moment van wat eventueel een Junior College zou kosten, maar als al blijkt dat binnen een jaar, of binnen twee jaar de kosten dusdanig wijzigen dat ik mijn hele plannen overhoop moet gaan gooien, vind ik het onzin om met luchtfietserij bezig te zijn. Dus op het moment wanneer er sprake is van we gaan echt de handen ineen slaan om met een Junior College aan de slag te gaan, dan gaan we de berekeningen maken die op dat moment geldig en nodig zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Even een opmerking naar mijn collega De Raadt. Als we de wethouder naar Den Haag sturen om de kleine scholen op te heffen, dan ontvolken we het platteland weer, want daar gaan een heleboel kleine scholen dicht. En ik kan me voorstellen dat er dan meer geld voor scholen beschikbaar is, maar dat is niet altijd meer personeel, want dat is er gewoon niet. Dus ik deel de opmerking wellicht niet, maar ik steun zo'n actie niet.

De voorzitter: Laten we het even bij de jaarverslagen van de scholen houden, want anders gaan we het ... We kunnen uitweiden over allerlei zaken.

Wethouder Botter: Ik zou mijnheer Smit gerust willen stellen. Het is niet zo dat ik me met die boodschap naar Den Haag laat sturen, maar het er eens over te hebben hoe we het onderwijssysteem in Nederland op een andere manier kunnen moderniseren, daar ben ik zeker van de partij.

De voorzitter: Tenslotte, de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want Trots Haarlem zou toch graag ... Ik denk niet dat u aan luchtfietserij doet, maar u komt toch tot de conclusie dat iets niet kan, omdat u waarschijnlijk dat in de getallen ziet. Nou, ik zou toch graag horen welke getallen u daar dan voor ziet en wat u dan als wethouder over heeft voor een Junior College en dan kunnen wij als raadsleden allemaal met de right to challenge in de broekzak kijken of we het goedkoper kunnen doen.

Wethouder Botter: Ik geloof niet dat de right to challenge, dat dat van toepassing is op het onderwijs. Wat ik wel zal doen, is dat ik met u daarover kom te spreken op het moment dat we over het onderwijshuisvestingsplan komen te praten.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ik wil dit punt gaan afsluiten. We hebben een belangrijk besluit eerst te nemen, want het zijn natuurlijk ter adviseringstukken en hoe gaan we deze 6, 7 en 8 naar de raad brengen? Als hamerstuk, neem ik aan? Dan is dat hierbij besloten. De wethouder heeft geen punten meer verder op de agenda geloof ik hè? Dus dan mag hij nog even ... Dan gaan we dus nu de rondvragen even gelijk voor deze wethouder behandelen. Ik heb in ieder geval eentje van de ChristenUnie, mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u wel, voorzitter. Onlangs is de jongerenraad gestart. Fantastisch. Het valt natuurlijk wel op dat dit met allemaal vwo-jongeren is gestart. Er zijn natuurlijk heel veel Haarlemse jongeren, veel meer, die op het vmbo zitten. Dus mijn vraag is: wat gaat de wethouder daarin doen, zodat ook de vmbo-jongeren betrokken gaan worden?

Wethouder Botter: We zijn in overleg met de organisatie die daarmee bezig is. Ik heb ook al het een en ander op dat terrein gehoord, dat men aan het kijken is of dat het Haarlem College of een ander vmbo daaraan zou kunnen deelnemen. Het is overigens wel eerst nu een jaar een proef waarin we gaan kijken of dit wel of niet überhaupt aanslaat. Als dat aanslaat, dan gaan we in ieder geval ook jaarlijks met andere scholen werken, dus sowieso is het niet nu al dat het vmbo betrokken wordt, dan wordt het in ieder geval in de periode daarna.

De voorzitter: Dank u wel. En ik heb ook nog een rondvraag van de VVD, de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. De wethouder ging er al even ... het gaat over de Speeltuin 2020, daar ging de wethouder in zijn mededeling al even op in. Het klopt inderdaad, meerdere fracties hebben een brief gekregen van, nou goed, de initiatiefnemers van Speeltuin 2020 in het Ramplaankwartier, die bezig zijn om een mooie speeltuin te regelen voor de buurt daar, om dat weer helemaal in orde te krijgen. Daar is ook een motie over aangenomen, de donderdag voordat u het gesprek had. En nou ja, het zag er allemaal goed uit, maar ook tot onze grote verrassing waren de mensen met wie u dat gesprek heeft gehad, waren, nou, er kwamen negatieve signalen uit over dat gesprek. Nu zou ik graag willen vragen of de wethouder, nou ja, niet te vragen, dat zal hij doen, of hij gewoon onverkort uitvoering wil geven aan de motie en zeker ook het onderdeel gewoon om voor het einde van het jaar een brief over de voortgang hier te sturen. En ik zou hem willen vragen of hij daarbij ook, en dat is dan voor ons overzicht, zodat we er een goed debat over kunnen hebben, of hij een tijdlijn eigenlijk wil sturen van het contact dat er tussen de gemeente geweest is en de mensen van die speeltuin over de afgelopen jaren en wat daar in die gesprekken is toegezegd, en ook de contacten die met die, eigenlijk de andere stakeholders bij die speeltuin geweest zijn, zoals bijvoorbeeld Haarlem Effect. En wat we dus ook begrijpen is dat er inmiddels dus een huurcontract is weggeven, of een huurcontract is afgesloten met een andere partij. Nou ja, dat zou, als er een onomkeerbare stap zou zijn gezet met een andere partij, zou ik dat heel vervelend vinden, zou ik vreemd vinden richting de bewoners, maar graag wil ik u wel in de gelegenheid stellen om dat gewoon schriftelijk of in een brief aan ons mee te geven, maar dan wel dus met deze punten daar dan ook graag bij, als dat kan.

Wethouder Botter: Ik zie het niet zozeer als een rondvraag, maar meer als een opdracht. Die wil ik graag uitvoeren. Ik zal zorgen dat u dat tijdslijnoverzicht krijgt. Wat ik alleen wel even zou willen recht zetten, is dat het gesprek, was helemaal niet onaangenaam. De burgers kunnen het misschien oneens zijn met de uitkomst van het gesprek. En wat ik ook al heb aangegeven: het verwachtingspatroon kan misschien te hoog gewekt zijn vanuit de ambtelijke organisatie, wat mogelijk was, en daarmee dus ook de gemeente en daarom ook van mij. Maar wat ik in ieder geval helder wil hebben, is dat wij er alles aan zullen doen om te kijken of we tot een vergelijk kunnen komen, maar dat betekent niet dat we te allen tijde alle wensen van burgers kunnen inwilligen. Want het gaat niet over het opknappen alleen van de speeltuin, het gaat erom dat men het gebouwtje wil hebben waar wij vervolgens, omdat het niet goed genoeg zou zijn, het tegen de vlakte zouden

moeten gooien en opgezadeld worden met een bedrag van 130.000 euro voor een nieuwbouwgebouw wat niet gehuurd kan worden. Dus ik wil hier toch wel eventjes ook de suggestie wegwerken dat het alleen maar gaat om het opknappen van een speeltuin. En nogmaals, ik ben met u van mening dat we gewoon inzicht moeten krijgen van wat er daar precies gebeurd is, maar ik heb me er op dit moment voldoende in verdiept om te weten dat het niet zo zwart-wit is zoals het werd voorgesteld.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, kleine vervolgvraag. Ja, ik merk ook gelijk aan het antwoord van de wethouder dat daar, dat er enige spanning op het dossier aan het komen is en dat die ook bij de wethouder zich etaleert. En ik denk niet dat dat die speeltuin dichterbij gaat brengen en een oplossing waar de buurtbewoners ook tevreden mee zijn. Dus ik zit eigenlijk ook na te denken: hoe kunnen we dit nu eigenlijk vanuit die spanning krijgen naar een werkwijze of een proces, samen met die bewoners, om wel tot een oplossing te komen waar er een speeltuin is waar alle buurtbewoners ook blij mee zijn? En, nou ja, goed, het zou in ieder geval wat dat betreft, ben ik blij dat u dus met die brief gaat komen. Die gaan we dan ook bekijken en laten we dan op een rustiger moment, als iedereen erover heeft kunnen nadenken, ook over dat gesprek wat heeft plaatsgevonden, kijken wat nou eigenlijk de opties in het vervolg hiervoor zijn en het op die manier op te pakken.

Wethouder Botter: Dat lijkt me een heel goed idee.

De voorzitter: En wanneer kunnen we het ongeveer verwachten, de heer Botter?

Wethouder Botter: Voor het kerstreces, of dit jaar, betekent voor 20 december. Dus uiterlijk in de Raadzaam van 21 december zal er een brief bij zitten met deze strekking.

De voorzitter: Nou, dat is heel redelijk. Ja, dank u wel. Dan stel ik voor om nu pauze gaan houden. Dan verwacht ik u terug om ... O, er stond geen wethouder bij, sorry. Ja, Actiepartij, even snel.

De heer Hulster: Ja, we hebben extra geld beschikbaar gesteld voor Veilig Thuis, om de wachtlijsten weg te werken, maar ik begreep uit het veld dat de wachtlijsten nog gigantisch of groot zijn, dus tot maanden, met acute gevallen. Dus ik ben benieuwd of de wethouder daar zicht op heeft en er al verbetering merkbaar is?

Wethouder Botter: Kijk, bij de crisisdienst, daar heb ik vorige week een ochtend meegelopen en daar weet ik dat de caseload van de crisisgevallen ongeveer vijftien is, in zijn totaliteit. En daarvan was de oudste, was medio oktober, dus dat is natuurlijk te lang, maar dat was de enige die echt zo lang er lag, voor de rest was het allemaal november vorige week. Er zijn nog steeds wachtlijsten, maar het is wel aanzienlijk verbeterd. En in de rapportage die u binnenkort krijgt over Veilig Thuis, zult u ook merken dat het een heel stuk beter loopt. Maar het betekent niet, want er zijn eigenlijk bij heel veel organisaties toch wachttijden, wachtlijsten zegt men tegenwoordig niet meer, maar wachttijden, maar we doen er alles aan om te zorgen dat die zo beperkt mogelijk blijven en die schrijnende gevallen van maanden ken ik niet.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Waren er geen anderen? Want ik heb namelijk de naam van de wethouders er bij. Geen vraag voor de heer Botter hè? Nee.

Pauze

De voorzitter: Oké, dan gaan we nu pauze houden. We gaan tien voor half acht weer terug, tien voor half acht.

Overige punten ter bespreking

9. Evaluatierapport Schulddienstverlening 'Stevig op eigen benen' (FR)

9.1 RKC aanbeveling onderzoek schulddienstverlening – Evaluatie schuldhulpverlening

De voorzitter: Goiedag, welkom terug. We gaan verder met een bespreekpunt en dat is het evaluatierapport Schulddienstverlening 'Stevig op eigen benen'. Het college stuurt de informatienota ter kennisname naar de commissie Samenleving en deze informatienota is bedoeld als afdoening van de RKC-aanbeveling uit 2016, inzake draagvlak en meenemen van de evaluatie schuldhulpverlening. De commissie wordt gevraagd in navolging van het advies van de RKC te kunnen instemmen met de afdoening van deze toezegging. Volgens het RKC-advies wordt met het wegnemen van de uitsluitingsgronden de gewenste brede toegankelijkheid van de schulddienstverlening gerealiseerd. Dit is dus een bespreekpunt en zal niet doorgaan naar de raad. Wie mag ik als eerste het woord geven? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. Afgelopen vier jaar zijn er goede stappen gezet als het om schulddienstverlening gaat. De toegankelijkheid is vele malen verbeterd, de dienstverlening is veel beter geworden, burgers worden thuis bezocht als zij niet naar de gemeente kunnen. Al met al complimenten voor de afdeling schulddienstverlening van onze gemeente. Wij van het CDA zijn blij met de verruiming van de diensten en het bereiken van diverse doelgroepen die schuld hebben. Toch hebben wij een paar aantekeningen, te beginnen met ouderen. In het rapport wordt gesproken over veel doelgroepen, maar ik mis de doelgroep ouderen. In mijn ogen wordt deze doelgroep minder bereikt, terwijl er veel stille armoede onder ouderen is. Over het algemeen weten we dat veel ouderen zich schamen om aan te geven dat zij schulden hebben en dat deze doelgroep de afdeling schulddienstverlening niet weet te vinden. Met name ouderen met alleen AOW hebben het heel veel moeilijk en komen niet altijd uit met hun geld. Ouderen met alleen AOW komen niet in aanmerking voor minimaregelingen, waardoor zij het moeilijk hebben om rond te komen. Uit het evaluatierapport maak ik uit dat de gemeente teveel uitgaat van zelfredzaamheid van inwoners. Dit terwijl onvoldoende redzaamheid vaak juist één van de redenen is waarom burgers tot een groot financieel probleem komen. Burgers met schulden ervaren veel stress, waardoor zij niet adequaat kunnen handelen. Inzichten uit de hersenwetenschap laten zien waarom chronische stress door schulden en armoede, verandert de branding, tussen haakjes, van het brein van mensen, dat beïnvloedt het geheugen negatief en maakt dat mensen geen overzicht kunnen krijgen en niet goed meer in staat zijn om doelgericht en probleemoplossend te handelen. Een aantal gemeenten experimenteren met Mobility Mentoring. Deze methode blijkt goed te werken. Mijn vraag aan de wethouder is of wij ook met zo'n methode in de toekomst kunnen werken. Ik laat het hierbij, voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik sluit me aan bij het CDA. Wat ik verder nog wil noemen, is dat in het stuk staat dat de participatieraad de duur van het traject te lang vindt, of dat het erg lang duurt. Dat gaat over het traject tussen de aanmelding en de beslissing bijvoorbeeld tot schuldsanering. Dat is ook volgens Jouw Haarlem een belangrijk verbeterpunt. Hoe langer het duurt voordat iemand met schulden duidelijkheid krijgt, des te meer

deurwaarders en des te harder ze kloppen op de deur om die schulden geïnd te krijgen. Dat geeft nog meer stress bij de mensen met schulden. Mijn vraag is: gaat u hierop verder inzetten, om dat traject te verkorten?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, schulden voorkomen is beter dan genezen, maar dat is denk ik een open deur. Veertig procent van de huishoudens heeft onvoldoende buffer om financiële tegenslagen op te vangen. Dat las ik vandaag nog op het nieuws, dat we niet eens met onze financiën meer kunnen goed omgaan. Een trend, voorheen waren het voornamelijk mensen met een bijstandsuitkering, of werkenden met een laag inkomen met financiële problemen, zoals mijnheer El Aichi ook zegt, maar sinds tegenwoordig is ook door ontslag, echtscheiding, crisis op de woningmarkt ook mensen met een mondiaal inkomen in problemen geraakt. Schulden maken en hebben in Nederland is heel gewoon. Zo hebben bijvoorbeeld zo'n vier miljoen Nederlanders een hypotheek en worden er jaarlijks tienduizenden studieleningen verstrekt. En dat vinden we inderdaad, dat er maar bij horen. Verder zien we dat ook de overheid steeds vaker verwacht dat burgers zelfredzaam zijn. Tussen deze verwachting en wat de burgers daadwerkelijk aankunnen, ligt een groot verschil. Uit het nieuwe beleidsplan schuldhelpverlening blijkt dat het college dit begrijpt. De ondertitel 'Stevig op eigen benen' geeft dat ook wel aan. En echt inzet op het voorkomen en duurzaam verminderen van schulden, en daar zijn wij blij mee. Door mensen actief te benaderen en niet alleen hun schuld op te lossen, maar ook om te zorgen dat mensen het in de toekomst zelf kunnen, het emanciperen. Echter, ik mis nog verbinding en wisselwerking tussen kennis en praktijk. Op beleidsmatig niveau hebben we beleid en regelgeving, dat is wel geborgd binnen de gemeente Haarlem. Van de professionals, hier gaat het echt om professioneel handelen en dat is kijken over je eigen schaduw heen, en op het niveau van het individu, hier gaat het om vaardigheden, motivatie, mogelijkheden en gedrag van het individu. Als we het hebben over die elementen die we aan elkaar willen verbinden, is het werken aan zelfvertrouwen en zelfstandigheid van de cliënt, confrontatie met hun eigen financieel gedrag, de groepsdynamiek met lotgenoten, een vertrouwensband tussen de cliënt en de begeleider, samenhang tussen individuele en groepsgewijze interventies en langdurige betrokkenheid van de hulpverlener. Bovenstaande elementen vinden wij dat één loket voor schulden beter werkt en laagdrempelig is. Ik zie dat niet terug in uw nota en ik hoop dat wel terug te zien in het stuk dat in juni naar de raad komt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, in navolging van het voorgaande. Wij maken ons vooral zorgen dat er nog geen verdere vertaling van het actieplan LVB is gemaakt, terwijl dat dat waarschijnlijk een hele kwetsbare groep is om schulden op te lopen. Dus daar horen we graag van de wethouder wanneer er verdere stappen in worden gezet. En ook de OGGZ, we weten allemaal dat schulden ondertussen big business is en dat het eigenlijk, als je eenmaal in de schulden zit, vrijwel onmogelijk is om er weer uit te komen, en eigenlijk, ja, alleen al dat er schulddienstverlening is gekomen, alsof het, ja, dat suggereert al bijna dat het een zichzelf in stand houdend probleem is, terwijl dat we eigenlijk naar oplossingen moeten zoeken om mensen van schulden af te helpen en een nieuwe kans te laten maken, want het is echt een verschrikkelijke gevangenis waar je in terecht komt. En zeker gezien het totaal opheffen van alle vangnetten de laatste jaren wordt het alleen nog maar moeilijker om weer een normaal leven terug te krijgen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Mensen met schulden staan continu onder hoogspanning, dat hebben we ook gehoord uit de eerdere bijdragen. Is er aan het eind van de maand nog wel geld voor

boodschappen, kan ik mijn kinderen iets extra's geven, of hoe voorkom ik de verdubbeling van de verkeersboete, terwijl ik de eerste al eigenlijk niet kan betalen? Het zijn dit soort vragen die helaas heel veel mensen dagelijks bezig houden. In Nederland kampen maar liefst 1,5 miljoen huishoudens met problematische schulden, met een gemiddelde schuld van 43.000 euro. En soms is die armoede zichtbaar, maar heel vaak lijkt er van buitenaf niets aan de hand te zijn. Schulden zijn een gevaar voor de gezondheid van mensen en voor de mogelijkheid van mensen om mee te doen in onze samenleving. En in Haarlem heeft één op de zes huishoudens problematische schulden. Dat komt neer op circa twaalf en een half duizend huishoudens. En dit maatschappelijk probleem kent vele oorzaken van digitale laaggeletterdheid of gewone laaggeletterdheid, niet weten hoe je een betalingsregeling moet treffen, schaamte om het toe te moeten geven dat je in de schulden zit, tot langdurig in de bijstand zitten. Maar het meest venijnige is dat veel mensen wel werken en simpelweg te weinig verdienen om het hoofd boven water te houden. En daar bovenop speelt het probleem in te veel gevallen van generatie op generatie. En daarbij zien we de afgelopen paar jaar een nieuwe maatschappelijke ontwikkeling. Het leven wordt namelijk niet goedkoper en de lonen blijven helaas voor teveel mensen achter, waardoor middeninkomens een nieuwe potentiële risicogroep vormen, dat werd ook al genoemd door mevrouw Zoon zojuist. Voorzitter, D66 is blij dat een aanbeveling van de RKC is opgevolgd en dat er daadwerkelijk sprake is van een open deur, en er geen uitsluitingsgronden meer zijn bij de gemeente. Maar als ik de evaluatie lees en weet hoeveel mensen in Haarlem problematische schulden hebben en hoeveel van hen wij daadwerkelijk bereiken, maak ik me daar eerlijk gezegd wel zorgen over. We weten in welke wijken in Haarlem deze problematiek nu het meeste speelt, namelijk in Oost, in Schalkwijk en in Noord. En mensen met middeninkomens vormen een nieuwe mogelijke risicogroep. En dan een paar vragen aan de wethouder. Heeft de wethouder zicht op huishoudens met middeninkomens die zich al melden voor de schuldhelp? En ik leid hieruit af dat de groep mensen met problematische schulden groeiende is in Haarlem. Klopt dat? Graag een reactie van de wethouder. En tot slot, voorzitter, wat gaat de wethouder concreet doen om het bereik onder Haarlemse huishoudens te vergroten? Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, u heeft weer goede punten en vraagt de wethouder wat de oplossingen zijn, maar denkt u ook niet dat, u zegt het ook over die middeninkomens, die binnenkort ook al in de problematische schulden kunnen komen, denkt u niet dat één probleem is dat de lokale lasten stijgen? Want u vraagt: wat kan de wethouder doen? Maar als partijen kunnen we in Haarlem natuurlijk ook zeggen: we laten de lokale lasten niet stijgen, één van de oorzaken waardoor je in de schulden komt.

Mevrouw Cimen: Zeker, dat is een optie, dat hebben wij ook zo min mogelijk proberen te laten gebeuren tijdens de begrotingsbehandeling. Helaas hebben wij ook tekorten opgelopen en als je die lasten niet ietsjes gaat laten verhogen, dan zul je veel meer voorzieningen ook moeten gaan schrappen. En die afweging hebben wij gemaakt.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Dank u wel voor de uitgebreide evaluatie. Ik heb twee vragen. Eerste vraag over de minnelijke schuldregelingen, er staan cijfers. Er zijn minder aanmeldingen, 525 aanmeldingen, maar wat mij opvalt, is dat de voortijdige beëindiging of afwijzing, dat blijft even hoog en dat snap ik niet zo goed. Wat ik me daarbij ook afvraag, is: het is meer dan de helft die dus voortijdig beëindigd wordt of afgewezen wordt. Wat gebeurt er met deze mensen? Want het water staat ze waarschijnlijk aan de lippen, ze kunnen hier niet in, minnelijke schuldregeling, daar horen ook niet de mensen bij die doorgeleid worden naar de Wsnp, want dat is de andere groep. Dus het zijn echt 319 casussen die, ja, in ieder geval op

deze manier niet verder geholpen worden. Dus ik vraag me wel af: wat gebeurt daar dan mee? En ik heb een andere vraag over New Future, heel mooi nieuw belangrijk product, voor jongeren, echt top, jongeren tussen 18 en 27 jaar die geholpen worden, maar mijn vraag is: als deze jongeren nu schuldenvrij zijn, wat gaat de gemeente eraan doen om ervoor te zorgen dat deze jongeren, want ze zijn ook nog heel jong, niet opnieuw weer in zulke ernstige schulden terecht komen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Toch even stilstaan bij wat er is bereikt en dat is een hoop. Er is veel bereikt, er waren klachten over het functioneren, over de reikwijdte over en er is veel bereikt. Vervolgens constateren we dat we meer willen bereiken. Nou, dat is ook een goede zaak, maar dat doen we wel vanuit een ander uitgangspunt dan een tijdje geleden. En dan deel ik de beelden van mevrouw Zoon en mevrouw Çimen, dat het schuldenprobleem alom en groots aanwezig is. Mevrouw Çimen nodig ik uit om toch binnenkort eens een andere partij te gaan zoeken, want of nou haar partij zo bezig is met, maar heel persoonlijk vind ik uw analyse erg goed hoor en u mag wel even daar blijven. Ook ik wil meer, ook ik wil een grotere bereikbaarheid, zeker voor senioren die digitaal achter zijn ten opzichte van de jeugd. En ik heb twee kleine dingen die mij is opgevallen in contacten die ik heb gehad. Als cliënten een schuldsaneringsovereenkomst aangaan, en aan het eind van de rit is conform de afspraken met de schuldeisers, is terugbetaald en er is nog een batig saldo over, dan zou je zeggen: dan krijgt toch de persoon dat mee om met die paar kwartjes in ieder geval, hè? Nee, dan wordt dat bedrag wat over is, alsnog aan de schuldeisers geschonken. Dat vind ik vreemd. Het staat ook in de overeenkomst, ik meen artikel 11.3 of 13.3, 12.3 kan ook. En dat verbaast mij, dat er dan, terwijl er aan de aflossing is voldaan, wat er nog over is, alsnog naar de schuldeisers gaat. En een tweede is, en dat trof mij ook, dat iemand die in zijn eerste traject zit, hulp vraagt en krijgt, kwetsbaar is. En op het moment dat die persoon informatie vraagt, is het mij duidelijk geworden dat in een aantal gevallen dat niet via de e-mail gaat, maar via telefoon afgedwongen wordt, waardoor je op dat moment niet meer terug kunt vallen op een afspraak die gemaakt is, want dat is telefonisch gedaan. Dus ik neem aan dat de goede gang is dat cliënten die een contact willen, aanbevolen wordt dat via de e-mail te doen, in ieder geval dat via de e-mail teruggestuurd wordt naar de cliënt wat er afgesproken is, zodat beide kanten zich eraan kunnen houden. Dat waren twee vragen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Bij alles wat al gezegd is over dit onderwerp, eventjes de vingerwijzing om te kijken naar het hoofdstukje 7.4, denkrichtingen en acties voor het nieuwe beleid voor 2020-2023. Bij alles wat er gezegd is ten faveure van dit stuk en de manier waarop het tot dusverre behandeld is, overigens, de PvdA kan akkoord gaan met het verlangde, laat dit hoofdstukje zien dat er nog veel te onderzoeken valt en nog we pas halverwege zijn bij een heel goed schulddienstverleningspakket. Bijvoorbeeld, bij de puntjes die daar worden genoemd, blijft heel veel van het takenpakket over. Daarin wordt geconstateerd dat er een teruggang merkbaar is in aanmeldingen voor het wettelijke schuldsaneringsproject, terwijl we allemaal weten dat de schulden stijgen en dat '...' melding maakt dat steeds meer mensen ook met middeninkomens in de schulden komen. Dus ik zou de aanbevelingen van Berenschot die onder dit rapport liggen, ter harte nemen en zeggen: zo snel mogelijk dit beleid in praktijk vertalen. Niet alleen maar een voornemen tot, maar gewoon tot een actieplan overgaan. Niet roepen van verder invulling geven aan de vertaling van het actieplan, nee, het doen. Want er zijn heel veel mensen, heel veel inkomensgroepen die zitten te wachten op praktische hulpverlening en dat mis ik bij dit rapport. Graag de reactie van de wethouder daarop.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Zoals ik het begrijp, is eigenlijk de evaluatie ook weer het begin van de nieuwe cyclus, namelijk vooruit kijken naar een nieuw beleidsplan. Daarom heb ik een viertal principes naar aanleiding van deze documentatie gedestilleerd, die ik graag zou terugzien in het nieuwe beleidsplan. De allereerste is dat de gemeente werkt met gezond verstand. Nou, lijkt me altijd goed. De klant is en blijft verantwoordelijk en de gemeente ondersteunt. Vooral die relatie tussen klant en gemeente lijkt mij van belang. Ook de grenzen die goed bewaakt moeten worden. Ik hoor veel mensen het hebben over ouderen en ik hoor mensen het hebben over jongeren en dat het voor die doelgroep heel erg belangrijk is, maar volgens mij, als we dan toch prioriteiten moeten leggen, want volgens mij is voor iedereen die schulden heeft, is dat gewoon ontzettend vervelend. Wat mij betreft moet de prioriteit liggen bij mensen waar een afsluiting van nutsfuncties dreigt, dus mensen waar het echt erg is, daar moet de focus op liggen. En dat is wat mij betreft ongeacht de leeftijd die mensen hebben. En als laatste, waar ik erg tevreden mee was, was de inzet op preventie. Dat schijnt ook effect te hebben. Er zijn minder crisisaanmeldingen geweest de afgelopen tijd, er zijn geen gezinnen met kinderen uitgezet. Nou, dat zijn goede prestaties, daar mogen we ontzettend blij mee zijn, daar feliciteer ik jullie ook mee en daarom zou ik die vier dingen graag terugzien in het beleidsplan. En mijn vraag aan de wethouder is: is hij dat met mij eens?

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, Actiepartij die zei het net al: wij missen een hoofdstuk, of in ieder geval iets gewijd aan laaggeletterden, verstandelijk beperkten en voornamelijk ook mensen in de maatschappelijke opvang, dus de OGGZ-doelgroep. Want wij zien dat juist in de opvang veel mensen hun woning verloren hebben door schulden onder andere, maar ook dat ze de opvang niet uit kunnen komen, om juist weer dezelfde schulden, bijvoorbeeld bij woningbouwverenigingen. En inmiddels hebben wij ook begrepen dat als je in de opvang zit, dat er weinig aan die schulden wordt gedaan. Je kan dan niet een traject in omdat er stabiliteit geëist wordt. Dus je hebt een vicieuze cirkel waar dan de Haarlemmer in dit geval niet uit kan komen. Dit wetende denken wij dat er toch, ja, specifieke aandacht juist daarop gericht mag wezen. Graag reactie van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Ja, dankjewel, voorzitter. Wethouder, dank u wel voor het aanbieden van de evaluatie van het plan Stevig op eigen benen in de schulddienstverlening, waar op ingezet is om vroegtijdig te signaleren van de financiële problematiek en hen een helpende hand te bieden. De sociale wijkteams die spelen hier een belangrijke rol in, in het vroeg signaleren van schulden. Uit het plan kunnen we lezen dat de manier van de aanpak zoals deze in het plan opgenomen is, als positief bevonden is. Complimenten daarvoor. De hulpbehoevende heeft hierdoor het vertrouwen gekregen dat zijn of haar problemen van schulden opgelost kunnen worden. Ook wordt door de hulpverleningsorganisaties positief gesproken op de aanpak van de schulddienstverlening. Dit is laagdrempelig, wachttijd is verkort en de aanpak van New Future, voor jongeren tot 27 jaar, wordt ook als zeer positief bevonden. Wethouder, uiteraard zijn we er nog niet. Daarom wachten wij af op het actieplan 2020-2023, die wij voor de zomer gaan krijgen. Dan willen wij samen met u verder finetunen aan het nieuwe plan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Hebben we iedereen gehad, gaan we naar wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, volgens mij OPHaarlem zei het volgens mij mooi: er is veel bereikt en volgens mij proef ik bij u ook de waardering daarvoor, dat we goede stappen hebben gezet, maar

deze commissie spreekt ook uit dat er ambities zijn om nog meer te bereiken. Nou, dat vind ik heel prettig om te horen en die ambitie heeft het college in ieder geval ook. Dus ik ga uw vragen langslopen en een aantal partijen nemen dus ook al een voorschot op het nieuwe beleidsplan, wat we verwachten na de zomer hier met elkaar te bespreken. GroenLinks zegt: we willen dat samen met u doen. Mijn voorstel zou dan zijn dat we ergens voor de zomer ook een technische sessie organiseren om op een aantal thema's, nou, wat meer informatie te geven en ook, nou, dat u alvast uw gedachten kunt vormen en eventueel wat mee kan geven, dus dat zou ik bij dezen willen voorstellen. De zaken die u genoemd heeft, ja, die zijn volgens mij hartstikke logisch en ook, of het nou gaat over het gezond verstand van de VVD wat me altijd heel verstandig lijkt, maar ook de groep licht verstandelijk beperkten, waar aandacht voor wordt gevraagd, nou, dat herkennen wij, dat willen we ook oppakken en dat moet uiteindelijk ook in dat nieuwe beleidsplan landen, denk ik. Mobility Mentoring van het CDA ook. Dan ga ik toch even alle vragen nog even langs. De ouderen bereiken we op zich steeds beter. Dat heeft ook te maken met het feit dat we tegelijk bij de collectieve zorgverzekering daar ook het gesprek over kunnen voeren. Soms zijn schulden ook een belemmering om juist gebruik te kunnen maken van de gemeentelijke zorgverzekering. En ook het iets verruimen van de minimaregelingen helpt ook dat ouderen met een klein AOW'tje gebruik kunnen maken van de HaarlemPas.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. U zegt: de ouderen worden beter bereikt. Ik zou graag, het is een technische vraag, maar ik zou graag willen weten: hoeveel 65-plussers zijn in 2018 en '19 bereikt? Kunt u dat toezeggen?

Wethouder Roduner: Ik hoor ongeveer 1100 AOW'ers, hier naast mij. Het probleem denk ik met schulden is dat wij als gemeente gewoon niet helemaal inzicht hebben in de financiële situaties van onze bewoners. Dus volgens mij de schattingen die ook landelijk zijn over hoeveel mensen er te maken hebben met armoede, nou, ik denk dat we kunnen aannemen dat dat in Haarlem ook is, maar we weten het niet precies. Ik ben daarom blij dat in ieder geval vanuit het Rijk ook nu ook veel meer aandacht is voor schulden, vanuit Tamara van Ark, die daar ook een beleidsplan heeft opgezet en er ook aandacht voor vraagt, Kom uit je schuld, dus daar doen wij ook aan mee.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Een manier om ouderen te bereiken is waarschijnlijk ook van als u constateert dat ze een huurachterstand hebben, dat er dan ook toch naar de mensen toe wordt gegaan.

Wethouder Roduner: Klopt. Dus woningcorporaties spelen daar ... Zeker op het gebied van preventie en vroegsignalering zie je ook landelijk een heel aantal interessante ontwikkelingen, veel meer koppelen vanuit data ook, vanuit banken, vanuit nutsbedrijven, om dat beeld toch nog eerder scherp te krijgen en eerder met mensen het gesprek te hebben van hé, hoe gaat het met je financiële huishouding, gaat het de goede kant op? Ik denk dat daar ook nog echt wel, landelijk, maar ook lokaal, nog een slag te maken is.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, mijn inbreng is kennelijk nog, die komt in de tweede termijn, maar die ga ik nu hier in de vraag stoppen, want ik had de eerste ronde kennelijk gemist. Maar dit is wel een punt wat ik wilde bespreken, want ik heb ook met sociale wijkteams gesproken, en die krijgen dan te horen van een

wooncorporatie dat er iemand twee maanden huurschuld heeft en dan gaat het sociale wijkteam daar naartoe. Maar hoe gaat u dat met de privacy regelen?

Wethouder Roduner: Ik neem aan dat dat qua privacy op dit moment goed geregeld is, maar dat kan ik nog even voor u laten uitzoeken, dat weet ik niet exact. Dus Mobility Mentoring, daar vraagt het CDA aandacht voor, nou, dat is iets wat we volgens mij meer aandacht kunnen geven. Jouw Haarlem zegt dat we lang doen over de termijnen, maar volgens mij laat het rapport ook juist zien dat we in ieder geval in het in behandeling nemen heel vlot zijn als Haarlem. Uiteindelijk tot een minnelijk traject komen, of tot de Wsnp komen, dat is gewoon een taai traject. Alle financiële administratie moet naar boven komen, er blijken vaak mensen meer schulden te hebben dan ze misschien zelf dachten. Dan moeten er afspraken worden gemaakt met schuldeisers, er moet worden afgeboekt op schulden. Dat is per definitie een lang traject. Daar werken we hard aan, dat doen we zo snel mogelijk. Daar kunnen we denk ook niet heel veel sneller in doen, maar wat we kunnen doen, is namelijk gewoon mensen snel in behandeling nemen en dat gaat volgens mij heel erg goed en dat laat volgens mij deze evaluatie ook zien.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Nog een aanvullende vraag daarover, want het is een lang traject, dat zegt u zelf ook. En kunnen dan in de tussentijd zeg maar de woningbouwverenigingen en de nutsbedrijven alvast gewaarschuwd worden dat ze dan stoppen met die rekeningen sturen?

Wethouder Roduner: Ja, we hebben een convenant met de woningcorporaties en de nutsbedrijven. Dus ik weet niet precies wat er in het convenant staat, maar daar hebben we in ieder geval wel geprobeerd afspraken te maken over hoe we met zulk soort situaties ook omgaan. Ja, bij kleine achterstanden worden ze al heel snel aangemeld en ik neem aan dat de privacy dan ook goed geregeld is. Dus Hart voor Haarlem vroeg, nou, na de zomer, dus een technische sessie lijkt me goed voordat we het in de raad gaan bespreken. Actiepartij vroeg nog aandacht voor licht verstandelijk beperkten. Nou, een terecht punt, daar gaan we ook mee aan de slag. En nog even ook aandacht voor de kwetsbaarheid van een bepaalde groep. En dat heeft denk ik ook te maken met hoe beschermingsbewind nu ook georganiseerd is. Een enorme stijging in beschermingsbewind, we zien aan de andere kant een afname van mensen die naar de Wsnp doorvloeien. Dat is iets wat we nog niet helemaal weten. Ik zat vorige week bij de rechtbank, die moeten vaak ook uitspraak doen over dit soort zaken en ook daar krijgen zij nog niet de vinger erachter hoe het precies gaat, maar ik denk dat dat wel ook een punt van zorg is, hebben we ook genoteerd van j, hoe lang blijven we mensen houden die misschien kwetsbaar zijn in beschermingsbewind, en is het dan misschien prettiger om hoe zwaar ook, maar dan eerder door te schakelen naar de Wsnp?

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: U heeft in de vorige periode aangegeven dat u ging onderzoeken om misschien bewindvoering via de gemeente te gaan doen. Wat zijn de redenen dat dat nog niet gebeurd is?

Wethouder Roduner: Volledige bewindvoering, dat is volgens mij niet een gemeentelijke taak. We doen natuurlijk wel budgetondersteuning op maat. Dus we proberen mensen aan de voorkant hè, dus mensen waarvan we zeggen: nou, daar is bewindvoering wel een heel zwaar middel bij, proberen we eerder naar voren te halen en in BOM te krijgen, dus budgetondersteuning op maat. Nou ja, dan heb je ook nog, uiteindelijk een stap verder is natuurlijk als mensen echt grote schulden en onoplosbare schulden eigenlijk hebben opgebouwd, dan is het nog een stap verder naar de Wsnp. Het beeld wat wij in ieder geval bij die

sessie in de rechtbank hadden, is in ieder geval van ja, misschien moeten we toch mensen ook eerder naar die Wsnp brengen en niet proberen via beschermingsbewind uiteindelijk het probleem op te lossen wat misschien wel te problematisch is voor die tak. Nou, dat is denk ik ook nog een zoekpunt waar we ook landelijk dus gaan kijken hoe dat wordt aangepakt. Nou, volgens mij D66, ja, er is ook een landelijke aanpak vanuit het Rijk. Ik weet niet of we echt zicht hebben op huishoudens met middeninkomens, dat is het probleem van echt goede inzicht in mensen met schulden. We constateren denk ik wel, ik weet niet of de groep groeit, maar dat we wel ook meer mensen bijvoorbeeld in beschermingsbewind krijgen, dat is echt een behoorlijk stevig groeiende groep. Dus in dat opzicht lukt het ons wel, of dat zou een indicatie kunnen zijn dat er meer mensen zijn met problematische schulden, of dat we beter in staat zijn om die mensen te bereiken, ik zou het niet helemaal durven zeggen wat het nou precies is.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, ik heb een oplossing voor hoe u het bij middeninkomens kunt constateren. Een goed gesprek met de wijkagent levert op dat ze vroeger bij winkeldiefstal mensen arresteerden die zwerver waren of dakloos en dat ze tegenwoordig mensen die ze arresteren voor winkeldiefstal, gewoon mensen met een baan zijn. Dus als u bij de wijkagent, de vraag is dan: wilt u bij de wijkagenten gaan informeren hoe dat met die getallen zit? Want dan kunt u dus een beetje vaststellen hoe het is met schulden bij de middeninkomens.

Wethouder Roduner: Ik weet niet of dat nou de meest zuivere aanpak is om die ... Maar wat je volgens mij gewoon ziet, landelijk, is dat er gewoon een grote groep Nederlanders te maken heeft met schulden. Dus dat is volgens mij, daar zijn landelijke cijfers van. Daar zullen ook mensen tussen zitten met een middeninkomen, niet alleen lage inkomens, dus ja. De ChristenUnie had nog volgens mij een vraag over New Future. Nou, mensen worden drie jaar begeleid, krijgen daar ook trainingen hoe om te gaan met de financiën, dus worden niet in het traject gezet en daarna aan hun lot overgelaten, maar is juist de bedoeling dat ze uiteindelijk ook weer zelfstandig op eigen benen kunnen staan. Ja, OPHaarlem had een vraag over de batige schulden van schuldeisers, en u verwees ook naar een artikel waarvan ik dacht: is dat dan een wetsartikel?

De heer Smit: Nee, dat staat in de overeenkomst met de mensen.

De voorzitter: Even de microfoon alstublieft.

De heer Smit: Sorry, mijnheer de voorzitter. Dat staat in de overeenkomst die met de mensen is aangegaan die in de schuldsanering gaan.

Wethouder Roduner: Dat is uiteindelijk natuurlijk wel ook iets, een uitspraak van de rechtbank, dus ik weet niet, misschien is het dan ook wel op een wet gebaseerd, dat weet ik niet. Ik kan me wel voorstellen, kijk, u moet zich wel voorstellen denk ik dat in principe bij die mensen die een regeling aangaan, er natuurlijk een heel stuk van de schuld wordt afgeboekt. Dus de schuldeiser krijgt, nou ja, tien procent van zijn uitstaande bedrag, krijgt hij terug. Dus ik kan me ook voorstellen dat als er dan nog een batig saldo zou zijn, dat het dan niet onlogisch is dat dat ten goede zou komen aan de schuldeiser die ja, ook gewoon tachtig procent van zijn uitstaande vorderingen heeft moeten afboeken. Dus dat zou ik niet onlogisch vinden.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Evenzeer zou ik het andersom ook logisch vinden, en in die zin wil ik u gewoon vragen om er even naar te kijken en om te kijken of dat past in een landelijk beeld van de schuldhulpverlening en of het inderdaad in het kader van afspraken die gemaakt worden, de verdeellijst heet die, geloof ik, met de schuldeisers, of het inderdaad noodzakelijk is om. Het kan een goed gebaar zijn. Aan de andere kant hebben we ook weer de toekomst van de cliënt van de ... de deelnemer heet het hè, van de schuldverlening, die ook weer een nieuwe toekomst tegemoet moet. Dus ik heb graag nog van u daar nog een schriftelijke reactie over.

Wethouder Roduner: Nou, daar zullen we even naar laten kijken, ja. Ja, de telefoon en de e-mail, ik neem aan dat belangrijke beslissingen inderdaad wel gewoon op papier zullen worden gesteld, in ieder geval vanuit de gemeente lijkt me dat logisch. Zeker ook als er echt een regeling wordt vastgesteld, nou, dan gaat het ook naar de rechtbank, dus ik ben even zoekend van wat voor afspraken zouden er dan gemaakt zijn aan de telefoon die zo zwaarwegend zijn, maar dat we ze eigenlijk schriftelijk hadden willen hebben?

De voorzitter: Smit.

De heer Smit: Nou, dat is toch voor cliënten die heel secuur bezig zijn met hun verplichtingen, het nakomen van hun aflossingstraject, dat zij bijvoorbeeld om een vergoeding vragen en dan wordt gezegd: neem even telefonisch contact op, en dan wordt er bijvoorbeeld minder bedrag toegekend dan ze gevraagd hebben, met een moeilijke toelichting. Terwijl ik denk: dat soort dingen, als het gaat om het beheren gezamenlijk van het maandelijks saldo tot het eind van de rit, moet het duidelijk zijn dat beide partijen elkaar goed begrepen hebben. Dat hoort, vind ik, via de e-mail en niet afgedwongen via de telefoon, want dat suggereert alsof er dingen niet op papier mogen. En ik heb het niet over de overeenkomst, die staat natuurlijk op papier.

Wethouder Roduner: Ik neem aan dat we dat vanuit de gemeente gewoon doen, maar dit kunnen dus ook afspraken zijn tussen een bewindvoerder en een cliënt. Ik weet niet in hoeverre wij daar dan invloed op hebben om daar ... Ja, in principe doen wij de klanten die bij ons in beheer zijn, of waar wij contact mee hebben, dat doen we dan op een zorgvuldige manier.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Als ik het nodig vind, kom ik er nog even schriftelijk op terug. Maar in ieder geval bedankt voor het antwoord.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik had ook een vraag gesteld naar dat teruggang in aanmeldingen voor het wettelijk schuldsaneringstraject. Oké, sorry.

Wethouder Roduner: Ja, want u was na OPHaarlem, dus u kwam nu aan de beurt, ik doe het netjes op volgorde. Maar dat gaf ik ook al net aan: we herkennen de teruggang in de Wsnp, we hebben daar gesprekken ook gehad met de rechtbank die uiteindelijk uitspraken doet in die zaken. Nou, die vroeg eigenlijk aan de gemeente ook: ja, hebben jullie daar een verklaring voor? Nee, die hebben wij niet, heeft de rechtbank daar een verklaring voor? Hebben wij ook nog niet. Het is iets wat we nog willen oppakken en in het nieuwe beleidsplan kijken of we daar ook, naar aanleiding van ook misschien een landelijke analyse, wat landelijke trend, kunnen kijken van hé, is dat een trend die we oké vinden, of willen we die keren? Dat is denk ik de vraag waar we ook niet helemaal zelf over gaan, maar waar we wel ook met de rechtbank en hier het gesprek over aan willen gaan.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Zonder nou te willen psychologiseren, maar zou hier schaamte een rol kunnen spelen?

Wethouder Roduner: Dat zou kunnen, maar op zich zien we dus de aanmeldingen goed groeien. En uiteindelijk de vraag is: waarom gebeurt het dan niet om mensen in de Wsnp te krijgen? Wat ik zei: misschien dat mensen ervoor kiezen om eigenlijk te lang, of met een te hoge schuld in bewindvoering te gaan, dat perspectief om uiteindelijk toch nog op te lossen. Terwijl Wsnp is natuurlijk een zwaar traject, is gewoon een aantal jaar, nou, het is financieel echt krap dan, dat vinden mensen ook natuurlijk heftig, dus dat snap ik ook wel. Dus misschien is dat ook meer de angst van dat traject, dat ze dan een ander traject verkiezen, maar uiteindelijk dan slechter af zijn. Nou, daar zouden we natuurlijk bij kunnen kijken, als dat het geval is, of we ze daarin wat meer kunnen begeleiden. Dus dat is denk ik dan de analyse die we moeten doen en de oplossing kan uiteindelijk in het volgende beleidsplan dan. VVD gaf daar al dus een aantal schoten voor de boeg. Nou, gezond verstand lijkt me hartstikke verstandig, nutsfuncties, preventie. U legt de verantwoordelijkheid ook vooral bij de klant. Nou, soms helpen wij in grote mate ook wel de klant, bijvoorbeeld met iets als New Future, waarbij we dan schulden overnemen, de schulden eigenen, nou, dat is dan misschien ook wel de discussie die we dan nog een beetje hier willen hebben, over van hoever willen wij als gemeente gaan om mensen te begeleiden? En u als liberaal zal misschien de verantwoordelijkheid wat meer bij de klant leggen, misschien dat andere partijen daar weer anders over denken. Nou, dat lijkt me dan leuk om dat ook een beetje, die discussie nog een klein beetje te kunnen voeren.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Volgens mij heeft het college in dat stuk al een aardig antwoord erop gegeven, want er staat van soms moet je het gewoon even tijdelijk overnemen, als mensen zo door stress eigenlijk zelf het overzicht even kwijt zijn, dan zal je toch even over moeten nemen.

Wethouder Roduner: Ja, dat is dan, laten we gewoon kijken hoe dat beleidsplan er ook uit ziet. Wat ik zeg, ik geef volgens mij een schot voor de boeg dat dat voor de gemeente niet onmiddellijk, vanuit mijn perspectief in ieder geval, niet onmiddellijk uitgesloten is, dus ik kan goed meegaan in drie van uw vier richtingen die u aangeeft, of uitgangspunten, en de vierde, nou, ik denk dat dat ook nog iets ter discussie zou moeten blijven, dus dat zou ik dan ook nog even open willen houden. Voorzitter, er was nog één vraag, dat was volgens mij over de uitsluitingsgronden, of mensen die uiteindelijk uitvallen. Er staat best wel een lijstje nog waarom mensen ook voortijdig beëindigen. Dat is soms positief, soms wat minder. Nou, we zien daar op zich ook wel, in ieder geval ten opzichte van het vorige jaar, ook wel een goed beeld dat het ons veel beter lukt om afspraken te maken met schuldeisers, dat dat ook wel een positief deel is ja, en soms kiezen cliënten er uiteindelijk voor om toch een traject in te gaan om uiteindelijk toch weer een stapje terug te doen, dat lukt ons niet om dat helemaal op te lossen. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Ja, dank u, voorzitter. Ja, mijn vraag is niet zozeer waarom ze uitvallen, maar welke hulp krijgen ze dan? Want het is meer dan de helft die dus niet kunnen starten, of uitvallen. En deze mensen hebben hulp nodig. Dus ik snap dat het niet het minnelijke traject is en ook niet de Wsnp, maar welke hulp krijgen ze dan? Of moeten ze het vervolgens zelf uitzoeken?

Wethouder Roduner: Nou volgens mij, ze zitten dan in een traject bij ons hè, dus we begeleiden ze al in grote mate. Alleen dan, nou ja, u kunt de hele lijst zien van voortijdige beëindigingsgrond en dat is een heel gevarieerd lijstje, op pagina 21. Gevarieerd, nou dat is misschien een beetje ... Er overlijden ook nog weleens cliënten, maar je ziet dus dat in grote mate de cliënt zelf ook besluit het in te trekken. We zien inderdaad ook wel dat het ons beter lukt om de schuldeisers, hè, dus in het verleden waren er ook veel schuldeisers die niet mee wilden werken, nou, dat lukt ons om beter te doen, soms worden zelfs ook dwangakkoorden opgelegd, dus dat schuldeisers verplicht moeten meewerken. Maar een groot deel blijft toch uiteindelijk, ja, als de cliënt zegt: ik trek het zelf in, nou ja, je hebt natuurlijk wel contact daarover, maar op een gegeven moment, ja, als een cliënt echt niet wil, dan houdt dat ook op, dus dat is wel uiteindelijk weer deels eigen verantwoordelijkheid van de klant.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik vraag mij dan toch af, want zeker als het gezinnen betreft waar kinderen bij betrokken zijn, schulden geeft ontzettend veel stress in een gezin, maar ik vraag mij dan toch wel af of er voldoende gedaan wordt om deze mensen op een andere manier toch nog hulp te bieden? Want kijk, ze kunnen wel zelf afhaken, maar als daardoor een heel gezin in nood zit en in de stress zit, dan is dat ook voor de kinderen heel kwalijk.

Wethouder Roduner: Ze worden niet direct losgelaten, dus we proberen in ieder geval ook, nou, meermalig contact te hebben, kijken of mensen toch komen opdagen, we kunnen daarbij toch altijd nog het sociaal wijkteam inschakelen als we denken dat er meer aan de hand is. Ja, dus er is sprake van een warme overdracht als het nodig is. Ja, en dat is altijd lastig van hoever wil je gaan en tot hoever achter de voordeur wil je gaan daarin ook? Ik proef bij u in ieder geval, ja, de voorkeur om daar echt nog strakker bovenop te zitten. Dat is voor ons soms ook even zoeken. Ja, soms is het moment ook nog niet rijp, dat mensen daar nog niet geestelijk aan toe zijn en we hopen, nou, dat ze zich op een later moment zich alsnog melden en ze weten in ieder geval de weg naar ons te vinden.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik had ook iets gevraagd over OGGZ-doelgroep en opvang.

Wethouder Roduner: Ja, het is volgens mij licht verstandelijk beperkt, of in ieder geval OGGZ, de doelgroep had u in ieder geval genoemd, laten we dat gewoon meenemen in het vervolg, in het volgend beleid.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Is er nog behoefte aan een tweede termijn? Een tweede termijn, mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Ik vroeg me wel af jullie ook recidive in kaart brengen? En het maakt niet uit welke leeftijd of welke doelgroep, maar mensen die uit de schuldsanering komen, kunnen soms weer in dezelfde valkuil stappen. Hebben jullie daar cijfers van, of kunnen jullie dat in de volgende periode misschien bij gaan houden?

Wethouder Roduner: Volgens mij hebben we die cijfers nu in ieder geval niet, dus de vraag is dan: willen we dat gaan bijhouden, en wat is de toegevoegde waarde daarvan? Dat is denk ik uiteindelijk nog de vraag die dan voorligt en wat voor administratieve lasten zitten dan daar ook weer bij? Het is ook uiteindelijk wel een extra handeling voor medewerkers om te doen en ja.

De voorzitter: Dan zag ik de heer Van den Raadt nog.

De heer Van den Raadt: Dit was dan mijn tweede punt. Sowieso helemaal eens met de aanbevelingen die waarschijnlijk dan na de zomer worden aangeboden aan ons. Het lijkt mij verstandig om het voor de zomer aan te bieden. Maar er staat dan ook een mooie tekst over dat er goed wordt samengewerkt met de partners in de stad als Humanitas en het SchuldHulpMaatje, maar heeft u daar ook wat getallen bij? Want ik hoor dat de samenwerking nog wel wat beter kan.

Wethouder Roduner: Volgens mij staat in het rapport in ieder geval de cijfers hoeveel we naar de verschillende partners verwijzen, in ieder geval Humanitas weet ik, SchuldHulpMaatje weet ik even niet uit mijn hoofd, maar het staat er volgens mij, die cijfers staan er gewoon netjes in.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, de wethouder zegt: we nemen het mee, van het OGGZ. Binnen welke termijn kunnen we verwachten dat zij ook goed geholpen kunnen worden? Want het is urgent, ook op dit moment, dus graag een reactie.

Wethouder Roduner: Ja, we hebben volgens mij niet een hele specifieke aanpak voor OGGZ hè, dus op zich kunnen die ook binnen, het is niet dat die doelgroep nu niet in beeld is hè, die kan natuurlijk nu ook gewoon geholpen worden. Alleen, volgens mij de vraag denk ik die nog voorligt, is: willen wij nog een aanvullende aanpak specifiek voor die doelgroep, net zoals voor licht verstandelijk beperkt? En dat is denk ik uiteindelijk ook iets waarvan we moeten besluiten of we dat in dit nieuwe beleid moeten willen opnemen. Dus na de zomer gaan we daar dan volgens mij over spreken en die afweging maken.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Op dit moment, als mensen in de opvang zich melden, worden ze noch door het sociale wijkteam richting schuldhulpverlening geholpen, noch door de afdeling zelf, omdat ze niet in aanmerking komen.

Wethouder Roduner: Nou, ik hoor dat ze wel via beschermingsbewind ook deels gewoon aangemeld worden bij ons, dus dat beeld herkennen wij dan niet onmiddellijk helemaal.

De voorzitter: Ja, nou, dank u wel. Ik beschouw dit als voldoende besproken. Ik heb alleen nog even één vraag aan de commissie, want dat was eigenlijk de hoofdvraag ook, of de aanbevelingen, want er zijn een heleboel nieuwe aanbevelingen gedaan, maar of de aanbevelingen van de RKC, dat was de vraag die voorlag, kunnen we die afdoen? En volgens mij heb ik wel gehoord dat het kan hè? Dus dan kunnen we die in elk geval doorstrepen, als afgedaan beschouwen. Ja, dankjewel.

Ter advisering aan de raad

10. Raadsjaaragenda (College)

De voorzitter: Dan gaan wij naar de Raadsjaaragenda. Dan verzoek ik de wethouder nog even te blijven zitten, want dit is voor het college en u bent de enige wethouder hier in de zaal. Dus dan gaan we even de Raadsjaaragenda behandelen. Het is een sturingsinstrument voor raad en voorziet in de behoefte aan meer grip op de eigen planning. En met de Raadsjaaragenda kan gericht invulling gegeven worden aan de

agenderingsbevoegdheid en werkwijze van de raad. De planning dient als leidraad voor agendering in de commissies en raadsvergaderingen. In de raadscommissies wordt gevraagd met aandacht de eigen agenda voor 2020 te beoordelen op inhoud en indeling en de raad te adviseren in de verdere besluitvorming. Het is wel een ter adviesstuk, dus we gaan hierover besluiten en u mag hierover oordelen. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, mag ik daar nog wel één opmerking over maken? Want we zouden eigenlijk voor vandaag het strategisch huisvestingsplan onderwijs behandelen. Dat is niet gebeurd. Ik neem dat hij dan verschuift naar januari. Dat wil ik dan toch wel even bevestigd hebben, want ik zie hem niet op de Raadsjaaragenda staan namelijk.

De voorzitter: Nee, december hebben we geen vergadering. Maar ik ga er vanuit dat we dat, laten we dat wel even in de gaten houden, dat is een hele goede, ja. Maar ik ga er vanuit dat hij wel erop gaat komen. Iemand anders nog hier iets over? Nee. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik mis een beetje het beleid dat wij openbare toiletten gaan plaatsen.

De voorzitter: Waarvan akte. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, de wethouder had ons beloofd dat de nota verwarde mensen eigenlijk een tijdje geleden al zou komen, en die mis ik.

De voorzitter: Nou, die schrijven we op en die gaan we even nakijken of die ergens in een laatje verdwenen is. Ja, we gaan het even uitzoeken en misschien dat die alsnog op de Raadsjaaragenda komt. Ja? De heer Van den Raadt nog.

De heer Van den Raadt: Ja, maar dat met die toiletnota uit Rotterdam, dat zou toch nog een keertje verder behandeld worden hoor. Het klinkt wel grappig als ik het over openbare toiletten heb, maar het is natuurlijk wel iets, nog een serieuze ondertoon.

De voorzitter: Ja, maar of het deze commissie is, misschien is het commissie Beheer.

De heer Van den Raadt: Ik hoor dat mensen in de samenleving toch ook naar het toilet willen.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, Bestuur is ook nog misschien. Ja, kijken we naar, of er überhaupt een nota is. Oké. Hamerstuk, mooi, dank u wel. Dan gaan we naar de rondvragen voor de heer Roduner. En ik heb er een paar kunnen achterhalen. Even kijken hoor, dat was één van de Actiepartij, klopt dat, de heer Hulster?

De heer Hulster: Ja, het Sociaal Cultureel Planbureau die zegt dat het niet goed gaat, dat de Participatiewet zijn doel niet bereikt. Dus de kansen op werk voor mensen met een uitkering worden niet vergroot door de Participatiewet. Dus ik ben wel benieuwd hoe dat in Haarlem is gesteld en of het al tijd wordt om de invoering van een revoluerend werkgelegenheidsfonds te heroverwegen?

Wethouder Roduner: Ik weet niet of het nu al tijd wordt om een revoluerend, of dat de oplossing is. Maar wij herkennen volgens mij ook wel een wisselend beeld van de Participatiewet, dus zeker als je het hebt over nieuw beschut werk, bijvoorbeeld. We hebben geconstateerd dat het UWV, die doet de toetsing, dat die dat erg streng deed, dus ook al het aanbieden van, nou, dat dat hartstikke lastig was om mensen die in aanmerking kwamen voor nieuw beschut werk, en dat is denk ik zorgelijk, terwijl we uiteindelijk vanuit de getallen een hogere doelstelling hadden opgelegd gekregen. Dus daar gaat iets niet goed. Je ziet natuurlijk ook

deels de doelgroep die vroeger naar de SW ging en nu dus niet in aanmerking komt voor nieuw beschut werk, nou, hoe krijgen we die aan het werk? Dus dat zijn een beetje de negatieve punten. Andere kant, positief is dat het wel steeds, dat het ons wel lukt elk jaar om de doelgroep garantiebanen, dus dat we die wel weten te bereiken. En dat ondersteunen we ook met loonkostensubsidies, bonussen voor werkgevers et cetera. Dus het is denk ik een gemengd beeld. Er zitten ook verbetertrajecten in hè, vanuit het Rijk, dus nou, het perspectief op werk vanuit het Rijk is natuurlijk een breed plan om te kijken van nou, om dat nog weer beter te doen, om een aantal van de problemen, onder andere wat ik net genoemd heb over nieuw beschut werk in dat breed offensief, om dat op te pakken. Dus ik heb daar, nou, we zien daar ook wel positieve kanten van, er komt ook extra geld naar deze regio toe om dat plan aan te pakken, dus daar gaan we ook hard mee aan de slag. Ik heb nog geen groot uiteindelijk oordeel of de wet mislukt is of niet, dus zover ben ik nog niet.

De voorzitter: De heer Yerden, u had ook een vraag.

De heer Yerden: Brandbrief Vluchtelingenwerk naar aanleiding van de subsidiekorting. De PvdA-fractie vraagt zich af hoe de goed werkende opvang en begeleiding van Vluchtelingenwerk, zeker ook gezien de verwachte toename van het aantal statushouders zal gaan plaatsvinden, in de voorgestelde korting dertig procent op subsidie van Vluchtelingenwerk. Nou ja, we gaan volgende maand daarover praten, agenderen, dit onderwerp. In de praktijk betekent dit dat de voorgestelde veranderingen in de activiteiten voor Vluchtelingenwerk moeten worden verminderd of overgedragen aan wijkteams. Klopt dat? De voorgestelde verminderingen, in afwachting zoals de maatschappelijke begeleiding terugbrengen tot één jaar enzovoort, is feitelijk onverantwoord. De overdracht naar wijkteams is in ieder geval niet goedkoper, maar moet uit het andere potje gefinancierd worden? Bovendien komt het gespecialiseerde vrijwilligerswerk, veertig mensen, in gevaar. Kan de wethouder uitleggen wat de consequenties zijn voor de opvang en begeleiding van statushouders als Vluchtelingenwerk haar werkzaamheden moet beëindigen? Dank u wel.

Wethouder Roduner: Nou, misschien goed om aan te geven dat we in het verleden bovenop wat we vanuit het Rijk kregen vanuit onze eigen middelen extra hebben geïnvesteerd, eigenlijk in het goed begeleiden van statushouders hier in deze samenleving, dus daar hebben we ons extra hard voor ingezet, daar hadden we ook middelen voor beschikbaar. We hebben daar ook nog steeds dit jaar wat extra middelen voor beschikbaar. Het idee uiteindelijk was dat deze groep ook veel meer zou mee gaan lopen in de nieuwe sociale basis, de sociale basis die een jaar is uitgesteld en dat heeft ons ten aanzien van deze doelgroep wel tot een probleem gesteld. Nou, het bijzondere daarin is ook natuurlijk dat dit eigenlijk een bijzonder overgangsjaar is, omdat vanaf 2021 naar verwachting de nieuwe Wet inburgering van kracht wordt, dus dan gaan we ook weer in een heel ander stelsel zitten, ligt er veel meer regie bij de gemeente. Dat allemaal in aanloop, maar in ieder geval hebben we nu ook de subsidieaanvraag van Vluchtelingenwerk, dat probleem hebben we kunnen oplossen, dus die subsidieaanvraag is inmiddels vastgesteld. Dus dat probleem is in ieder geval opgelost, dus het is niet zo dat Vluchtelingenwerk ineens stopt en ik denk dat dat dan een overgangsjaar is, dat we in 2021 moeten kijken hoe we dat uiteindelijk definitief vorm gaan geven.

De heer Yerden: Ik hoop dat er minder van het bedrag.

Wethouder Roduner: Ik weet niet precies het bedrag uit mijn hoofd, maar we hebben vorig jaar al aan Vluchtelingenwerk aangegeven dat wij dit jaar minder geld beschikbaar zouden hebben. We hebben nog wel iets extra's kunnen vinden, maar het is misschien niet helemaal het bedrag waarvan zij ook graag ook wilden dat we het zouden kunnen doen. Uiteindelijk hebben we elkaar wel weten te vinden daarin.

De voorzitter: Goed, dank u wel. We gaan er volgende maand nog uitgebreid over praten, ja?

13. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Ik zit nog even te kijken, ik wil even iets omgooien misschien, want we hebben ook nog spreektijd voor belangstellenden om kwart over acht. Het is inmiddels al kwart over acht geweest, dus dat punt wil ik even wel voor laten gaan. Dat is Elize Maris, is die in de zaal? Ja. En Monique Abma, is die er ook toevallig? Gaat u beiden inspreken? Eén persoon, oké. Als u dan achter die microfoon daar plaats wil nemen. Dan gaan we ook een beetje ruimte maken, zodat iedereen u goed kan zien. Als u het rechterknopje indrukt, dan wordt de microfoon rood en dan krijgt u drie minuten en dan kan de commissie eventueel daarna nog wat vragen stellen. Gaat uw gang.

Mevrouw Maris: O, hij staat al aan. Stelt u zich voor: u bent vader of moeder van drie kleine kinderen. De jongste huilt veel, de oudste is heel druk. Uw ouders wonen ver weg, uw netwerk wordt steeds kleiner, vrienden en vriendinnen hebben het druk, net als u. Het is u tot nu toe gelukt alle ballen in de lucht te houden en ook nog een beetje leuke ouder te zijn. Maar sinds de komst van de derde raakt u behoorlijk uitgeput. Wat is het zwaar, die goede moeder of vader te zijn die u eigenlijk wilt zijn. Home-Start van Humanitas ondersteunt gezinnen waar sprake is van problemen, bijvoorbeeld bij het opvoeden, geldzorgen, eenzaamheid of relationeel. Een getrainde vrijwilliger komt een paar uur per week bij het gezin en biedt de ondersteuning, waardoor het gezin weer in haar kracht komt. Dit voorkomt zwaardere problematiek. Hierdoor doen uiteindelijk minder ouders een beroep op veel duurdere, professionele hulpverlening en hebben kinderen een stabielere thuissituatie. Home-Start doet dit nu zestien jaar in Haarlem, heeft in die periode zeshonderd gezinnen ondersteund en daarmee kregen zeker 1500 kinderen een betere start. Home-Start is een bewezen effectief internationaal programma. Het wordt in Nederland in 161 gemeentes uitgevoerd. In Haarlem heeft Humanitas voor de financiering van Home-Start de afgelopen vijf jaar een gedeeltelijk structurele financiering gekregen van tachtigduizend euro. Het andere gedeelte, namelijk 110.000 werd bij elkaar gesprokkeld uit potjes. In de begroting lijkt het alsof Humanitas dit jaar meer vraagt dan in andere jaren en dat is dus niet zo. Er is jaarlijks 190.000 euro toegekend. Hiervan zijn drie coördinatoren parttime in dienst. Zij zorgen ervoor dat ieder jaar zeker zestig vrijwilligers getraind en met begeleiding naar hun werk kunnen. Dit betekent meer dan zij, zeventien duizend uren gezinsondersteuning per jaar. De huidige wijze van financiering is kwetsbaar en niet wenselijk. Dat blijkt uit het feit dat er voor 2020 opeens niet voldoende geld bij elkaar geraapt lijkt te kunnen worden om de drie coördinatoren in dienst te kunnen houden. Dit zal betekenen dat een zeer goed lopend programma getackeld wordt en verwijzers als JGZ, sociale wijkteams en CJG komend jaar niet kunnen doorverwijzen. Dit zal een trieste zaak zijn voor kwetsbare gezinnen die dan geen gebruik kunnen maken van deze laagdrempelige preventieve voorziening. Wij vragen u ervoor te zorgen dat in 2020 de huidige financiering gehandhaafd blijft en er vanaf 2021 een structurele vorm komt, zodat we kunnen blijven doen wat we doen en ervaren Haarlemse ouders als vrijwilliger bij Home-Start hun gedreven betrokkenheid kunnen blijven geven aan ouders die met wat steun alle ballen weer zelf in de lucht kunnen houden.

De voorzitter: Heel mooi, dank u wel. Zijn er commissieleden met een vraag? De heer Van Kessel, VVD. Wilt u uw microfoon uitzetten als iemand anders gaat spreken? Want dan komt het goed in beeld allemaal. Dank u wel.

De heer Van Kessel: Ja, ik wil graag de insprekerster bedanken. Ik denk dat dit één van de vele voorbeelden is waar wet het ook later vandaag nog over gaan hebben. Op het moment dat je als gemeente Haarlem niet een goede doelen hebt en je doelen die je wilt realiseren meetbaar maakt en daar een goede evaluatie op zet, dan weet je aan het einde van het jaar niet of een organisatie het goed heeft gedaan, of een organisatie het slecht heeft gedaan. En dat is heel vervelend, want goede organisaties, goede initiatieven zoals deze, die lijden onder

het feit dat de gemeente Haarlem geen goede sociale basis en geen goede kaders daarvoor heeft. Ik vind het heel fijn dat u hier heeft ingesproken. Ik heb verder geen vraag voor u, nee, ik heb daar verder geen vraag voor, maar u bent een voorbeeld van wat er mis kan gaan op het moment dat je het in een gemeente niet goed regelt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst dank u wel mijnheer Van Kessel voor uw bijdrage voor het volgende onderwerp. Een beetje jammer dat u, we hebben een insprekerster, ik had graag een vraag gehoord aan de insprekerster over dit onderwerp, maar goed, dat is heel persoonlijk hè, wat ik ervan vind. Ik heb wel een vraag aan u. Dank u wel voor het inspreken allereerst. U zegt, dit is een technische vraag hoor, u kreeg tachtigduizend euro. De totale begroting is 190.000 euro, die 110.000 euro die sprokkelde u bij elkaar.

Mevrouw Maris: Niet ik, maar ...

Mevrouw Klazes: Ja, je, Humanitas.

Mevrouw Maris: Nee, de gemeente.

Mevrouw Klazes: De gemeente.

Mevrouw Maris: Humanitas heeft afgelopen vijf jaar structureel 190.000 euro per jaar gekregen, waarvan drie mensen in dienst zijn.

Mevrouw Klazes: Oké, dus de totale toekenning, het was 190.000 en dat is nu verlaagd naar tachtigduizend, zo moet ik dat lezen, of niet?

Mevrouw Maris: Dat is wat we van Esther Oortwijn doorgegeven hebben gekregen. Zij vermoedt dat ze nog wel wat bij elkaar kan sprokkelen, maar of dat tot 190.000 komt, is absoluut onzeker. En ja, dat is natuurlijk funest voor dat programma. Dan kunnen we eigenlijk een jaar niks doen.

Mevrouw Klazes: Dan is het duidelijk, dank u wel.

De voorzitter: Verder nog iemand? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank voor uw inspreken. Ik begrijp dus goed dat u eerst geld kreeg, maar dat het dit jaar gestopt is en dat u het een jaar nu niet krijgt en maar moet zien of er iets geregeld wordt?

Mevrouw Maris: Wat wij te horen hebben gekregen, is dat er in ieder geval tachtigduizend apart is gezet voor ons, dat de andere 110 bij elkaar gesprokkeld moet worden dit jaar, dus het jaar 2020. We hebben aan het begin van 2019 te horen gekregen dat het wel in orde zou komen, hè, dat Home-Start van Humanitas zich geen zorgen hoefde te maken.

De voorzitter: Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u voor het inspreken. Home-Start van Humanitas is een hele belangrijke zorgaanbieder eigenlijk, in het informele circuit. Ook heel ondersteunend

voor het formele circuit, want ze kunnen soms afschalen naar Home-Start. En mijn vraag aan u is: hoeveel vrijwilligers werken daar momenteel?

Mevrouw Maris: We werken met zeg maar gemiddeld zestig vrijwilligers per jaar.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel. Dank inderdaad ook voor het ... Ja, sorry, het zit een beetje gek, u aanspreken zo. Dank voor het inspreken. Ik zie hier in de stukken dat er inderdaad ook nog wordt gekeken naar die aanvullende financiering, of via de jeugdhulp, of via het onderwijsachterstandenbeleid. Heeft u ook enig idee wanneer u zekerheid heeft, of daar geld voor beschikbaar is?

Mevrouw Maris: Wij hebben vanmiddag te horen gekregen dat er mogelijk in ieder geval 160 ter beschikking komt, maar dat is nog geen zekerheid, dat is mogelijk. En dat is niet genoeg om ons drieën in dienst te houden.

De voorzitter: Dat waren de vragen van de commissie? Ja. Nou, hartelijk dank voor het inspreken. Nou, succes en sterkte met het werven, het bij snoepen van de benodigde middelen. Hopelijk komt er nog wat, ja. Dank u wel.

11. Kredieten investeringen sportvelden 2020 (MSN)

De voorzitter: Wij gaan verder met, eerst met sport, we gaan weer even terug. Dat is een adviesstuk, dat is kredieten investeringen sportvelden 2020. Om de buitensportaccommodaties op de vereiste conditieniveaus te brengen, staan in 2020 de renovatie van verschillende toplagen en beheersmaatregelen om verspreiding van infill materiaal te voorkomen op de planning. En daarnaast zijn nog andere aanpassingen aan de buitensportaccommodaties nodig, zoals bijvoorbeeld het vervangen van afgeschreven veldverlichting door LED-verlichting. De gemeente ziet bij de renovatie van de toplagen van kunstgrasvelden non-infill velden als het beste alternatief voor de toekomst. Maar omdat deze velden op dit moment nog onvoldoende zijn doorontwikkeld is een overgangsfase nodig. En het college stelt voor aan de raad om te kiezen voor kurk als infill materiaal, scenario 2, en daarnaast ook maatregelen te treffen om de verspreiding van SBR-granulaat en kurk op nieuwe en bestaande velden te voorkomen en hiervoor krediet vrij te geven voor de vervangingsinvesteringen van bestaand areaal sportvelden. Wij hebben op dit punt ook nog een spreker en dat is, ik denk de heer Hoogeland, is die aanwezig? Ja. Als u even achter de microfoon plaats wil nemen. U krijgt ook weer drie minuten de tijd als u het rechterknopje indrukt. Voor degenen die zo meteen eventueel nog vragen willen stellen, er staat een bijlage B in, die is wel geheim, dus hou daar ook rekening mee in uw termijn en eventueel met vragen te stellen, ja? Dan geef ik nu het woord aan de heer Hoogeland, gaat uw gang.

De heer Hoogeland: Dank u wel. Geachte leden van de commissie Samenleving, in 2016 is in samenwerking tussen de gemeente en H.C. Haarlem een pracht hoofdveld aangelegd. Daar hebben wij nu alweer vier jaar heel veel plezier van en nu is ook één van de twee andere velden aan de beurt. En ook dat veld willen wij aanleggen naar de wensen en standaarden van vandaag de dag, iets wat ook door onze leden wordt verlangd. Een waterhockeyveld is tegenwoordig de standaard. Het is de basis van het moderne hockey, het is sneller, veiliger en door betere veerkracht ook veel beter voor gewrichten en ledematen. Dat merken we aan de wens van onze leden en van onze gastteams. Om ons heen zien we het aantal watervelden dan ook fors toenemen. Wij willen blijven in de ontwikkeling van de sport en daarom zijn we hier ook vanavond om een beroep op u te doen. Want een tweede waterveld is nog ver weg. In de vervangingsplannen van de gemeente wordt

namelijk uitgegaan van een traditioneel zandingestrooid veld, waarbij tegen meerkosten een watervariant kan worden aangelegd. De meerkosten van een waterveld ten opzichte van een zandingestrooid veld, bedragen op dit moment bijna 120.000 euro, meerkosten die op dit moment niet in de begroting van de gemeente Haarlem zijn opgenomen. Dat houdt in dat indien de vereniging ervoor kiest om een waterveld aan te leggen, deze meerkosten voor H.C. Haarlem komen. Wij zien dat de gemeente hard haar best doet om ons te ondersteunen waar mogelijk, maar voelt zich, en heel begrijpelijk ook, gebonden aan het investeringsbudget opgenomen in de huidige begroting. Met allerlei acties binnen de vereniging en het aanvragen van subsidies stellen wij alles in het werk om de meerkosten van een waterveld bijeen te brengen. Echter is het voor een familieclub als H.C. Haarlem, met iets meer dan duizend leden, bijna onmogelijk om een dergelijk bedrag bijeen te brengen en dat is iets wat we eigenlijk ook van onze leden niet kunnen verlangen. Daarom hebben wij de volgende twee vragen aan u, in de sport brede zin, of het in de vervangingsplannen van alle gemeentelijke hockeyvelden een waterveld de standaard zou kunnen worden, zodat net als bij andere sporten als voetbal en rugby de trends en de ontwikkelingen kunnen worden gevolgd en hockeyers bovendien een veiliger veld met aanzienlijk minder kans op blessures geboden kan worden, en in het Haarlem-specifieke geval, of u bereid bent een aanvullende investering te doen, zodat wij het door ons gewenste waterveld kunnen realiseren. De toplaag van een veld wordt namelijk voor tien jaar aangelegd en het nu aanleggen, in de zomer van 2020, van een zandingestrooid veld en het pas aanleggen van een waterveld over tien jaar met de huidige inzichten, zou dat een achteruitgang van hockeybeleving, techniek en veiligheid kunnen betekenen. Dank voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: De heer Hoogeland, dank u wel voor uw toelichting. Uw verhaal is heel duidelijk. Op één punt toch een vraag. U zegt: de vereniging doet alles aan allerlei acties om dan te kijken hoe ze het zelf eventueel bij elkaar kunnen scharrelen, u komt er niet. Tot welk bedrag bent u inmiddels gekomen? Want u hebt duizend leden, u heeft duizend creatieve mensen, dus wat hebben die inmiddels op dit moment bij elkaar geharkt in de kas?

De heer Hoogeland: Nou, de vereniging heeft een eigen spaarpotje, maar ook de acties, en dat is afhankelijk van wat er benodigd is, die moeten nog in gang worden gezet, net als de subsidies. Maar bij de vorige aanleg hebben we zelf een bijdrage van bijna zestigduizend euro kunnen doen.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb een, waterveldhockey, ik had er nog nooit van gehoord, dus ik heb het even opgezocht. En daar kwam ik toch wel dat er best wel veel water dan door zo'n veld heen gaat, zo'n negenduizend liter water per veld. Zitten die kosten voor dat water en alles, zit dat ook bij die 120.000 euro meerkosten, zit daar ook bij dan eventueel een installatie die dat water dan weer opvangt, zodat je het water dan toch weer kan hergebruiken? Want we zitten natuurlijk ook in een duurzame stad, we willen geen waterverspilling hebben. Gaat u dan leidingwater gebruiken? Want het is toch meer in het westen van het land, of toch over op grondwater? Ik denk, ik vind het interessant, kunstgrasvelden en zo. En heeft u ook gekeken naar een semi-waterveld of een semi-zandveld?

De heer Hoogeland: Ik zal de eerste vraag proberen goed te beantwoorden. Het water, wij gebruiken geen leidingwater, bij ons wordt het uit de sloot gehaald en dat wordt gefilterd en dat wordt dan gebruikt. En andere varianten kunnen altijd onderzocht worden, maar dit is wel onze voorkeur.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u voor het inspreken. Ik heb een vraag over de omliggende gemeenten. Heeft Bloemendaal bijvoorbeeld al een waterveld en Amsterdam?

De heer Hoogeland: Bloemendaal heeft volgens mij vier velden, waarvan drie een watervariant zijn. En dat geldt voor clubs als Rood-Wit en Bennebroek trouwens ook.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, u zegt dus: als de gemeente eerst met dat zandveld komt en dan gaat opplussen naar dat waterveld, dan kost dat 120.000. U zegt nu een beetje dat u zestig kunt bijdragen. Dus uw voorstel is dat de gemeente begint met het waterveld en dat u dan 60.000 in de pot legt? Begrijp ik dat goed?

De heer Hoogeland: Dat zou heel mooi zijn. In ieder geval, de 120.000 euro waar we nu voor aan de lat staan, ja, die kunnen we met duizend leden, nou ja, niet bij elkaar krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik heb toch iets gevonden in mijn onderzoek dat als je een semi-waterveld of een semi-zandveld aanlegt, dat heeft dezelfde basis als een zandveld. Dus ik zou u aanraden om daar ook eventjes goed naar te kijken, want dat scheelt ook weer in de kosten en misschien dat dat dan wel haalbaar is. Dus ik weet niet of u dat al heeft gedaan en anders ...

De heer Hoogeland: Wij hebben heel goed contact met de gemeente en ook met SRO. Ik weet ook niet of het gebruikelijk is, excuus daarvoor dat ik het niet weet. Maar die zitten echt in de techniek en misschien dat die daar wat over kunnen zeggen.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Verder nog mensen? Nee. Dan dank u voor uw bijdrage en dan gaan we door met de behandeling van het stuk. Dan nogmaals, bijlage B is geheim, indien u daarover wenst te spreken, geef dat even aan, dan gaan we daar in beslotenheid over verder en dan gaan we door met het stuk. Wie? Mevrouw Timmer-Aukes.

De heer Van den Raadt: Mag ik even een punt van de orde, ja, mijn inlog werkte niet, ik kreeg geen sms-code om inlog aan ... Kan ik een tijdelijke code krijgen, zodat ik nog even die bijlage B kan lezen ondertussen? Dank u.

De voorzitter: Dat is niet zo één, twee, drie geregeld nu, sorry. Mevrouw Timmer-Aukes, gaat uw gang.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ja, hier zijn we weer. Bijna een jaar verder en kunstgras staat weer op de agenda. Gelukkig staan we nu wel op een heel ander punt dan bijna een jaar geleden. Het is geen mes-op-de-keel-verhaal en daar zijn we als GroenLinks heel blij mee. We zijn ook blij om te lezen dat de wethouder geluisterd heeft naar de raad. En na vorig jaar zijn er flink wat stappen genomen om te kijken wat nu de beste kunstgrasvelden zijn voor Haarlem. Op natuurgras kunnen we niet sporten in Haarlem, omdat de velden daar te intensief voor worden gebruikt en we geen ruimte hebben om nieuwe velden aan te leggen, dus dat ligt achter ons. Ik kan inmiddels wel zeggen dat ik bijna expert ben geworden op het gebied van kunstgras, is ook weer leuk als je in de raad zit, dat je denkt: goh, nooit geweten dat dat zo interessant kon zijn, maar goed. Er is inmiddels ook dat Pletterij-debat geweest en het onderzoek van Newae, ik weet niet

precies hoe ik het moet uitspreken, waarbij alle soorten kunstgrasmatten en infill materialen naast elkaar zijn gelegd.

De voorzitter: U heeft even een interruptie van een andere expert, de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dat klopt. Maar vond u dat debat in de Pletterij nou echt een debat? Want u had natuurlijk, of ik was het, ik weet het niet, maar mensen die het goed met de zaak voor hebben, die hadden natuurlijk een raadsmarkt aangevraagd. Vond u dat debat nou echt een debat dat alle kanten van de zaak werden belicht, of werd het toch weer een beetje gespecificeerd op dat SBR-rubbergranulaat?

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik vond wel dat de zaken goed werden belicht. Er werd ingegaan op de vragen van de non-infill in relatie tot rubbergranulaat en het klopt dat daarbij minder is ingegaan op andere infill materialen zoals kurk, maar ik was wel blij met de deskundigen die daar waren om toch ook even de vragen, vooral die we hadden over non-infill materiaal goed even te kunnen vragen en daar ook echt even over te kunnen spreken, ook met alle andere mensen uit het veld. Dus ik was er wel blij mee. Oké. GroenLinks is blij dat de wethouder onze mening deelt dat non-infill velden als beste alternatief zien voor in de toekomst. En wij zien ook wel in dat het op dit moment niet haalbaar is om zo'n veld neer te leggen, gezien het feit dat ze nog niet zijn goedgekeurd voor competities en wie wil er nou een onbespeelbaar veld? Bij het Pletterijdebat kwam naar voren dat de velden binnen drie tot vijf jaar voldoende ontwikkeld zouden zijn om te kunnen gebruiken en we zien dan dus ook uit naar die tijd. En dan heb je natuurlijk de vraag: wat doe je dan in die overgangperiode? Nou, we hebben alle bijlagen goed gelezen en alle infomaterialen goed met elkaar vergeleken en het blijft natuurlijk kiezen tussen kwaden. Maar we zijn het eens met de wethouder dat kurk in dit geval het beste infill materiaal is voor in deze overgangperiode. In Hillegom en Amsterdam liggen al veel kunstgrasvelden met kurk en daar heb ik goede verhalen over gehoord. Kortom, GroenLinks is blij, geen mes-op-de-keel-verhaal en we worden graag op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen, ook van de non-infill velden en we gaan er dan ook vanuit dat als die velden voldoende zijn ontwikkeld, dat Haarlem als één van de eerste zo'n veld dan zal neerleggen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. We zijn verheugd met de overgang op kurk als infill materiaal van met name voetbalvelden. Dit komt ten goede van de gezondheid van de gebruikers en ten goede aan het milieu. Dank voor het duidelijke overzicht ten behoeve van het onderhoud van de sportvelden. De vraag van Hockeyclub Haarlem voor een waterveld vinden wij te rechtvaardigen. Kan de wethouder onderzoeken of deze extra financiering door de gemeente Haarlem toch mogelijk is? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Verder iemand? Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Haarlem is een fijne en mooie stad, maar wel een versteende stad. En steeds meer mensen willen en zullen in Haarlem komen wonen. Daar horen natuurlijk ook de nodige voorzieningen bij, waaronder plek om te sporten. En de huidige sportverenigingen in Haarlem groeien dan ook gestaag door en dat is hartstikke mooi, wat D66 betreft. Maar onze sportvelden hebben daarbij natuurlijk wel een goede opknabbeurt nodig om zo intensief bespeeld te kunnen worden. Mijn fractie was de vorige periode en ook deze periode kritisch over de inzet van rubbergranulaat en D66, net als overigens alle andere fracties in deze raad, heeft u, de wethouder gevraagd om te kijken naar meer milieuvriendelijkere opties, zoals non-infill. En non-infill is inderdaad op de langere termijn het beste alternatief, maar nu nog niet ontwikkeld genoeg. Dus we moeten het nu, zoals ook GroenLinks zojuist zei, we moeten het nu doen met de next best thing en dat is

kurk. Kurk in tegenstelling tot rubber stinkt niet, houdt minder warmte vast, vergt minder beheersmaatregelen dan het rubber en levert minder schade op voor het milieu. En daarnaast doet de inzet van kurk niet af aan de speelbaarheid van de velden in het intensieve speelschema op de sportvelden. En dat is essentieel in ons versteende Haarlem, waar speelruimte schaars is. D66 is dus van mening dat de inzet van kurk beter is voor sportende Haarlemmers en het milieu, net als overigens de inzet van duurzame LED-verlichting, wat ook onderdeel is van het totaalpakket. En D66 zal instemmen met scenario 2. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: De ChristenUnie is blij met de gedetailleerde informatie, wat ons de mogelijkheid geeft een weloverwogen keuze te maken rondom de toplagen van onze sportvelden. De ChristenUnie steunt het voorstel van de wethouder om het rubbergranulaat te vervangen met kurk, want al vorig jaar hadden we liever kurk dan rubber gehad. Echter beseffen wij ook dat de perfecte topklaag nog niet op de markt is en kurk ook niet perfect is. De redenen dat wij toch voor kurk kiezen, zijn de volgende: het is milieuvriendelijker dan rubber, het is beter voor de gezondheid van de Haarlemmers, maar ook een belangrijke reden is, en ik begreep dat in vergaderstuk 4, op pagina 13, daar wordt het ECHA genoemd, die hebben het advies uitgebracht om per 2022, maar er staat 2012, maar dat moet waarschijnlijk 2022 zijn, het rubbergranulaat te gaan verbieden. Dus dat zou betekenen dat de gemeente Haarlem op een bepaald moment het zelfs zou moeten gaan verwijderen en vervangen door iets wat wel mag. Nou ja, ik lees van de collega dat ze daar in Brussel mee bezig zijn. Dus wij steunen kurk als infill te gebruiken, wetende dat het ook niet ideaal is.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, we zijn ook heel blij dat onze wethouder creatief met kurk is en dat we nu van het rubbergranulaat, dat we in ieder geval niet nog meer rubber infill gaan gebruiken, want rubber infill is gewoon echt rommel en het komt in je kleren en het komt uiteindelijk in het riool terecht en het komt in de spelertjes terecht en dat willen we allemaal niet, dus we zijn heel blij dat er nu een tussenoplossing is en we wachten natuurlijk met smart op een definitief veld, waar helemaal geen infill meer nodig is. En verder sluiten we ons ook aan bij de woorden van Jouw Haarlem dat we het de moeite waard vinden om te kijken of zo'n waterveld voor de hockeyclub mogelijk is, en zeker als zij zelf een substantiële bijdrage kunnen leveren, lijkt me dat wel de moeite waard om dat te onderzoeken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Waar wij praten over minder, of milieuvriendelijker dan, denk ik toch dat we de woorden minder milieuonvriendelijk moeten gebruiken, want gras is milieuvriendelijk, en de rest, met alle respect, is minder milieuvriendelijk. Desalniettemin kan ik de keuze voor kurk billijken, maar dan is het nogmaals minder milieuonvriendelijk. Er is in ieder geval heel goed over nagedacht en in spanning wachten we af. En als we het inderdaad over het hockeyveld hebben van H.C., dan denk ik: als ze nu zestigduizend bij elkaar gescharreld hebben voor dat veld, wellicht hebben ze nog wel een beetje bij elkaar gescharreld en dan hoop ik dat de wethouder misschien, misschien zelfs iets verlaat, maar dan toch nog de ruimte vindt voor een waterveld. Ik heb een vraag aan de wethouder, want ik ben nu op misschien mijn vakgebied toch een beetje los. Dat gaat om de inrichting, de financiële inrichting van het raadsbesluit. Er staat eerst in dat raadsbesluit: het college stelt voor aan de raad, en dan het college besluit voorts, dan krijgen we a, b, c, d. En dan komt een gedeelte van die posten weer terug in 1 tot en met 6. En ik ben nu eventjes de

inrichting van het raadsstuk kwijt en ik snap even niet die dubbels die erin zitten, maar dat heeft vermoedelijk een financieel-technisch verhaal, maar ik ben het even kwijt. Dus graag even toelichting en als het niet lukt vandaag, anders nog even een keer op papier. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, de SP is vanaf het begin tegen rubbergranulaat geweest en we zijn blij dat er nu eindelijk voor kurk wordt gekozen. Het is niet de beste oplossing, maar het is in ieder geval veel beter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: De PvdA is blij met het voortschrijdend inzicht en de voortschrijdende techniek om velden op deze manier van geschikt infill materiaal te voorzien. Kurk is nog niet het paradijs op aarde, dat komt misschien nog op het moment dat we duidelijker weten wat de gevolgen zijn van een non-infill veld en bij een technische sessie hebben wij begrepen dat dat nakende is, met een paar jaar wel zover. We rekenen er dan ook op dat non-infill in een volgende fase wordt meegenomen in de planning van het veldenonderhoud. Wat betreft de wensen voor een waterveld voor de hockeyclub zou ik graag de visie van de wethouder willen zien, wat hij ziet als mogelijkheden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. Als wij van de rubbergranulaat af willen, dan moeten wij een ander alternatief bedenken. Een ander alternatief bestaat op dit moment niet. Beide materialen, en rubbergranulaat en kurk, hebben nadelen. Omdat de non-infill variant nog in ontwikkeling is, stelt het college voor om voor kurk te kiezen. Kurk is het beste alternatief in de overgangsfase naar non-infill. Ook het CDA kiest voor scenario 2. Tevens gaan wij akkoord met het verlengen van het krediet voor de vervangingsinvesteringen van het bestaande areaal sportvelden. Als sportpartij pleiten wij als CDA voor een tweede waterveld. Mijn vraag aan de wethouder is: kan de wethouder bij de kadernota met een voorstel komen om een tweede waterveld mogelijk te maken voor H.C. Haarlem? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou ja, tussen zo'n commissie van allerlei kenners voel ik me in die zin een beetje een uitzondering. Daarom zou ik graag de wethouder willen vragen of hij nog één keer kort en krachtig kan uitleggen hoe het nou zit met de kosten, de veiligheid, de mate waarin het de sport ten goede komt bij die velden en de duurzaamheid. En de VVD zal aan de hand van die criteria uiteindelijk een afweging gaan maken. Verder is eigenlijk na het lezen van de stukken één vraag me nog bijgebleven, en dat is: hoe kan het nou eigenlijk dat nog een jaar geleden deze wethouder het rubbergranulaat zo hoog had zitten en nu in ene de overstap maakt naar kurk? Dus kunt u dat ook nog een keer uitleggen?

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen gehad? Ja. Nee. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, ik denk, ik wacht even om te horen dat iedereen nu voor kurk is, dat is toch een memorabel moment. Ik kan me nog herinneren, die jaren geleden, dat ik zei: die SBR-rubbergranulaat, stoppen. En na een tijdje zei ik: kom met kurk. Nou, en iedereen dacht dat je gek was, dus dat is toch mooi om te zien dat de gek altijd gelijk heeft.

De voorzitter: Dat gaat mijnheer Smit nu ...

De heer Smit: U voelde zich toen wel een verschoppeling bijna hè, terwijl u het juiste vertelde, maar door iedereen, of door velen werd miskend hè? Ja.

De heer Van den Raadt: Ik kan u eerlijk toegeven dat ik vanmiddag tranen in mijn ogen kreeg toen ik dit las. Hoeveel tijd en ... Ja, dan had ik nog langer tranen in mijn ogen gehad. Maar hoeveel tijd en energie ik hier niet in gestoken heb en dat nu iedereen het licht ziet, nou, dat doet me werkelijk deugd. En wethouder, dank dat u nu ook het licht ziet.

Mevrouw Klazes: U bent een profeet, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja. Nou, dat klopt. Dat zij mijnheer Rijssenbeek ook, mijnheer Van den Raadt heeft altijd gelijk, we komen er altijd naderhand pas achter. Ik ben inderdaad ook wel verbaasd hoe het kan dat de wethouder nu plotseling, voor mij komt dat toch vrij plotseling over, dat nu non-infill als beste wordt bestempeld, terwijl het product nog niet is uitontwikkeld. Dus hoe komt u erbij dat dat het beste product is? En ik stem natuurlijk helemaal voor keuze 2, voor kurk, maar ik zou wel graag de garantie van iedereen hier aanwezig willen hebben dat als het uiteindelijk plotseling blijkt dat non-infill toch niet zo goed is, dat we dan nooit meer teruggaan naar dat SBR-rubbergranulaat en dat we dan gewoon verder gaan met kurk of iets anders, maar niet meer teruggaan naar het SBR-rubbergranulaat, dus dat zou ik eigenlijk wel graag bevestigd willen zien. En ja, ik kan nog tienduizend dingen vragen, maar dat kan ik beter niet doen, ik kan beter genieten van het moment dat we waarschijnlijk nu eindelijk voor kurk gaan kiezen. Dank u wel. Pardon, ja. En de verlichting oké en waar, oké. Ja, verlichting was ook een vraag.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we snel naar wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, dank voor uw steun van het voorstel en ook voor de waardering voor de uitgebreidheid van de technische toelichting daarop. OPH vraagt: hoe zit dat nou hè, met die twee deelbesluiten? Het ene deel is gemandateerd aan het college, daar kan het college dus zelfstandig toe besluiten, daar wordt u in dit stuk over geïnformeerd dat het college daartoe besloten heeft. En een ander deel ligt nog bij u als raad en daarvoor ligt dus een raadsbesluit voor, die twee zijn uit elkaar getrokken. Er wordt in de kadernota bij begroting als categorie A-, B- en C-besluiten weergegeven en u bent een fijnslijper, maar als het goed is kunt u daar dus terugvinden welke budgetten al aan het college zijn gemandateerd en welke nog niet en die gemandateerd zijn, vindt u terug bij het collegebesluit en die niet vindt u terug bij het raadsbesluit, vandaar die knip.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: En dat geldt dan voor onderdelen van het investeringsplan? Die kunnen al gemandateerd zijn, onderdeel van het investeringsplan?

Wethouder Snoek: Precies. Die herkent u als A-, B- en C-besluiten en dan staat bij de toelichting. Ik heb nu even niet scherp of het nou A gemandateerd is of B gemandateerd.

De heer Smit: Ik voel me geen fijnslijper hoor, mijnheer de wethouder.

Wethouder Snoek: Ik bedoelde dat als een compliment, mijnheer Smit. Ik wilde uw betrokkenheid duiden. De VVD is consistent hè, de vorige keer heeft u ook gezegd: wij kijken naar kosten, veiligheid, bespeelbaarheid en duurzaamheid en daarop baseren wij onze beslissing. Ik kon me daar altijd goed in vinden en dat was ook de afweging die het college namens u heeft willen maken, dus ik vind het eigenlijk ook wel heel goed om die eerst weer even af te lopen. Veiligheid, volgens mij hè, ik blijf op de lijn van het RIVM, het is veilig om op rubbergranulaat te spelen. Dat is niet de afweging hier geweest om over te gaan op kurk. Bespeelbaarheid, en dan ga ik ook antwoord geven op de vraag van Trots van en waarom is de wethouder dan nu om? De informatie die ik had, was best wel lang dat kurk slechter bespeelbaar is. Het zou gaan drijven als het regent, wordt nat als het vroom, men was kritisch op de bespeelbaarheid. Nou, ook kurk heeft zich doorontwikkeld en we hebben op het debat gehoord dat eigenlijk noch de expert, noch de KNVB, noch de vertegenwoordiger van het sportpark die alle velden had, toch aangaven dat de huidige generatie kurk, zal ik het maar even noemen, slechter bespeelbaar is. Dus voor mij is dat een argument waarin ik nu anders sta dan een jaar geleden, de bespeelbaarheid. Duurzaamheid, ik denk dat we vorig jaar nog minder in beeld hadden ook het effect op hittestress, zat volgens mij ook niet in onze matrix, daar heeft kurk ook echt voordelen op rubbergranulaat. En een hele belangrijke is kosten. Wat we nu zien in de matrix, en met name ook in de bijlage die geheim is en u nog even verstrekt is, is dat weliswaar de initiële investering voor kurk hoger is, maar de totale exploitatiekosten, dus en afschrijving en zeg maar dat wat je moet doen om het veld te onderhouden, drie, vier jaar lager ligt dan bij rubber. Dus dan is het ook geen financiële afweging meer. Andermaal hè, het gaat om al die elementen, het is nooit alleen geld geweest, het gaat ook over leg je iets in waar goed op gevoetbald kan worden, is het goed genoeg hè, is het niet gevaarlijk om op te voetballen en wat doet het voor duurzaamheid? Nou, al die elementen samen hebben we iedere keer afgewogen en die vallen deze keer naar het oordeel van het college en volgens mij ook naar het oordeel van deze raad, of in ieder geval deze commissie, in het voordeel van rubber uit.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want Trots Haarlem is natuurlijk heel blij dat nu die matrix wordt uitgebreid. Dat was ook precies ons probleem in het begin, dat u alleen de prijs van ik koop een kilo en dat kost zoveel en daarom is SBR beter. We hebben natuurlijk vanaf het begin al gezegd: er komen veel meer kosten, als je het lang laat liggen komt er een renovatie van die velden, vervanging, alles bij elkaar opgeteld is kurk al goedkoper. Maar daar wilde u nooit aan beginnen. En ik kan me wel voorstellen dat dat niet persoonlijk door u komt, maar vindt u dan dat u alle goede informatie van alle kanten heeft gekregen? Behalve dan dat u alleen natuurlijk mij had kunnen geloven, maar u had ook kunnen doorvragen bij de ambtenarij, heeft mijnheer Van den Raadt een punt, zoek dat eens uit? Dan we hier deze beslissing al een paar jaar geleden kunnen nemen.

Wethouder Snoek: Ja, u vraagt steeds hè, naar wat als je dan zo'n veld weghaalt en de saneringskosten. Die hebben er altijd in gezeten, dus daarin moet ik u helaas niet gelijk geven. Ik wil u graag als de profeet hier zien. Maar ik denk dat wij hier iedere keer naar eer en geweten als college een besluit hebben genomen, u daarover ook geïnformeerd hebben. Zoals ik u ook aangeef: ook kurk zelf is in ontwikkeling. Ik heb ook eens een keer op uw aandragen met een kurkexploitant, of kurkproducent, moet ik zeggen, gesproken, die ook zei: ja, nee, dat kurk dat er vijf jaar geleden op de velden werd gegooid, dat moet je eigenlijk niet willen hebben hè, dus ook dat is een product in ontwikkeling en zo kom ik dus ook bij non-infill. Er zijn hè, dat bleek in het debat ook, eigenlijk nergens non-infill velden die voor KNVB-wedstrijden gebruikt kunnen worden, dat product is dus niet uitontwikkeld. Waarom denk ik toch dat het wel de stip op de horizon is? Want je hebt dan geen infill meer wat zich kan verspreiden. Want of het nu kurk is of rubbergranulaat, je moet allebei proberen toch dat zoveel mogelijk op het veld te houden. En het tweede, dat scheelt dus ook behoorlijk in je exploitatiekosten. Ik denk,

als we mensen op de maan kunnen zetten, zullen we ook op een gegeven moment echt wel een non-infill veld kunnen ontwikkelen. Als de druk op die ... Ja, misschien zelfs ook nog wel. Als de druk op dit vraagstuk blijft, en ik denk dus dat non-infill vanuit vele perspectieven hè, vanuit kosten, vanuit duurzaamheid, vanuit die twee punten uiteindelijk beter kan zijn, maar het moet nog wel bespeelbaar zijn en dat is het nu nog niet. Dus vandaar die afweging nu. Laatste punt door de inspreker naar voren gebracht, watervelden. Hockeyvelden in Haarlem staan bij ons in de boeken als zandingestrooide velden. Een paar jaar geleden kwam Hockeyclub Haarlem als eerste naar ons toe en zei: ja, wij zien om ons heen, wij zien eigenlijk in die hele hockeywereld watervelden steeds meer als de norm worden. We hebben toen gezegd als gemeente, dat hebben we met elkaar hier ook gedaan: nou, weet je wat we dan doen? Dan leggen wij het geld neer voor een zandingestrooid geld en als u dan die plus betaalt voor dat waterveld, dan kunnen we samen een waterveld realiseren. Dat is met Hockeyclub Haarlem gedaan, dat is een paar, misschien één jaar later, 2017, ook met Saxenburg gedaan. En toen hebben we ook met Saxenburg afgesproken, want wat als de volgende club dan weer komt en vraagt om een waterveld, de komende vijf jaar doen we dat niet, want het is ook best wel zuur om één jaar als club die plus te moeten betalen en het volgende jaar bij een andere club dat wel te gaan betalen. Ik denk dus ook, voor het tweede veld van Hockeyclub Haarlem nu, dat het heel goed te verdedigen is dat wij als Haarlem een zandingestrooid veld vergoeden. Als zij zelf de ambitie hebben om daar een waterveld van te maken, dan wil ik meedenken, meekijken, maar wel binnen het budget wat we hebben. Want ik kan het geld niet van de boom plukken, iedere euro die we hier hebben, kunnen we maar één keer uitgeven. Ik denk dat we als Haarlem trots mogen zijn dat er met die inzet van de verenigingen twee watervelden ook gekomen zijn. En ik wil wel, en zo interpreteer ik de vraag van het CDA dan ook maar, met u het gesprek aan van wat als nou die watervelden over vijf jaar, of over zeven jaar, die door de verenigingen zelf neer zijn gelegd, afgeschreven zijn? Wat doen we dan? Ik denk dat we moeten gaan nadenken over ontwikkeling van de hockeyvelden, wanneer is zandingestrooid niet meer de norm, maar is waterveld de norm en dan zou ik bij u terug willen komen. Maar om nu even te zeggen van joh, laten we ook van dat tweede veld van Haarlem-Noord nu maar even een waterveld maken, vind ik, doet geen recht aan wat we zelf in onze boeken hebben staan, maar ook niet met de afspraken die we eerder met de clubs hebben gemaakt. Ik vind dat een discussie waar we naar toe moeten gaan werken. Stel als je zegt: water is norm, of je vindt dat iedere vereniging minimaal één waterveld moet hebben, ik weet het niet, maar daar wil ik wel met u het gesprek over aangaan, dan moeten we daar ook voor gaan sparen, en dan moeten we daar naartoe werken.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Hoor ik nou een financieringsmogelijkheid op termijn openen? Zo van ik ben bereid om de gelden neer te leggen voor een zandveld en als jullie op termijn daar een waterveld van willen maken, dan sta ik daarvoor open. Met andere woorden, kunnen we dat besluit nog even uitstellen of niet, wat zijn de mogelijkheden op dat gebied?

Wethouder Snoek: Nee, de opening die ik wil bieden is: wat nou als dadelijk de watervelden die met de eigen bijdrage van de hockeyverenigingen Saxenburg en Haarlem-Noord gerealiseerd zijn, als die afgeschreven zijn. Zeggen wij als gemeente dan opnieuw: uw eerste veld, wij hebben alleen zand, of zeggen we dan hè, het waterveld wat oorspronkelijk met uw eigen bijdrage tot stand is gekomen ondersteunen we en leggen wij aan? Overigens weer voor de goede orde, wij zijn in Haarlem een hele goede brede sportstad, wij vragen aan de verenigingen een bijdrage hè, huur voor die velden, maar zij betalen dertien procent zeg maar van de daadwerkelijke kosten. Dat is mooi, want er gebeuren vervolgens fantastische dingen op die velden. Maar voor de goede orde, als u vraagt: hoe gaat dat in Bloemendaal? Daar betalen de verenigingen gewoon zelf hun velden, zand of water. Dat is heel anders. Ik denk dat we dat goed doen, maar even zomaar van een zandveld

een waterveld maken, gaat me te snel. Met elkaar het gesprek aangaan over willen we als die watervelden afgeschreven zijn, ze ook weer terugleggen als watervelden, vinden we dat we daar als gemeente verplichting voor hebben? Dan moeten we daar ruimte voor creëren in het meerjareninvesteringsprogramma. Nou, u kent dat allemaal, dat verdrukt andere investeringen, dus dat moet een zorgvuldige discussie zijn, waarvan ik zeg: nou, laten we die dan bij de eerstkomende kadernota betrekken. Dan kunnen we kijken: op welke termijn is dat aan de orde hè, wanneer zijn die velden afgeschreven? En wat vinden we dan dat in Haarlem de norm moet zijn?

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Los van wat ik vind dat de norm zou moeten zijn in Haarlem, wil ik graag weten wat de mogelijkheden zijn op dit punt. Dus je zou eigenlijk moeten uitgaan van de positie dat we tot de kadernota van komend voorjaar de tijd hebben om na te gaan wat de opties zijn om die twee zaken naast elkaar te ontwikkelen. Wat is het verschil in kostprijs van het een en het ander en hoe zou je dat financieringstechnisch kunnen ondervangen?

Wethouder Snoek: Ja, maar dat weet ik wel. Dat waterveld kost ongeveer 120.000 euro meer. Dat hebben wij niet in ons IP zitten. Sterker nog, als we dat bij Haarlem zouden doen, moeten we dat ook voor Saxenburg doen, dus dat wordt geen 120.000 meer maar een veelvoud ervan meer. Dus je verandert de spelregels. Ik zie nu niet dat wij de spelregels voor dit ene veld hè, het tweede veld van Hockeyclub Haarlem, gaan veranderen. Ik ben bereid om volgens dezelfde uitgangspunten als dat het eerste waterveld tot stand is gekomen, het gesprek aan te gaan: wij brengen de middelen in die we hebben begroot voor een zandingestrooid veld en als u die plus van 120.000 euro kunt neerleggen, dan trekken we samen op. Ik wil wel het gesprek aangaan voor de toekomst: wat doen we als die watervelden die er liggen afgeschreven zijn en vervangen moeten worden? Als we willen dat dat dan ook weer watervelden moeten worden en we vinden dat we dat als gemeente moeten doen, dan moeten we daarvoor gaan sparen, moeten we daar ruimte voor in het IP gaan maken. Die ruimte is er nu niet.

De heer Oomkes: Het is mij duidelijk dat afschrijven hetzelfde is als sparen hè, dat hebben we op de HBS-A vroeger geleerd. Dat zou je natuurlijk naar de toekomst toe ook kunnen doen met deze voorzieningen. Je kan niet in één keer 120.000 euro ophoesten, dat kan je van een vereniging ook niet vragen. Maar misschien kun je er gezamenlijk uitkomen door gezamenlijk een spaarpotje aan te leggen.

Wethouder Snoek: Nee. Kijk, wij moeten volgend jaar die investering doen. Wij hebben een vast investeringsvolume met elkaar afgesproken wat we ieder jaar uit kunnen geven. Als een brug gebouwd moet worden, u heeft vandaag ook over scholen gesproken, het totaal aan investeringen mag niet groter worden. We hebben het aan de hand gehad met de Wandelpromenade, als een investering duurder wordt, moet er ergens anders ook iets niet gebeuren. Nou, zo zit er ook gewoon een budget in onze begroting voor de vervanging van sportvelden. Als u zegt: nou, laten we dan maar watervelden aanleggen, dan kan ik gewoon een veld minder vervangen. En ik weet gewoon dat in de komende jaren tal van vervangingsinvesteringen in de planning staan, dus dan zal er geld bij het sportbudget moeten, maar dat is er elders in de begroting ook niet zomaar, dus dat moeten we dan bij de kadernota met elkaar bespreken. We kunnen niet nu even zeggen: laten we de portemonnee maar trekken. U wel hè, u gaat over die portemonnee, maar het zit niet in het IP en dan moet er iets anders uit het IP als we ons aan onze eigen financiële spelregels willen houden.

De heer Oomkes: Om dat te kunnen doen, moet ik natuurlijk wel in staat zijn om de twee verhalen naast elkaar te kunnen beoordelen.

De voorzitter: Volgens mij gaan we teveel over dit punt door. Ik wil graag even ...

De heer Oomkes: Straks zit een club opgezadeld ...

Mevrouw Klazes: ... van een inspreker af is gekomen. Ik heb de wethouder nu vier keer hetzelfde verhaal horen vertellen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, daarom had ik al ingegrepen. Dus ik wil eigenlijk hier een punt aan maken. Ik wil dat de wethouder even doorgaat, zijn er nog andere punten? Volgens mij wel hè?

Wethouder Snoek: Nee hoor, dit was het. Nog heel kort nog één keer naar de heer Oomkes, het kost 120.000 euro meer, 120.000 euro die we niet hebben. Dus het kost 120.000 euro meer dan hier nu in de bijlage staat voor het zandveld.

De voorzitter: Goed. Tweede termijn nog iemand? Nee. Ja, toch wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want er staat dan bij die keuzes van A en B, staat in 2020. Maar betekent dat dan alles per 1 januari 2020, dat krijgt dan kurk? Dat wil ik even zeker weten. En toch nog die vraag van non-infill op de horizon, helemaal prima, mocht dat nou mislukken, ik ga niet zeggen dat het gaat mislukken, want zo'n profeet ben ik niet, maar dat we altijd dus, we hebben nu besloten dat kurk, door al die dingen die nu aan de matrix worden toegevoegd, altijd beter is dan SBR-rubber of dat er weer een ander nieuw product komt, maar dat kurk nu altijd nog beter is als SBR-rubber, saneringskosten, hittestress, alle dingen die nu in de matrix worden opgenomen?

Wethouder Snoek: Ja, kijk, niets is voor de eeuwigheid hè, dus er kan morgen een discussie of een Zembla-uitzending komen over kurk en wie weet wat we dan weer allemaal te weten komen. Dus het kan altijd zich doorontwikkelen. En u vraagt: is kurk dus nu de keuze vanaf nu? Ja, dus voor de velden die we gaan vervangen, nieuwe velden die we aanleggen, of vervanging van toplagen, kiezen we dus om kurk aan te leggen in plaats van rubbergranulaat, totdat non-infill uitontwikkeld is en het beste alternatief is, of, ik weet het ook niet hè, misschien dat er over vijf jaar weer een heel ander alternatief voor de deur staat. Laten we die discussie dan ook open aangaan met elkaar.

De heer Van den Raadt: Ja, we krijgen misschien wel gras. Maar de datum is dus 1 januari 2020? Alles wat vanaf 1 januari 2020 vervangen gaat worden, dat wordt kurk?

Wethouder Snoek: Nou ja, ik snap niet waarom u zo over die datum zit. Wij gaan volgend jaar vervangingsinvesteringen doen. Die liggen hier nu voor. En die vervangingsinvesteringen die hier in zitten, gaan uit van kurk.

De heer Van den Raadt: Vanaf nu is het allemaal kurk? Nou, dat klinkt nog beter als 1 januari. Kijk, u vraagt waarom ben ik daar nou zo mee bezig? Als u nou nog zes velden gaat vervangen in 2020 en u zegt: we gaan beginnen met 1 december 2020, dan heeft u nog zes velden gevuld zonder kurk, dat zou ik zonde vinden. Maar vanaf nu alles met kurk, dat klinkt nog beter.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Wij zijn dan gekomen aan besluitvorming. Het is een adviesstuk, dus ik wil u vragen hoe we dit naar de raad gaan brengen. Hamerstuk? Ja.

De heer Van den Raadt: Graag een stemverklaring, dan kan ik de wethouder nog een pluim geven voor dat goede plan.

De voorzitter: Vind ik helemaal goed. Een hamerstuk met stemverklaring. Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, nog even op het vorige veld. Mijnheer Van den Raadt maakte me even aan het denken. Ja, zijn er dan inderdaad nog velden in de pijplijn die dus een investering hebben in 2019, maar die in 2020 worden uitgevoerd? En dan heb je dus dat kurk/rubbergeval. Dus ja.

Wethouder Snoek: Dat was de vraag die ik hier aan de ambtenaren even stelde, van hé, het antwoord is nee, alleen het veld van Aurora moet nog vervangen worden, maar daar speelt de rubbergranulaatdiscussie niet.

De voorzitter: Nou, dat is heel mooi. En dan heb ik nog een tweede ding om ook te besluiten, het lijkt me ook wel dat het goed is, dat is in te stemmen met de afdoening van de toezegging van de matrix non-infill. Dat is toegevoegd, dus ik neem aan dat we dat gewoon kunnen afdoen. Dus dan is dat hierbij besloten.

12. Vrijgeven krediet Sporthal (MSN)

De voorzitter: Dan gaan we door snel met wat anders, met sport. Dat is het vrijgeven krediet Sporthal. De commissie wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college inzake het vrijgeven van het uitvoeringskrediet Sporthal Sportweg, inclusief bekrachtiging geheimhouding bijlage 2. Dus daar mag niet over gesproken worden, tenzij u dat in beslotenheid alsnog wil gaan doen. En met dit voorstel wordt ook de commissie verzocht in te stemmen met de afdoening van de toezegging met betrekking aandacht te hebben voor exploitatiekosten toegankelijkheid en duurzaamheid. En in de notitie wordt kort toegelicht hoe hier in het project mee wordt omgegaan. Ook voor dit punt hebben we weer een inspreker. Twee sprekers zelfs, o ja. Dat is de heer Elsaker, is die aanwezig? Dat bent u. En de heer Boeringa. Ja, oké. O, die staat hier. Nou, de heer Boeringa, gaat u beginnen? Ja. Dan krijgt u drie minuten de tijd en de commissie kan daarna weer vragen stellen. Als u het rechterknopje indrukt, dan gaat de tijd lopen, gaat uw gang.

De heer Boeringa: Ja, geachte raadsleden, ik ben blij hier te zijn, maar ik moet zeggen dat het met gemengde gevoelens is. Ik zal als eerste mij even voorstellen. Ik ben technisch onderwijsassistent op Het Schoter, ben echt een zij-instromer, heb hiervoor werkervaring als geografisch informatiespecialist bij organisaties als Rijkswaterstaat, Gemeentewaterleidingen en Grontmij gehad. In mijn nieuwe rol ben ik echter ook verantwoordelijk voor de veiligheid op Het Schoter en dan met name binnen de binassectie, binas, biologie, natuurkunde, scheikunde. De plannen die er nu liggen voor de sporthal zijn in mijn ogen in sterke mate ook gebonden aan wat er ook bij Het Schoter zelf gaat gebeuren. Ik zie op dit moment, ja, de reden dat ik eigenlijk hier zit, is er wel één dat ik ook een beetje tegen een muur aan ben gelopen intern. Dan kun je twee dingen doen: je kan achter de muur blijven staan roepen als roepende in de woestijn, of je pakt een hamer en beitelt en slaat je er doorheen en dat is toch wel de reden dat ik hier nu zit. Wat zie ik nu eigenlijk als problemen met het huidige plan? En ik hoop dat u eventueel kan bevestigen of mijn plan hier nog klopt. We hebben in het huidige plan een grote bovengrondse parkeergarage gepland, die bijna tegen onze nieuwbouwvleugel aan komt te staan, wat ruimtelijk in mijn ogen toch een behoorlijk slechte oplossing is. Waar ik ook eerlijk gezegd mijn twijfels over heb qua sociale veiligheid, ik maak geen grap toen ik zei dat één van mijn baliemedewerkers toen ik opmerkte dat wij onder andere ook een dakterras zouden gaan krijgen, potentieel bij onze school, dat daadwerkelijk de eerste opmerking die de persoon maakte: nou, dan moeten wij straks 112 gaan bellen als er een suïcidaal kind daar op de dakrand staat. En ik denk dat deze vierhoge parkeergarage in dat verband ook op sociaal veiligheidsvlak naast onze school geen goed plan is, nog los van het feit dat hij in de achtertuin van de

te bouwen appartementen hier komt te staan en dat levert potentiële problemen op. Maar wat is nu verder het probleem? Onze binasvleugel ligt hier. Dit zijn drie lokalen, die hebben gas, water en elektriciteit. Elk binaslokaal is een inherent risico. Ik kan even een kleine opsomming maken. Ik wil even toch wat dingen aanstippen. Agnieten College in Zwolle, brand in school, en dan gaat het om praktijklokalen. Student gewond na explosie in scheikundelokaal in 2008 in de Rijksuniversiteit Groningen. Middelbrand in scheikundelokaal ISW Sweelincklaan in 's-Gravenzande in 2011. School ontruimd vanwege brand op ouderavond, en die was volgens mij ook in een lablokaal ontstaan, in 2011. Fioretti College de Muntelaar in Veghel, 3 februari 2016, brand in Fioretti College de Muntelaar in Veghel en was ook in een technische ruimte ontstaan. Als ik even de grens over mag.

De voorzitter: De heer Boeringa, ik wil even u onderbreken. U heeft nog vijftien seconden, dus ik weet niet wat u allemaal wil vertellen, maakt u een klein beetje haast.

De heer Boeringa: Ja, goed. Daar kan ik aan toevoegen inmiddels dat wij afgelopen maandag ook een brand hebben gehad in onze toiletruimte. Daar is gelukkig één van mijn collega-TOA heeft daar adequaat op gereageerd en heeft dat weten te blussen, zonder tussenkomst van de brandweer. Wat is nou verder nog het punt? Ik heb een alternatief voorstel gemaakt en daar ben ik al sinds januari mee bezig, waarbij er gebouwd kan worden op de parkeerplaats waar nu deels de parkeergarage gepland staat. Daar kan de uitbreiding van Het Schoter komen. Er kan dan een afrit komen vanaf de Planetenlaan, dat kunt u met name zien op de figuur, die staat ook in de pdf die u heeft gezien, op niveau min één, een afrit vanaf de Planetenlaan waar het verkeer vandaan komt, voor fietsers en voor auto's. Fietsenstalling onder Het Schoter en hier op het niveau min één het begin, de inrit eigenlijk van de parkeergarage. Op niveau min twee kan dan, en dat ligt dan onder het bouwvolume door van zowel de sporthal als de nieuwbouw voor Het Schoter, kan dan een hele grote parkeerruimte worden gerealiseerd. Dan kun je in twee verdiepingen pakweg tweehonderd auto's kwijt, ondergronds. En je hebt de hele fietsenstalling ondergronds weg, wat betekent dat de sporthal twee meter lager kan worden, dat de bezwaren van de bewoners ook een stuk minder zullen zijn, die zich overigens tijdens de bijeenkomst voor de bewoners van Parksight zich volgens mij toch redelijk unaniem, en misschien kunnen zij het hier bevestigen, want ik heb er volgens mij twee gezien, achter mijn plan schaarden toen dat in september besproken werd op Het Schoter. Zij vinden dit het betere plan. Minder overlast voor hun ook, alle verkeer gaat rechtstreeks vanaf de Planetenlaan dan ondergronds de parkeergarage in. Dus nou ja, dat is wat ik kan zeggen in een korte tijd.

De voorzitter: Dank voor uw bijdrage. Het is wel een heel stuk wat volgens mij ook bij de commissie Ontwikkeling misschien beter paste.

De heer Boeringa: Ja, maar ik ben al twee keer doorgestuurd. Ik heb eerst bij de commissie Beheer een paar weken geleden gezeten, zij verwezen me naar de commissie Ontwikkeling door en vandaag toen ik even tussentijds zat te eten, zoals de rest van de mensen, kreeg ik ineens een appje dat ik geacht werd hier te zijn, dus ja.

De voorzitter: Ja, het is deels, het heeft raakvlakken. Ik laat ... de commissie heeft nog wat vragen. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor het inspreken, dank u ook vooral voor het meedenken, want u bent daar behoorlijk druk mee, lijkt me. Het gedeelte van het verhaal wat ik niet helemaal begrijp, u heeft het over branden die zijn uitgebroken in scheikundelokalen. U heeft nu toch ook een scheikundelokaal op Het Schoter, neem ik aan?

De heer Boeringa: Wij hebben drie scheikundelokalen, ja. Met gas, water en licht.

Mevrouw Klazes: Oké. En wordt het risico groter dat daar brand uitbreekt op het moment dat er wordt gebouwd, of is de vluchtroute niet op orde? Wat is precies het ...

De heer Boeringa: Nou, als u het pdf erbij roept, dan kunt u op de eerste pagina zien wat precies mijn bezwaren zijn. Het grootste probleem is dat dus doordat de ruimte wordt ingebouwd, de brandweer niet meer vrij bij onze binasruimtes kan komen. Ze kunnen nu de brandweerwagen gewoon aan de buitenkant opstellen en vanuit daar de ruimte blussen. Ik wil bovendien de commissie erop wijzen dat de wijze waarop nu gebouwd is, waarschijnlijk in de jaren zeventig toen het complex is neergezet, dat er heel doelbewust voor gekozen is om die vleugel buiten het hoofdgebouw zelf te plaatsen. Want iedereen weet, we hebben het afgelopen jaar in Den Haag gezien, wat de consequentie kan zijn van een gasexplosie in een afgesloten ruimte. Die vleugel is in mijn ogen hoogstwaarschijnlijk door de architect toentertijd zo ontworpen dat hij daadwerkelijk buiten het gebouw staat, er ligt een houten dak op, zodat de nevenschade als daar een gasexplosie optreedt door een lekkage of wat dan ook, minimaal is. En die situatie gaat drastisch veranderen op het moment dat die hele vleugel wordt ingebouwd in een nieuwbouwvleugel en de brandweer ook geen enkele mogelijkheid meer heeft om eventueel een brandweerwagen daar aan de buitenkant neer te zetten en te gaan blussen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Nog een korte aanvullende vraag. Ik snap uw verhaal nu beter, dat daar het risico zit. Dat is ook uw grootste punt van zorg, dat is waarom u ...

De heer Boeringa: Nou, ik heb een ander zorgpunt. In het plaatje kunt u ook zien daar dat er een gang komt, aan de onderkant staat een gang gepland, die loopt dwars door het rode vlak heen waar de binasruimte zit. Daar zit nota bene onze TOA-ruimte, dat is mijn stoel waarop ik zit, die straks weg moet om de gang vrij te maken. Ik wil u erop wijzen dat diezelfde gang, dat is deze gang, u kunt hier zien de normale leswisseling al, die gang die is smal, die is niet gebouwd op extra capaciteit, die staat nu al tijdens de leswisseling helemaal vol. In dit scenario moeten daar straks nog tweehonderd leerlingen extra door en ik zal u eerlijk zeggen: ik vind het onverantwoord.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik begrijp dus uit uw verhaal, u bent hier al sinds januari mee bezig.

De heer Boeringa: Ja.

Mevrouw Çimen: U heeft ook insprekavonden en dergelijke bijgewoond met uw verhaal. Wat is de reactie van de gemeente geweest op dit punt?

De heer Boeringa: Ja, laat ik het zo zeggen, de laatste keer toen ik bij de inspraakavond was, was mevrouw Adema-Platvoet van BBN adviseurs op gebouw en gebied was daar ook. Zij zag eigenlijk, ja, de merits, de waarde van het plan zoals ik dat had gepresenteerd en wilde daar foto's van maken. Ik heb toen tegen haar gezegd: dat kan ik naar u ook digitaal opsturen. Ik heb dat toen gedaan, met een uitgebreide toelichting erbij. Zij heeft mij vervolgens teruggemailed dat dat bij mevrouw Weijers, die volgens mij hier ook nu zit, dat ze dat aan mevrouw Weijers zou doorgeven met het verzoek om dat ook aan haar collega's door te geven en dat

potentieel dus, ja, op die manier bespreekbaar te maken en ook daar eventueel een reactie op te geven. Nou, we zijn nu twee maanden verder, maar die reactie heb ik in ieder geval nog niet ontvangen, dus dat is ook mede nog een reden waarom ik hier zit.

De voorzitter: Eerst even mijnheer De Raadt, die is nog niet geweest.

De heer Van den Raadt: Ja, ik ben wel fan van het CDA, maar het is Van den Raadt. Ja, er worden vaak insprekers bedankt, maar ik denk dat u echt terecht bedankt moet worden. Wat een enorme inzet en wat u daar aanstipt qua punten, dat herken ik ook wel. Ik werk zelf in de beveiliging, dus ik weet wat het is met te nauwe gangen en mensen die springen van flatgebouwen of parkeergarages, dus u maakt voor Trots Haarlem echt terechte punten. Dat voorstel wat u heeft met uw plan en het bestaande plan. Dat bestaande plan, dat is waarschijnlijk ook door deskundigen van de brandweer beoordeeld. Uw plan ook? En vinden ze dan dat bestaande plan ...

De heer Boeringa: Nou, voor zover ik begrepen heb, ik heb zelf een kleine, inmiddels een volwassen neef, zoon van mijn zus, die zich in veiligheidskunde heeft gespecialiseerd en ik heb begrepen dat dat soort beoordelingen pas daadwerkelijk plaatsvinden als er ook daadwerkelijk echte serieuze plannen op tafel liggen en echte bouwplannen en dat zeker voor die tijd, en dat vaak de brandweer sowieso pas eigenlijk op het moment dat het gebouw er daadwerkelijk staat echt betrokken wordt. Maar goed, misschien dat mensen hier daar meer informatie over kunnen geven, maar dit, zoals ik u ook al heb aangegeven, ik ben tegen een muur aangelopen en ja, ik ben gewoon niet verder hiermee gekomen en ja, dat is ... dus ik kan u daar dus gewoon geen gericht antwoord op geven nu.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Nog even een korte vraag. U noemde net twee namen, waarvan één van de namen die zit hier geloof ik aan tafel. Die andere naam, was dat iemand van het architectenbureau dat bezig is met de ontwerpfase, of was dat iemand van de gemeente?

De heer Boeringa: Adema-Platvoet is van BBN Adviseurs voor gebouwen en gebied. Daarnaast zijn natuurlijk anderen betrokken, onze rector, de heer Van Waveren, de heer Beentjes, die eerst bij Dunamare zat en die nu in dienst is van Het Schoter, maar verantwoordelijk is voor de begeleiding van de aanbouw van onze nieuwbouw van Het Schoter en tevens ook de sporthal, en de heer Stenekes van Dunamare ook die hier in principe nauw betrokken bij zijn. En met die laatste twee, of met de heer Stenekes en Beentjes heb ik ook in maart nog ook gesproken.

De voorzitter: Ik wil het even gaan afkappen. Nu worden er teveel dingen gezegd over mensen die hier niet bij zijn, ook niks kunnen zeggen. Ik wil even de wethouder het woord geven om een kleine toelichting te geven.

Wethouder Snoek: Ja, want ik wil de discussie nu toch eigenlijk wel even een beetje helpen. Met alle respect en waardering voor de spreker en de vragen die gesteld worden, maar het plan wat gepresenteerd wordt, behelst een parkeeroplossing waar we vanavond niet over spreken. Het betreft nieuwbouw voor Het Schoter waar we vanavond niet over spreken, dus die staan niet op de agenda. Ik denk dat de input en de namen die wel genoemd worden naast de collega die hier naast me zit, de mensen zijn die betrokken zijn bij de ontwikkeling van de Orionzone, dat is natuurlijk waar dit onderdeel van zou kunnen uitmaken, dat is waar de discussie ook hoort. En ik denk dat het ook goed is hè, dat als het gaat over positionering van lokalen in de

school, de nieuwbouw van Het Schoter, dat natuurlijk Het Schoter zelf en Dunamare als vertegenwoordigend bestuur ons eerste aanspreekpunt is vanuit de school.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ik dacht dat we ook de link met de sportschool, was de mogelijkheid van de ondergrondse parkeergarage onder de sportschool, of vergis ik mij?

Wethouder Snoek: Nee, dus ik zie de linken hè, dus in het plan zit, hè, heeft mijnheer wel een link gelegd. Maar op een gegeven moment ging het over met wie heeft hij dan gesproken en hoe zit dat, dat zit natuurlijk allemaal Orionzone.

De heer Smit: Maar ik dacht dat u even parkeergarage vergat.

Mevrouw Klazes: Ja, dat wou ik toch even verduidelijken, dat was ook niet de bedoeling dat dat het antwoord zou zijn, maar wel even, deze mijnheer zegt: hij loopt tegen muren op, hij probeert er doorheen te komen, maar u heeft, heeft u ook contact hierover met de vernoemde instellingen zoals Dunamare? Want ik kan me voorstellen dat je ook behoorlijk gefrustreerd raakt op het moment dat je een probleem ziet en je hebt het idee dat er niet geluisterd wordt, en daarom zit mijnheer ook hier.

Wethouder Snoek: Ja, volgens mij speelt deze discussie zich primair af binnen de discussie van de Orionzone hè, daar ben ik niet portefeuillehouder van, maar dat is de heer Roduner. Naar ik begrijp in ieder geval, is het plan wat door deze inspreker wordt ingebracht niet het plan wat door Het Schoter en door Dunamare ondersteund wordt.

De voorzitter: Ja, mevrouw Özogul.

De heer Boeringa: Ja, ik wel daar wel ...

Mevrouw Özogul-Özen: Ik vind dit wel een beetje kort door de bocht wat de wethouder net zei, want ik vind juist dat we heel blij mogen zijn dat er zulke betrokken leerkrachten zijn die het ook opnemen voor onze kinderen, dus mijn dank ook daarvoor. En u zei net: het is Orionzone, maar wat ik eruit begrijp, is dat die parkeergarage vlak naast de school is. En dan lijkt het me toch goed om er ook met een ander oog naar te kijken, in plaats van op deze manier kort van tafel te vegen.

Wethouder Snoek: Ja, dan stel ik voor dat de wethouder die daarover gaat dat ook doet en de commissie die daarover gaat dat ook doet, maar dat we dat niet hier in de commissie Samenleving bij de bespreking van een sporthal doen.

De voorzitter: Even afrondend, aan u het laatste woord nog even over dit punt.

De heer Boeringa: Nou ja, goed, waar ik me wel enigszins zorgen over maak is dat in mijn plan natuurlijk deze drie zaken, de sporthal, de nieuwbouw van Het Schoter en de parkeergarage één geheel vormen en samen komen. Dat was overigens één van de punten waarvan ook de Parksightbewoners zeer positieve uitspraken, omdat die hier daadwerkelijk ook vragen over hadden, waarom zijn al die plannen gescheiden? Maar waar ik een beetje bang voor ben, is dat er hier nu straks beslissingen over budgetten ook al worden gemaakt. En nogmaals, het was niet mijn besluit om op zo'n laat moment hier te zijn. Ik had veel liever gewild, en u begrijpt hopelijk ook dat ik inderdaad in, ja, een soortement van conflictsituatie zit waarbij ik toch een fundamenteel

andere mening heb over hoe de zaken aangepakt moeten worden dan die vanuit Dunamare en vanuit de school worden gecommuniceerd, ja, en waarbij ik dan natuurlijk als de mindere partij, want ja, ik ben maar de TOA zeg maar, om het zo gechargeerd te zeggen, dus dat ja, waar ik een beetje bang voor ben is inderdaad dat straks, ja, beslissingen worden genomen die het onmogelijk maken om nog tot enig andere vorm van besluit te komen. Op het moment dat hier nu al besloten wordt, nou, we hebben het budget rond en we gaan alles al voor de sporthal al helemaal opstarten, dan is straks geen andere oplossing meer mogelijk, want dan is die ondergrondse parkeergarage die nodig is om die parkeervraag op te gaan vangen. Overigens wil ik u erop wijzen dat het betekent dat als die parkeergarage er komt, er ook sneller gebouwd kan worden bij de Jan Gijzenkade en achter de Esdoorn, want daar is dan geen tijdelijke parkeervoorziening nodig, dus het is eigenlijk ook in het belang van de gemeente zelf dat er eigenlijk een ondergrondse parkeergarage komt. Want nu kan er niks gebeuren, omdat het zwembad in de weg staat, wat gesloopt moet worden, wat ook nog eens een kostenpost van vijftien miljoen extra is, en in mijn geval kan blijven staan. Maar ik ben bang dat er dan beslissingen misschien worden genomen die de andere oplossingen volledig gaan uitsluiten. Dus ja, dat is het laatste wat ik wilde zeggen.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Ja, de ... Even heel kort dan, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dat wil ik ook heel kort. We hebben het vaak over integraliteit tussen verschillende domeinen en over de verantwoordelijkheden van wethouders. Hier lijkt me dat op dit gebied, dit is nou een heel goed voorbeeld van waar een aantal terreinen samen komen. En wat mij betreft kan het niet zo zijn dat u zegt: het hoort bij die wethouder, waarop die wethouder zegt: nee hoor, het hoort bij die wethouder, dat het uiteindelijk, dat er iets gebeurt wat niet meer terug te draaien is en waar we allemaal raar bij staan te kijken als het mis gaat. Dus ik wil u graag oproepen om in gesprek te gaan met de collega-wethouders die ook betrokken zijn bij dit project, op welke manier dan ook om hier een keer goed over te gaan praten en het serieus op te vatten.

Wethouder Snoek: Ja, toch, er ligt een conceptvisie voor de Orionzone. Daarop is geparticipeerd. En dat kunnen we nu zien, daar worden nu de zienswijzen op verwerkt, die komt gewoon terug naar de commissie Ontwikkeling. Binnen dat plan en dat is goed afgestemd ook met de mensen die aan die zone werken, proberen we de nieuwbouw voor de Beijneshal te realiseren. Daar heeft u zelf een startnotitie op vastgesteld. En die projecten sluiten prima op elkaar aan. Daarin wordt niet zomaar voorzien in een grote parkeergarage. Er is wel een parkeergarage in de conceptontwikkelingsvisie voor de Orionzone, maar dan bovengronds, los dus van deze sporthal. Dus die afstemming van die projecten is er wel. Er is vanavond ook een inspreker die een ander plan heeft, een plan dat niet aansluit bij het plan dat hier vanavond ligt, en een plan dat niet aansluit bij het plan wat er voor de Orionzone ligt. Het enige wat ik aan wil geven, is: als u wel vindt dat er in de Orionzone verdiept parkeren moet komen en dat dat gefinancierd moet worden, en dat dat ... dan moet u die discussie ook in de commissie Ontwikkeling met elkaar gaan voeren. De plannen die hier vanavond aan u voorliggen, zijn afgestemd met de plannen op de Orionzone, alleen het plan wat door deze inspreker wordt ingebracht niet. We zijn binnen die plannen, zowel binnen de Orionzone als voor deze Sportweg in goed overleg met Dunamare en met Het Schoter en deze inspreker geeft ook aan dat zijn plannen, dat hij een andere visie heeft dan Het Schoter en dan Dunamare.

De heer Boeringa: Ik zou in dezen toch even ook de heer Oomkes graag nog willen horen, want ik heb uit de raadsverslagen van april heel duidelijk gezien dat hij nadrukkelijk meerdere malen ook aan u heeft gevraagd hoe het met de parkeervoorziening zat en daar eigenlijk inderdaad aangaf, volgens mij ook, als ik u nu goed citeer, dat u eigenlijk wilde dat al duidelijk werd hoe die parkeervoorziening geregeld werd voordat de

sporthal er daadwerkelijk zou staan. In mijn plan is dat glashelder en in de Orionvisie eigenlijk nog steeds, begrijp ik uit uw woorden, niet. In mijn visie is het gewoon heel helder: eerst de parkeergarage realiseren, daarna dan is de parkeervoorziening er al en dan zitten we niet met een probleem als straks de sporthal er staat, dan is er ook geen probleem voor het parkeren voor onze docenten. Want ik kan u wel zeggen, wij hebben al docenten die nu al weten wat er hier gaat gebeuren ook, die ook daadwerkelijk dan al zeggen: nou, moeten wij straks daarvoor gaan betalen, hoe zit dat? Dat zijn toch dingen ...

De voorzitter: Ik wil u toch even echt onderbreken, want dit kan nog een hele avond duren, denk ik. Ik wil ook de andere inspreker even gelegenheid geven. Het is bekend bij de commissieleden wat u ervan vindt en zij kunnen ook daar naar handelen, als zij wensen, dus dat is aan de raad op dit moment. Dus ik wilde even vragen of u plaats wil maken voor de andere inspreker, dat is de heer Elsaker. Dank voor uw bijdrage trouwens. U mag ook weer drie minuten gaan inspreken. Gaat uw gang.

De heer Van den Elsaker: Ja, dank u wel. Bert van den Elsaker is de naam en ik spreek in namens de VvE Parksight. Als het goed is, dan heeft u allen vooraf een notitie gekregen, een inspraakreactie. Ik hoop ook dat u de tijd heeft gehad om die te lezen, ga ik eigenlijk van uit. Zonde om dat dus op te gaan lepelen. Ik wil het beperken, ter wille van de tijd, tot de kernpunten uit die reactie. In het programma van eisen wordt vooropgesteld dat de entree aan de Sportweg moet komen, met eigenlijk als enige argument dat er een aantrekkelijke gevel moet komen. We kunnen het ook omdraaien dat er niet een onaantrekkelijke gevel zou komen, de angst van het projectteam Orionzone. Zijdelings wordt vermeld dat de bewoners vinden dat de entree aan de Voskuilstraat moet komen. Met die volgorde en prioriteitstelling is de VvE het pertinent oneens. Een entree aan de Sportweg leidt onherroepelijk tot verkeer- en geluidsoverlast, alsmede tot onveilige verkeerssituaties. Zo'n situatie is voor de omwonenden en sportvereniging onacceptabel en staat ook haakse op de ontwikkelvisie Orionzone, waarin de Sportweg een groene en verkeers/autoluwe entree tot Het Schoterbos moet worden. In de ontwikkelvisie is een parkeergarage voorzien op de plek van het huidige zwembad, daar is net al het een en ander over gezegd. Met het voornoemde in het achterhoofd is het veel logischer om de entree te situeren aan de Voskuilstraat. De kortetermijnproblematiek voor wat betreft het parkeren van auto's kan grotendeels opgelost worden door in plaats van langsparkeren, dat is de huidige situatie, parkeervakken haaks op de rijbaan te creëren. Ons dringend advies en verzoek is om het programma van eisen aan te passen en voorop te stellen dat de entree van de nieuwe sporthal aan de Voskuilstraat dient te komen. Daar wil ik het bij laten voor dit moment.

De voorzitter: Dank u wel. Is mooi duidelijk, kort. Zijn er mensen ... Mevrouw Stroo, gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Dank u voor het inspreken. Mijn vraag is: met welke sportverenigingen heeft u gesproken?

De heer Van den Elsaker: Haarlem-Kennemerland, die heeft dat ook op de inloopavond duidelijk kenbaar gemaakt. Sparks is mij niet bekend. Ik ben zelf helaas op die inloopavond niet aanwezig kunnen zijn. Ik meen dat van de tennisvereniging wel een vertegenwoordiger geweest is. En voor alle duidelijkheid, maar dan spreek ik misschien voor mijn beurt, ik kan mij voorstellen dat de tennisvereniging zeker in eerste instantie minder blij zal zijn met een entree aan de Voskuilstraat, omdat het risico dan bestaat dat hun huidige parkeerterrein volledig opgeslokt gaat worden met auto's. En vandaar ook de tussentijdse suggestie van onze kant om meer parkeerplaatsen te creëren door haaks parkeren mogelijk te maken. Want in de tijd zit er gewoon een probleem. Vooralsnog is de parkeergarage, is er niet, als hij er al gaat komen, en dat is uiteraard ook allemaal nog onzeker, maar laten we daar vooralsnog vanuit gaan. Dan zit je in ieder geval met een periode dat er een reëel parkeerprobleem gaat ontstaan en daar zal dan toch een oplossing voor gevonden moeten worden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u, mijnheer de voorzitter. Dank u voor uw toelichting. Heeft u nou precies uitgelegd gekregen waarom er een bezwaar is tegen de entree aan de Voskuilenweg, laat ik vooral zeggen Voskuilen, want ik heb wethouder Piet Voskuilen nog persoonlijk gekend, die heette Voskuilen, waarom de entree daar niet kan en waarom hij aan de Sportweg moet. Heeft u die uitleg nu gekregen?

De heer Van den Elsaker: Ik vind de uitleg in het programma van eisen en daar lees ik en kunt u ook lezen dat het grote probleem van het projectteam Orionzone is dat men bang is dat er een kale gevelpartij gaat ontstaan. Men wil een heldere plint hebben, een transparante plint. Dat zijn de enige argumenten die ik kan vinden in de stukken zoals die voorliggen.

De voorzitter: Dank u. Verder nog iemand vragen? Nee. Nou, het is duidelijk. Dank u wel voor uw bijdrage. Als u het knopje weer uit wil drukken, dan gaan wij verder met de bespreking van punt 12, het vrijgeven van het krediet van de Sporthal. Ik heb het al voorgelezen waar het over gaat, dus het is ook een adviesstuk en ook met geheime bijlage, dus hou daar rekening mee. Het staat ter advisering. Wie kan ik het eerst het woord geven? Nou, de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, laat ik eens een keer als eerste beginnen. Nou, we hebben hier twee sprekers gehad waarvan ik toch wel aangenaam blij ben natuurlijk, zoals altijd, maar met deze helemaal. Want voordat we hier nu moeten over beslissen, is eigenlijk de vraag van Trots Haarlem: hoeveel tijd heeft u nog om met uw collega-wethouders te gaan praten om te kijken, want u zei daarnet, er is een plan, en er is ook een plan maar het kan best zijn dat er natuurlijk een ander plan is, wat veel beter is, waar niemand aan gedacht heeft. Hoeveel tijd heeft u nog om met uw collega-wethouders dit plan van de spreker te bespreken en dat wij dan daarna beslissen over het krediet van die sporthal?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, goed, de VVD heeft ook naar de stukken gekeken. En allereerst, wat ons opviel had betrekking met de financiën. We zagen dat daar, dat de financiën iets hoger uitpakten. En toen we gingen kijken naar wat is dan de onderbouwing daarvoor, dan kwam dat goed over, namelijk dat er wat extra geld voor een fietsenkelder en voor een 1,3 ton zoals ik zie, voor de architectuur, de Nieuwe Haagse School en dat zal ook voor de buurt denk ik alleraardigst zijn. Ja, goed, wat voor ons erg belangrijk is, is dat ... nou, één van de grote voordelen hiervan is, is dat er een mooie gymzaal of een sportzaal terecht komt, waar zowel Het Schoter College gebruik van kan maken, maar waar ook topvolleybal kan plaatsvinden. Nou, dat is natuurlijk allemaal ontzettend mooi voor de stad. Maar de afgelopen dagen druppelden er wel bij ons af en toe wat bezwaren vanuit de buurt ook binnen. En de verhalen die ik hier net gehoord heb, waar ik ook dankbaar voor ben, of in ieder geval waardering wil uitspreken voor de sprekers ook, dat is, ja, goed, die resoneren eigenlijk hetgeen wat wij hebben gehoord, namelijk, en laat ik het als een algemene vraag aan de wethouder stellen, voor wat betreft de ingang aan de Piet Voskuilenstraat, in hoeverre is dat meegenomen in de plannen? En kunt u nog één keer uitleggen waarom gekozen is voor de één en niet voor de ander? Kunt u ook aangeven voor beide opties in hoeverre dit gevolgen heeft voor de veiligheid in de straat en in ieder geval dus die opening aan de Sportwegkant? En ja, kunt u ook iets aangeven over, dat is een klacht die we hebben meegekregen, over de kwaliteit van het wegdek in de Sportweg, in hoeverre u daarmee bekend bent, met die problemen en in hoeverre dat op het moment dat hier toch aan de gang gegaan wordt, dat daar ook naar gekeken wordt? Dus graag een opmerking over de bereikbaarheid in de buurt en de veiligheid in de buurt.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik nog meer het woord geven? De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Het is af en toe lastig dat je in een stad zoals Haarlem inwoners hebt met eigen meningen. Een stad zonder inwoners kun je veel gemakkelijker inrichten, inclusief inspraakprocedure dan wel. Sorry. Nee, echt waar. Waar ik me over verbaas is de flinterdunne argumentatie en ook voor de rest geen uitleg meer waarom je gevoelens en gedachten van de bewoners eigenlijk niet kunt ondersteunen, want er is een probleem met een mogelijke muur die wat woest en leeg overkomt. Ik denk: nou, dan gaan we nog eens opnieuw tekenen, dan gaan we opnieuw denken en dan gaan we ons afvragen: is nou de Voskuilenstraat beter dan de Sportweg? Wat zeggen de bewoners? Kunnen we het zo doen. En dan heb je een dialoog gehad, maar nu wordt er eigenlijk, is de zaak dood gediscussieerd in een paar regels in het plan van eisen. Dat is één. Een tweede is, deze sporthal komt te liggen in de Orionzone. Nou lijkt het OPHaarlem toch dat je dan op dat moment even naar de raad toe, naar de commissie toe aangeeft hoe de samenhang is met de Orionzone. En ik mis dat in het verhaal. Ik zie een enkelstandig verhaal van een sporthal op de hoek Voskuilenstraat-Sportweg en voor de rest geen samenhang met de verdere planontwikkeling en de logica van deze sportschool in de planontwikkeling Orionzone. Mijnheer de wethouder, graag ook op dit punt meer uitleg. Dank u wel, mijnheer de voorzitter, voor de eerste termijn.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want even bij uw punt één over die angst voor die kale muur. We hebben het weleens bij verschillende commissies gehad over enorme muurschilderingen, dat was een motie van de PvdA. Ik heb daar nog weinig van gezien. Maar dat zou daar best kunnen. We hebben het weleens gehad over groene wanden, dat zien we ook nog heel weinig in Haarlem. Denkt u dat dat soort oplossingen dan misschien de angst voor een kale muur zou kunnen wegnemen?

De heer Smit: Ik ken in Parijs een museum dat een prachtige buitenwand heeft, helemaal groen. Dan moet je dat weer kunnen combineren met de Haagse School, het was toch de Haagse School? Ja. Maar dan ga je denken met elkaar, mijnheer Van den Raadt en ik heb het gevoel dat er nu niet met elkaar gedacht is, maar dat er een uitgangspunt knalhard in gezet is, en dat is het. Dus ja, voor mij zijn er meer wegen naar Rome.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben ooit toen dit plan de vorige versie, of toen we kaders gingen stellen, gezegd: goh, zou er niet toch gekeken kunnen worden of er ook een gezondheidscentrum gebouwd zou kunnen worden? Nou, dat zou je dan bijvoorbeeld aan de Sportweg kunnen doen. En in de Piet Voskuilenstraat zou je de ingang kunnen doen en dan zou je ook het probleem kunnen oplossen. Ik vind het heel jammer dat dat niet is meegenomen. Ik vind het idee van nou ja, misschien kun je die achtergevel dan op een andere manier aantrekkelijk maken, ook prima, en dan zou wat mij betreft de ingang prima aan de Piet Voskuilenstraat komen, want als ik naar de Sportweg kijk, dat is wel een heel smal straatje om daar straks zoveel verkeer doorheen te persen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ja, GroenLinks sluit zich aan bij de vragen over de ingang, want dat is ons ook nog niet helemaal duidelijk en ook van mijn collega naast mij over de samenhang met Orionzone en de integrale aanpak. Verder wil GroenLinks er nog twee dingen uitlichten uit het plan. Wij zijn tegen de bezuinigingen om de eis van het sedumdak te laten vervallen en het over te laten aan de markt. Een

sedumdak is niet alleen maar een duurzame maatregel, maar veel meer. We hebben het hier over groene muren, nou, dit is een groen dak. Het is goed voor de biodiversiteit, isoleert het gebouw, maar belangrijkste, is ook essentieel onderdeel van de klimaatadaptieve stad. Het compenseert stikstof en CO₂, zeker ook in deze tijden met het bouwen zeer belangrijk. Als het hard regent zorgt het dak ervoor dat toiletten van het gebouw niet overstromen. Als de kinderen net klaar zijn van het sporten, dan zorgt het dak voor extra schone lucht en sportieve longen. Oftewel, wij willen gewoon dat dit goed gebeurt. En aan de antwoorden van onze technische vragen komt het over dat niet goed is in te schatten hoe duur nou zo'n sedumdak is, dus dan weten we ook niet precies wat we nou aan het bezuinigen zijn. En dat vinden wij als GroenLinks best wel raar. Dus we gaan iets bezuinigen waarvan we eigenlijk nog niet helemaal weten hoe duur het nou is wat we gaan bezuinigen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u, voorzitter. U wilt niet bezuinigen op dat dak. Waar wilt u het geld vandaan halen?

Mevrouw Timmer-Aukes: Dat is iets wat we goed moeten bespreken. Sorry, er wordt iets ingefluisterd en ik kan niet twee dingen tegelijkertijd, sorry. Wat het vooral is met dit sedumdak is, het is eigenlijk een desinvestering. Want wij investeren het nu om zo'n dak aan te leggen, maar dat geld verdienen je gewoon weer terug in de energiekosten en eigenlijk wat je daarna allemaal gewoon weer terugkrijgt. Dus we zeggen wel: we investeren nu, maar eigenlijk krijg je dat geld later gewoon weer terug. En als je dat nu dan hebt, dan blijf je het houden.

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dus wel investeren en terugverdienen, maar je moet wel dat geld nu hebben om dat te investeren.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, GroenLinks wil hier dan andere keuzes maken en daar willen we nog wel even heel goed naar de plannen kijken wat we dan laten vallen. Maar waar ons grootste punt ook is, is dat wij nu iets willen bezuinigen waarvan we eigenlijk niet weten hoe duur het is dat we nu gaan bezuinigen, wat uiteindelijk ook geen bezuiniging is. Dus daarom zeggen we ook, zeker als je het aan de markt wil overlaten, het is ook gewoon niet slim om te doen. Het is naïef om te denken dat alle afspraken ook in de markt worden nageleefd. Risico's worden gewoon weer afgeschreven op een derde partij. En daarom zeggen wij: hou die eis van het sedumdak staan en laten we kijken naar waar we dan voor ergens anders kunnen bezuinigen.

De voorzitter: Ik wil graag gewoon even met de commissie doorgaan, dit is niet gebruikelijk, sorry. Ga door. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Is dan dat alternatieve plan van de heer Boeringa dan misschien een optie? Want dat plan bespaart kosten voor tijdelijk parkeren op verschillende plekken, nog andere kosten die bespaard worden, dan houden we geld over voor een sedumdak.

Mevrouw Timmer-Aukes: Laten we dat in de commissie Ontwikkeling misschien gaan bespreken. Ik ga er nu niet verder over in. Dat was puntje één. Puntje twee is de toegankelijkheid. Ik ben blij om te lezen dat er aanvullende eisen zijn voor toegankelijkheid van mindervaliden. Maar als ik dan verder lees, dan zie ik staan: op het gebied van toegankelijkheid dient de integrale toegankelijkheidsstandaard als minimeis. Ik heb daarop ook een technische vraag gesteld, van nou ja, wat zijn dan die aanvullende eisen, weet je? Maar

daarop kreeg ik weer eigenlijk hetzelfde antwoord van we gaan uit van integrale toegankelijkheid. Dat betekent dat mensen alle ruimten in het gebouw zo zelfstandig en gelijkwaardig mogelijk kunnen bereiken en betreden en alle functies zo zelfstandig en gelijkwaardig mogelijk kunnen gebruiken. Dit alles kon ik teruglezen in paragraaf 4.1.1 van het programma van eisen. Super goed, maar dan blijft mijn vraag eigenlijk staan: wat zijn dan die aanvullende eisen? Dus vandaar dat ik het nog een keertje stel. Want ik heb zoiets van ja, als u het kopje aanvullende eisen noemt, dan ben ik gewoon heel blij naar die aanvullende eisen, terwijl eronder minimumeisen staan, dus vandaar.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik wou mijn bijdrage even toespitsen op de vraag Sportweg of Piet Voskuilenstraat. Wat ik mis in de gegevens die ons ter beschikking staan, is: wat zijn de consequenties nou als je die entree op een andere plek legt? Wordt dat verhaal in dat gebouw heel veel anders? Worden er dingen onmogelijk juist omdat je het daar aan de andere kant doet? We kunnen niet zomaar een entree, als ik de entree van mijn huis in mijn keuken maak, dan krijg ik een heel ander huis. Dat is met de sporthal, per definitie, lijkt me ook het geval. Dus daar even een nadere toelichting op.

De voorzitter: Ja, mevrouw Stroo. Mevrouw Stroo, even de microfoon aanzetten als u wil.

Mevrouw Stroo: Pardon. Vooralsnog niet akkoord met het programma van eisen gezien de vraag om een alternatieve entree van de sporthal, welke de spreker zonet heeft gesteld. Kan de wethouder de wens om de entree van de sporthal te verplaatsen naar de Piet Voskuilenstraat nader onderzoeken? En ik zit een beetje met het alternatieve plan van de heer Boeringa. Komt dat terecht bij de zienswijzen van de Orionzone, of waar komt zijn bijdrage terecht, zodat dat meegenomen kan worden in de bespreking?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik zal het kort houden, want het meeste is ook wel gezegd. In april hebben we die startnotitie dus van de sporthal vastgesteld in deze raad. En we zien nu al in de stukken dat er meer kosten zijn, in verband met het duurdur uitvallen van die half verdiepte fietsenkelder. Mijn vraag aan de wethouder: verwacht hij dat het bij deze meerkosten blijft in deze fase? En daarna nog een ander punt. Het college wijst in de stukken terecht op het nodige draagvlak onder buurtbewoners en de gebruikers van de sporthal, dat wordt nu ook maar weer bevestigd. En ik was juist heel erg blij met het feit dat er een klankbordgroep wordt ingesteld of is ingesteld tijdens die gunningsfase met daarin hoofdgebruikers en hun direct omwonenden, zodat zij betrokken blijven bij het proces en inspraak hebben op het uiteindelijke resultaat. En ik ben dan toch ook wel benieuwd naar de reactie van de wethouder naar aanleiding van onze spreker vanavond ten aanzien van de entree aan de Sportweg, want dit is dus tegen de wens van de buurtbewoners in. En ik lees in de stukken eigenlijk alleen maar dat dit verzoek van omwonenden op gespannen voet staat met de wens van de architect. Ja, en ik snap ook wel, met zoveel mensen zijn er zoveel wensen en er staan een aantal zaken op gespannen voet met elkaar, tegengestelde belangen of visies. En ik lees ook in die stukken dat er ontwerpuitdagingen zijn meegegeven. En mijn vraag is eigenlijk van joh, staat het nou al vast dat die entree aan de Sportweg vaststaat in het plan van eisen, of is het ook dus een ontwerpuitdaging en is het laatste hier nog niet over gezegd? Nou, ik zie al een knikkende ambtenaar, dus daar ben ik heel blij mee. En er is ook nog terecht een vraag gesteld over de samenhang tussen die Orionzone en wat we hier vanavond aan het behandelen zijn. Want ik kan nu niet goed overzien waar ik nu mijn fiat op aan het geven ben, als ik ook de plannen zo hoor van deze spreker. Dus graag verheldering van de wethouder op dat punt, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik nog meer het woord geven? Niemand meer. Gaan we naar de wethouder, wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Dank u wel en dank ook voor de steun die u in meerderheid uitspreekt voor dit krediet hè. We moeten nieuwbouw plegen voor de Beijneshal. Goed, krediet hè. U heeft veel vragen over de ingang, daar ga ik zo over spreken, maar ik hoor de meesten zeggen van nou, volgens mij gaan we een sporthal bouwen. Laat ik zeggen, daar hoor ik minder vragen van. Laat maar. Ik zie het wel in de raad wat u stemt. Even hè, wat gaan we doen? De Beijneshal gaat op termijn dicht. Onze volleybalvereniging Spaarnestad volleybalt daar en moet een ander onderkomen krijgen. Tegelijkertijd gaat het goed met Het Schoter, ook behoefte aan uitbreiding daar en ook van de sportcapaciteit en één plus één is twee, een mooie plek om Spaarnestad te huisvesten en Het Schoter ruimte te geven. Heeft u ook in de startnotitie als opdracht aan het college meegegeven. We zijn verder gegaan met uitwerken, ook in gesprek en zien op een aantal punten hè, met name de fietskelder, u memoreerde dat al, en ook andere eisen die tot meer kosten leiden en zoeken daarvoor dekking. En enerzijds binnen de middelen voor de binnensport en anderzijds ook vanuit het onderwijs omdat natuurlijk met name die fietskelder intensief gebruikt wordt door Het Schoter. Even kijken, want ik wil eindigen bij die samenhang met de Orionzone. D66 vraagt dan ook: en blijft het dan hierbij? Ja, want we gaan voor een fixed price hè, dus we gaan dan aanbesteden. We gaan aan de markt vragen: kijk, dit is wat we nodig hebben, een sporthal met deze uitgangspunten en hoe kunt u hem bouwen? En laat u ons eens maximaal zien hoe u hem zo goed duurzaam kunt maken, hoe u zo goed mogelijk recht kunt doen aan de zorgen die er ook nog bij de bewoners zijn over de ingang. Die vragen leggen we bij marktpartijen neer en degene die met de beste oplossing komt, die mag hem bouwen. Wie dat bepaalt wie de beste oplossing is, dat gebeurt door een gunningscommissie, waarbij ook de bewoners een plek krijgen, dus die zitten daarbij. Ik denk dat ik dan eigenlijk, want dat is misschien nog waar ik in het begin op doelde, de meeste vragen gaan dan toch over die inpassing. Waarom staat nou in dit programma van eisen dat de voorkeur is om de ingang aan de Sportweg te doen? Die komt niet van de architect, maar die komt van onszelf. Die komt vanuit de gebiedsvisie Orionzone. Als je de mensen die daaraan werken vraagt: hoe moet dat eruit zien? Dan wordt die Sportweg, is de entree naar het groen daarachter gelegen, naar de sport, naar het Schoterbos uiteindelijk. Een rustige entree, een autoluwe entree hè, dus laten we dat ook helder hebben, het gaat hier niet over dat dus alle autoparkeren voor die ingang aan de Sportweg moet komen, maar wel een levendige entree. Niet met blinde gevels, hè, het gaat dan over sociale veiligheid, het gaat ook over zichtlijnen vanaf het plein hè, dus binnen dat hele Orionzoneproject, en u vraagt juist hè, om de integrale benadering, vanuit de Orionzone is de vraag meegekomen: doe nou die ingang aan de Sportweg. Autoluw hè, dus dat parkeren moet aan de andere kant, maar die ingang aan de Sportweg, ook voor sociale veiligheid 's avonds op straat.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik ga met gretigheid in op uw conclusie dat dat een veilige en groene entree is, maar ik wil toch even horen wat er tegen de andere oplossing pleit.

Wethouder Snoek: Ja, dus wat krijg je als je de ingang aan de andere kant doet? Krijg je een dode gevel. Die kun je heel mooi maken, die kun je groen maken, maar de Sportweg wordt er niet beter van en ook de sport aan de andere kant wordt daar niet beter door. De ingang en de levendigheid daarbij, ook juist 's avonds, is beter dan bijvoorbeeld ook de huidige situatie, waarbij je eerder sociale onveiligheid creëert.

De heer Oomkes: Maar ik wil hem toch even af. Hoe zit dat dan precies met de mogelijkheden voor de hal zelf? Als je de entree aan de andere kant maakt, wat zijn dan de nadelen?

Wethouder Snoek: Voor zover ik dat op dit moment weet, die hele hal zelf moet nog ontworpen worden, dus zie ik van daaruit geen beperkingen. En dan gaat het echt ... Ja, precies, dus het komt uit de visie van de Orionzone, dat verzoek om hem daar te leggen. Ja, maar die hal zelf moet nog ontworpen worden, dus je zou van daaruit, ik weet niet waar je dan op de school uitkomt en hoe de ingang verder werkt. Maar ook hè, want zo staat het dus ook in het PvE, die uitgangspunten die wij als gemeente vanuit de Orionzone meegeven aan dit ontwerp, namelijk doe nou die entree hè, aan die Sportweg hè, dat is de entree ook voor het achtergelegen gebied, staat op gespannen voet met de zorgen van de bewoners, autoluw is volgens mij ook het uitgangspunt hè, we gaan daar niet alle auto's doorheen persen en neem dat mee als ontwikkelopgave. Maar wij zelf als gemeente en ook vanuit die Orionzone vragen: doe die ingang aan de Sportweg.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, dank voor uw woorden. Maar vervelend dat ik ze mis in de tekst, en eigenlijk wil ik ze gewoon op papier hebben van u. Want als u zegt: ik kan het koppelen aan de visie Orionzone, dan kunt u de tekst uit de Orionzone halen, dan hoeft ik het niet op te gaan zoeken. Als u zegt: het gaat om sociale veiligheid, dan wil ik uitgelegd hebben waarom deze variant voor de sociale veiligheid beter is dan een andere variant van sociale veiligheid aan de Piet Voskuilenstraat. Als u zegt: autoluw, dan wil ik ook de consequentie weten voor mensen die met een beperking of anderszins daar naartoe moeten en hoe mensen met het openbaar vervoer er naartoe kunnen, of mensen toch met de auto moeten, of dan wil ik ook die gedachte van het autoluwe, wat natuurlijk een brede wolk is, dan iets verder uitgewerkt zien. En dan zie ik hopelijk, en dat is natuurlijk uw ambitie, dan zie ik een link met het totaal functioneren straks in die Orionzone. Ik geloof uw woorden op voorhand, maar ik mis ze allemaal in de tekst en ik hoop ze graag van u te krijgen.

Wethouder Snoek: Ja, kijk, wat u in de tekst kunt lezen is hè, dat vanuit de ambities van de Orionzone meegegeven is de wens om de ingang aan Sportweg te doen. Maar u zegt: ja, hier wreekt zich ook onze eigen segmentering. Dus dat wil ik wel op mij nemen om u een brief toe te sturen waarin we die uitgangspunten van de Orionzone, die dus de werking hebben op dit project, om die toe te lichten en u noemt een aantal specifieke punten. Precies, waarom wij zelf hè, als gemeente, vanuit de ontwikkeling van de Orionzone bij deze hal vragen om die ingang aan die kant te positioneren. En u vraagt dan, want eigenlijk staat er nu alleen vanuit die ambitie vanuit die Orionzone willen we dat graag, wat is het dan vanuit die Orionzone waarom we dat graag willen? Nou, dat wil ik u toezeggen dat we dat voor de behandeling in de raad bij u hebben liggen.

De heer Van den Elsaker: Voorzitter, één opmerking. Als de wethouder het koppelt aan de Orionzone, in de Orionzone zit ook een ...

De voorzitter: Sorry, dit is niet gebruikelijk. Echt waar, dit kan niet. We gaan niet vanuit de tribune mee ...

De heer Van den Elsaker: Ik wijs u op de parkeergarage die er gaat komen, die onderdeel uitmaakt van de Orionzone.

De voorzitter: Dat is bekend, dank u wel. Wie gaat er, gaat u verder, wethouder?

Wethouder Snoek: Ja. Even kijken hoor, want ...

De voorzitter: Sorry, de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, ik weet niet of de wethouder nog terug gaat komen op mijn vragen, maar als we het dan toch hebben over een brief die ingaat op de voor- en nadelen van beide ingangen, kan de wethouder daar dan ook in meenemen wat dat doet voor de veiligheid voor de omgeving en wat het doet met de bereikbaarheid van de omgeving? En komende op dat punt van veiligheid is mijn vraag ook nog daarbij dan: heeft ook de politie of de VRK gekeken naar deze plannen en wat vinden zij ervan?

Wethouder Snoek: Nou, dat laatste vermoed ik niet, dat zijn geen partijen die we doorgaans hè, de verkeerspolitie vragen we weleens als het dertig kilometer moet worden of zo, maar nee, ik ben niet gewoon dat dat gebeurt. Dus ik verwacht niet dat daar een advies van ligt. Maar de andere punten die u noemt hè, sociale veiligheid, bereikbaarheid, waarom wordt nou vanuit de integraliteit van de hele Orionzone hier de voorkeur aan gegeven, wil ik dat nog een keer zwart op wit aan u doen toekomen, zeg ik ja.

De heer Van Kessel: En zou u ook bereid zijn om wel die veiligheidsdiensten daar ook een advies over te laten geven? Of is dat teveel gevraagd? Ik weet niet, ik heb niet zoveel ervaring met deze trajecten, dus.

Wethouder Snoek: Kijk, de VRK zie ik niet hè, die zullen hooguit als een halve bouwtest of je hebt instanties die natuurlijk ook kijken of een hal brandveilig wordt en dat soort zaken, daar zijn we nu natuurlijk nog niet. Wij gaan nu aan een partij vragen om een hal te presenteren. En de meeste van de partijen die we voor ogen hebben, die toetsen die plannen. Daarvoor zijn we in een veel te vroeg gevorderd stadium. Wat ik wel weet is dat we soms de politie vragen voor verkeersveiligheid. Ja, dat is hier uiteindelijk niet de discussie hè. Het voorstel is niet om de Sportweg de toegangsweg met de auto te maken, het gaat over dat wordt de hoofdingang waar iedereen de hal betreedt, maar parkeren is op een andere plek georiënteerd. Dus ik zie die meerwaarde, zie ik nu even niet. Ik zeg u toe zwart op wit die relaties nog een keer toe te lichten, ook met de Orionzone, maar een toets van de verkeerspolitie, ik ben heel erg bang dat ze zeggen: maar wat vraagt u nou te toetsen?

De heer Van Kessel: Nou, heel kort, maar ik verhoud me nog even met de fractie dan hierover om nog iets meer duidelijkheid over dit punt dan te krijgen.

Wethouder Snoek: Natuurlijk.

De voorzitter: Dat is goed. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Even nog over die sociale veiligheid. De ingang is dan aan de Sportweg hè, is de voorkeur, maar de auto zet je ergens anders neer. Dus dan moet je toch nog langs een donker stuk lopen, of zie ik dat verkeerd? Dan denk ik: dat rijm ik niet met elkaar. Als je dan toch nog je auto ergens anders neer moet zetten, dan, ja.

Wethouder Snoek: De meeste mensen komen natuurlijk met het ov of de bus of lopend in Haarlem hè, dus mensen die gaan sporten komen ook ... O, de fiets, excuus, ik bedoelde ov, fiets of te voet en hopelijk zo min mogelijk mensen met de auto. Nou, in de conceptvisie voor de Orionzone ziet u ook waar het parkeren gesitueerd is hè, dat ligt dus meer richting zeg maar de zwembadkant. Dus ja, dan zul je een stuk moeten lopen. Degenen die met de bus komen, volgens mij is de bushalte juist langs de lijn van de Rijksstraatweg, dus die zullen dan weer beter gefaciliteerd worden. Ja, ik wil u faciliteren, want ik denk dat dat zich hier vooral ook wrekt hè, dat uw collega's of soms uzelf ook in de commissie Ontwikkeling over de Orionzone spreken, dat uitgangspunten van die Orionzone hier in dit ontwerpproces zijn meegenomen, zoals bijvoorbeeld ook de wens voor de kwaliteit van de uitstraling van de gevel, is gewoon, komt uit de Orionzone. De mensen die

daaraan werken zeggen: joh, zorg nou dat je een zelfde kwaliteit realiseert als die we in de rest van de zone willen realiseren, zodat het mooi aansluit. Maar we missen hier met elkaar denk ik even die aansluiting en daar heb ik denk ik op verzoek van OPH een toezegging op gedaan.

De voorzitter: Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Nog één korte vraag. U zegt dat uw idee is dat de Sportweg een autoluwe weg wordt. Betekent dat dat er een paaltje, een beweegbare paal komt op de hoek met de Planetenlaan?

Wethouder Snoek: Nou ja, volgens mij zijn dat opties die je kunt verkennen. Vanuit de Orionzone is beoogd dat dat een autoluw gebied wordt. Ik wil nog even ingaan ...

De voorzitter: Ik wil nog even de vragen. Ja, even afmaken graag.

Wethouder Snoek: Dank u, voorzitter. Het sedumdak. Er staat dus niet: er komt geen sedumdak, hè. Het uitgangspunt is: laat de markt zijn creativiteit zijn. Wij stellen hoge duurzaamheidseisen, scoren ook op die duurzaamheid, dus degene die het beter doet als een ander, die maakt meer kans om een project te krijgen. Dat is dus niet: het moet en zal een sedumdak worden, omdat als je dit soort eisen vooraf meegeeft, dan beperk je een ontwikkelaar in de ruimte om te optimaliseren binnen zijn eigen plan en beperk je, dat kost je dan ook gewoon geld. Nou het is moeilijk hè, dat is u in de technische toelichting ook aangegeven, om dan precies te zeggen: wat kost dat dan en hoeveel is dat dan? Maar als wij aan de voorkant zeggen: maar u moet ... en u moet een sedumdak doen, dan moeten gewoon meer geld meenemen naar de tafel. Nou, dan zeg ik wel: waarvan moeten we dat dan weer betalen hè? Ik wil dan graag de markt een kans geven om een zo energieneutrale hal aan ons op te leveren. Ik vind het mooi als er een sedumdak op komt, maar ik zeg niet dat dat aan de voorkant de beste oplossing is. Ik zie, we spreken met elkaar af, we scoren zwaar op duurzaamheid, dat is belangrijk, toegankelijkheid is belangrijk hè, u heeft ook nog gezegd: waar lees ik dat dan? Ik heb hier hoofdstuk 4 van de functionele eisen hè, over toegankelijkheid en daar staat dus: in aanvulling op de eisen zoals gesteld in de IT-standaard geldt het volgende, dat zowel aan het begin als aan het eind van de hellingen een vrije ruimte van minimaal 1,5 meter zal dat wel zijn, want het zijn duizenden millimeters, per vijfhonderd millimeter hoogteverschil. Nou, die drie punten ziet u daar opgesomd. Dat zijn aanvullende eisen ten opzichte van de standaard.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, het was misschien ook een beetje flauw, maar toegankelijkheid zit ook in de leesbaarheid van de stukken. En het was voor mij gewoon niet duidelijk: wat zijn nou alle aanvullende eisen? Want daaronder wordt weer iets gedaan en in het raadsstuk zelf wordt er dan ook niet, dus vandaar ook dat ik ook zeg van misschien voortaan iets beter ook in het raadsstuk zelf naar voren laten komen, dus dat was nog een beetje ...

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ja, dank u, mijnheer de voorzitter. Je hebt natuurlijk te maken met een adviseur die een tekst maakt, maar er staat: de marktpartij wordt uitgedaagd om voor bovenstaande spanningen een passende ontwerpoplossing voor te stellen bij zowel, enzovoort, iedereen zich erin kan vinden. Terwijl eerst wordt geconstateerd: het wordt zo. En ik zou u aan willen raden om ook de tekst van uw adviseurs goed door te lezen en eventueel te muteren in de toekomst.

De voorzitter: U heeft nog een halve minuut, mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik weet het, mijnheer de voorzitter. Er wordt hier gezocht naar een gezamenlijke uitkomst, er wordt gezegd: zo wordt het en maak er een mooi plaatje van.

Wethouder Snoek: Nee, maar mijnheer Smit, dat ben ik niet met u eens. Ik wil graag vasthouden aan de tekst die hier staat. Wij zelf als gemeente zeggen hè, want wij willen integrale planontwikkeling, dus als ik een sporthal ga bouwen, midden in een gebied wat ontwikkeld wordt, dan ga ik naar de mensen die werken aan de Orionzone en dan zeg ik: wat geeft u mee als uitgangspunten? Zij geven mee, hè, zorg dat die ingang aan de Sportweg komt vanwege sociale veiligheid, reuring in het gebied, et cetera. De mensen zeggen: ja, maar ho eens even, wij hebben daar andere belangen. Zoek naar de maximale oplossing. Is het aan het eind van de rit zoals het er nu staat mogelijk dat die entree aan een andere kant komt? Ja, als dat recht doet aan de uitgangspunten van de Orionzone en aan de wensen van de mensen, dan kan dat. Is het mogelijk dat die gewoon aan de kant van de Sportweg komt? Jazeker. Is het, staat het in beton gegrift? Nee, want degenen die inschrijven op dit project, worden op de hoogte gesteld van enerzijds de wensen die wij zelf hè, wij met elkaar, hebben geformuleerd bij de Orionzone, anderzijds waar de mensen hun zorgen zitten en wordt gevraagd daarin een optimale oplossing te vinden. Dus ik hecht juist aan deze tekst.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u heeft geen spreektijd meer. Twee seconden dan.

De heer Smit: Als er staat: de sporthal krijgt een duidelijke voorkant naar de Sportweg met een aantrekkelijke en voldoende transparante plint, dan staat er heel duidelijk dat er geen discussie meer is op dat thema. Toch even letten op teksten.

De voorzitter: Ja, was u ... ?

Wethouder Snoek: Nee, ik had nog één vraag liggen van de VVD. Ja, ik bekend hè, met de huidige situatie van de Sportweg, de kwaliteit. Ik heb schouwen gedaan met Haarlem Kennemerland bijvoorbeeld ook. En ik denk dat de ontwikkeling nu, maar zeker dadelijk van de hele Orionzone natuurlijk, een kwaliteitsimpuls kan zijn. Het moet heel een veilig zijn hè, het moet voldoen aan onze standaarden. Ik weet dat we volgens mij vorig jaar ook een paar pijnpunten hebben opgepakt. Ik kan mij voorstellen, er zullen altijd plukjes zijn die je nog beter wilt doen. Als er dingen zijn die niet aan onze standaard voldoen, dan pakken we die ook nog op, dus ik ben bekend met de zorgen die er waren, maar u weet dat we vorig jaar volgens mij nog een aantal punten hebben aangepakt.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Nog mensen vragen? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik had nog een vraag gesteld over de insprekbijdrage van de heer Boeringa, of dat bij de zienswijze kan komen van de Orionzone?

Wethouder Snoek: Ja, ik heb onvoldoende zicht op dat proces of dat dus nu daarbij betrokken wordt. Dus dat kan ik u op dit moment niet toezeggen.

De voorzitter: Ja. Nee, dat weten we niet. Ik moet even naar de griffie kijken ... Ja, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Het gaat mij erom, deze mijnheer is nu ook een beetje van het kastje naar de muur gestuurd van die commissie niet en die commissie, en nou ben ik bang eigenlijk dat zijn alternatieve plan ook ergens verdwijnt waardoor we het niet mee kunnen nemen in de inspraak. Dus graag een oplossing.

Wethouder Snoek: Ja, volgens mij vraagt u mij dan om bij het team dat aan de Orionzone werkt, om deze inspraakreactie al zienswijze mee te nemen. Ik weet niet of dat nog kan, dan wel om te checken of dit eerder al betrokken is. Kijk, één van de elementen is dat er ondergronds parkeren in dit plan zit. Dat is niet één van de elementen die in de conceptvisie voor Orionzone zat hè, dus ik zie wel een paar punten waarop het niet meteen matcht.

De voorzitter: Goed, wij moeten, we gaan dit afronden, maar we moeten nog wel even besluiten over het vrijgeven van het krediet van de sporthal, daar hebben we over gesproken. Ja hè? Nou, geen hamerstuk hè? Nee. We gaan het even, hamerstuk met stemverklaring? Kun je altijd nog even. Bespreekpunt, nou, er zijn al meer mensen bespreken, dan gaan we het als bespreekpunt naar de raad brengen. We zouden dan ook een ander stukje, of een afdoening kunnen doen over een toezegging om aandacht te hebben voor de exploitatiekosten toegankelijkheid en duurzaamheid. Nou, die zaten in het stuk, dus die kunnen wij met uw permissie afdoen hè? Ja, gaan we dat ook doen.

Overige punten ter bespreking

14. Voortgangsrapportage ontwikkeling wachttijden WMO (MTM)

De voorzitter: Goed, dan gaan we naar punt 14. Dank u wel, wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, graag gedaan.

De voorzitter: Ja, dat is de voortgangsrapportage ontwikkeling wachttijden WMO. Ik hoop dat ik ... Even uw aandacht graag. De voortgangsrapportage ontwikkeling wachttijden. U weet, dat is een maandelijks terugkerend fenomeen. Gelet op de benodigde tijd die het opstellen van dit soort rapporten wel iedere keer kost en we de evaluatie al hebben gehad, we zouden eigenlijk hiermee tot de evaluatie eigenlijk mee doorgaan. We doen hem nu sowieso nog een keer, maar het verzoek is wel om, ja, we moeten er een keer mee stoppen, of om er helemaal mee te stoppen en te zeggen van bij constatering van oplopende tijden, dat we hem toch weer actief programmeren, of wat anders. Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, lijkt mij uitstekend om op een zeker moment hiermee te stoppen. En het voorstel van mij zou zijn dat we dat doen op het moment dat we gewoon aan de wettelijke termijnen voldoen. Dus dat betekent dat er min of meer geen aanvragen meer zijn die boven de wettelijke termijn zitten.

De voorzitter: Dat is een lastige, want er zullen er altijd wel een paar boven, dus ik vind het een te ... Ja, het kost ook ontzettend veel tijd elke keer om die rapporten te maken en het moet ook wel wat toevoegen, vind ik. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik stel voor, zet het gewoon maar lekker op de agenda en ik denk dat deze raad ook wel zuiver naar zichzelf toe kan werken. En als we even weer die getallen zien en er is niet echt iets nieuws bij gekomen, of er zijn geen dramatische verschillen, dat we dan gewoon de bespreking heel kort kunnen houden, zoals waarschijnlijk ook nu vandaag. Ik denk dat we dat zelfreinigend vermogen wel op kunnen brengen.

De voorzitter: Nogmaals, het kost tijd. Er moet aan gewerkt om een rapport te maken elke keer, er moet elke keer ook een ambtenaar bij zitten, dus ik vraag me af, om er echt goed naar te kijken, als u ziet dat er een dalende trend is, of we kunnen ook zeggen: we schalen hem even af naar per kwartaal bijvoorbeeld, dat één keer in het kwartaal even het ... De heer Yerden.

De heer Yerden: Wij zien wel een kleine verbetering, maar het is niet zo'n grote verandering, dus stoppen is wel geen vingers op de pols houden.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Ja, ik hoor hier rechts van mij: er worden intern weekoverzichten gemaakt, dus dat wij een maandoverzicht krijgen, lijkt mij dan goed. En vooral ook, we zien wel een verbeterde lijn, maar het lijkt ook een beetje te stoppen, terwijl we nog niet ons doel hebben bereikt. En er zullen altijd een aantal mensen buiten de termijn zijn, maar het zijn er nu nog te veel. En mijn zorg zit er vooral op dat er allerlei extra ambtelijke capaciteit is ingezet, waarvan de vraag is: hoeveel daarvan kan en wil je structureel inzetten? En als wij zeggen van ja, dat zou misschien op termijn ook omlaag moeten, dan moeten we dus denk ik nog een aantal fundamentele stappen doen. Dus wat ons betreft stoppen we nog niet. En ik wil ook nog meer inzicht in de financiële kant. Want ik zie in dit stuk al wel een consequentie van hé, we kijken naar de uiteindelijke zorgverstrekkers, dat daar ook geen wachttijden ontstaan, daar worden ook acties op gevoerd, maar daar geeft dit stuk nog weinig inzicht in, dus ik denk dat we de keten moeten verbreden. En ik zou hem op nog een punt willen verdiepen, en nu had ik iets open staan in mijn mail.

De voorzitter: Het wordt alleen maar uitgebreider. Dat is niet de bedoeling.

De heer Visser: Ja, nee, dit heeft ook gevolgen voor de indicaties. Want stel, het duurt wat langer voordat iemand een indicatie krijgt, maar ondertussen krijgt hij al wel de zorg, want heel vaak gaat het om herindicaties. En dan kunnen er twee dingen gebeuren: of iemand krijgt alvast de zorg, want ...

De voorzitter: Laten we even, u bent nu echt ontzettend breed aan het uitweiden.

De heer Visser: Dit is mijn termijn, voorzitter. O, sorry, excuus, komt zo.

De voorzitter: Ik was aan het inventariseren of we dit op deze manier gaan doorzetten of dat we hem kunnen afschalen. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik ben eigenlijk wel heel benieuwd of het nou werkelijk zoveel tijd kost. Het lijkt me, het format staat nu, de tabelletjes zijn allemaal gemaakt en dan voer je gewoon elke maand voer je nieuwe cijfers in die je even ergens uitrolt. Ik kan me niet voorstellen dat dat ontzettend veel extra werk is. Dus ik wil het wel zien, we hoeven het niet iedere keer er maar over te hebben, maar ik wil het wel graag zien.

De voorzitter: Ja, het is sowieso meer werk, want er zit ook een ambtenaar hier 's avonds aan tafel, dus het kost altijd meer tijd, dat is gewoon zo. Ik hoor voorlopig dat er nog steeds de wens is om door te zetten, dus dat gaan we ook doen. En gaat u door met uw termijn, de heer Visser, zou ik zeggen.

Wethouder Meijjs: ... aanvulling geven, een kleine aanvulling op dit procesvoorstel, nog niet op uw termijn. We gaan in april terugkomen met die procesoptimalisering en het dan misschien eventueel nog eens ter discussie te stellen. Kijk, want u heeft gelijk: ik word wekelijks gerapporteerd en deze maandelijkse lay-out die hebben

we nu en die wordt gevuld. Maar het kost wel iedere keer toch tijd om hè, dit netjes op te schrijven en eventueel aan te vullen, dus ik zou dan voorstellen om in april even te kijken of we dan naar iets van een kwartaalrapportage of iets dergelijks kunnen.

De voorzitter: Vragen we het dan gewoon nog een keer, dat is gewoon, dat is niet zo moeilijk. Dus we gaan nu gewoon door in ieder geval tot en met april en dan vragen we het nog een keer en dan hopen we dat het inderdaad heel erg afgeschaald is, dat men echt besluit: het hoeft niet meer. De heer Visser, gaat uw gang.

De heer Visser: Ja, dan zal ik mijn termijn nu doen. Voor twee punten zou ik dus meer inzicht willen hebben. Het eerste punt is die zorgpartijen uiteindelijk van welke wachtlijsten zijn daar en boeken we daar ook verbetering, kunnen we daar op een of andere manier inzicht in krijgen? En het tweede is: de gevolgen van dat indiceren lang duurt. En dan kunnen daar ook twee dingen gebeuren, met name bij herindicaties, dat er wel vertrouwen is dat iemand bij de herindicatie dezelfde zorg of meer zorg zal krijgen en dan uiteindelijk valt de indicatie toch tegen. Dat kan financiële gevolgen hebben voor de zorgorganisaties die dan die overbrugging doen. Want hoe langer die herindicatie duurt, hoe groter het risico voor de zorgorganisaties dat die indicatie tegenvalt. En volgens mij heeft dat best wat consequenties. En kan de wethouder dat eens in beeld brengen, want de zorgorganisaties zitten financieel best wel lastig. En daar hebben wij als gemeente ook een verantwoordelijkheid en ook een belang voor continuïteit. Dus ook daar zit een belang om die indicatie zo kort mogelijk, maar hoe kunnen we dat risico afdekken? Bijvoorbeeld, nu zijn er termijnen voor zorg en dat betekent dat als die termijn verlopen is, moet er een herindicatie komen, maar als die herindicatie dan te lang duurt, hebben we een probleem. Je zou ook kunnen zeggen van nou, we doen een iets meer open einde van de herindicatie en we gaan het evalueren en dan is het risico voor de zorgorganisatie ook kleiner. Kan de wethouder daar op ingaan? Iets anders wat kan gebeuren, is dat, even kijken hoor, ja, dat er wel een hogere indicatie komt, maar ja, die gaat pas in op het moment dat de indicatie is geleverd. Maar dan is er dus eigenlijk wel een cliënt die eigenlijk wel recht heeft op zorg, maar dat niet krijgt, of is er weer een financieel risico voor die zorgorganisatie die toch maar is gaan verlenen, die dacht van nou, over een maand komt die indicatie wel, maar het duurt uiteindelijk drie maanden. Dus ook daar zitten financiële risico's. Dus zowel het risico van de indicatie wordt wel toegewezen, maar het gebeurt te laat, als de indicatie is lager dan verwacht. En dat zijn twee financiële risico's waar ik meer inzicht in wil hebben, gebeurt dat, kunnen we dat voorkomen, ja, dus daar zou ik graag een verrijking willen van de rapportage. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel. Ik heb wel eigenlijk goed gehoord wat vanuit, nou ja, goed, wethouder en vanuit misschien wel de ambtelijke kant of de ambtelijke ondersteuning, van zetten we onze energie nu eigenlijk wel goed in en welk doel heeft het nog? En ik heb daar ook over zitten nadenken. En dat leidt misschien wel eerst tot ietsje meer werk, maar dan hopelijk daarna toch snel minder werk. Allereerst een compliment, want op dit moment zitten we met 128 meldingen die nog buiten de wekelijkse termijn vallen en dat is weer minder en dat is een stuk minder dan waar we een jaar geleden stonden en daar ben ik ontzettend blij mee, maar dat zeggen we er natuurlijk ook altijd bij, het is nog niet genoeg. Mijn vraag is, in aanvulling eigenlijk op wat ik vorige week vroeg, dus misschien ben ik de vorige keer niet duidelijk geweest, maar nu hebben we een beeld van de oorzaken van de hardnekkige wachttijden. Zaken zoals er moet gewacht worden op medisch advies, een aanvrager verzet een afspraak, meldingen worden on hold gezet, de hulpmiddelencentrale kan niet leveren, of daar zit een vertraging, een makelaar moet maatwerk leveren. Dit zijn allemaal oorzaken die ik zie, die buiten de gemeente liggen en waar je in die zin dus eigenlijk de gemeente niet voor verantwoordelijk voor zou moeten stellen. En mijn vraag is: als we die tijd, die dus extern ligt, als we

die zouden aftrekken van de wachttijden die we nu hebben, en doe dat maar eens voor die dossiers, die 128 die er nog liggen en de netto wachttijd hebben met betrekking tot de gemeente, welk beeld krijgen we dan? Zit het dan wel binnen die zes weken, is mijn vraag. Want als we dan richting die zes weken gaan, dat alles daaronder komt, dan zou ik er al een stuk tevredener mee zijn, laat ik dat eventjes geven als vraag.

De voorzitter: U heeft minder als twee minuten nog hè, mijnheer Van Kessel, de sociale basis, misschien iets overhouden. De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Nou ja, in de afgelopen maand kunnen dankzij de inzet van extra menskracht kleine verbeteringen worden geconstateerd. De achterstanden bij het in behandeling nemen van de meldingen, de verwerking van de adviezen van derden en problemen met aanbieders van huishoudelijke zorg, blijven onverminderd bestaan. Wat kunnen wij leren van de vermindering van de afdoening van aantallen aanvragen buiten de wettelijke termijn? Is dat alleen het gevolg van de inzet van extra personeel, of door wijzigingen in de aanpak? Geconstateerd wordt dat advisering door derden vertraging oplevert bij het behandelen van aanvragen. Nou, Van Kessel heeft een aantal punten genoemd hiervoor. En welke stappen gaat de casemanager of wethouder nemen om deze vertraging zoveel mogelijk te beperken? Uit de analyse blijkt dat één van de oorzaken is de aanbieders onvoldoende kunnen leveren. Heeft dat gevolgen voor het inkoopbeleid van de zorg? De fractie wil graag van de wethouder weten welke extra stappen er genomen gaan worden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, het is natuurlijk inderdaad de vraag van hoe lang moet je hier nog mee doorgaan en zeker als de factoren die worden benoemd allemaal buiten de schuld van de gemeente liggen, maar als je dan naar het staatje kijkt met de wachttijden, dan zie je dat er nog steeds tien mensen zijn die langer dan vijf maanden aan het wachten zijn op hulp en dat er achttien mensen tussen de vier en vijf maanden aan het wachten zijn en dat er ook nog veertien mensen, dus dat is bij elkaar opgeteld zijn dat ongeveer veertig mensen die langer dan, 41 mensen, die langer dan drie maanden aan het wachten zijn en dat is toch wel heel erg zuur en lang. En ik kan me haast niet voorstellen dat de oorzaken die hier worden gegeven, zo lange wachttijden opleveren. Dus misschien voor een paar, een woningaanpassing kan wat langer duren, maar het onderzoeksverslag wordt niet geretourneerd, zou dat vijf maanden duren? Je vraagt het je af. Dus ik denk dat het toch nog wel even handig is om de vinger aan de pols te houden, want we zijn nog niet klaar.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Even kijken hoor. De vorige commissie hebben we het erover gehad dat als er een beschikking is afgegeven, het soms lang duurt voordat het hulpmiddel geleverd wordt. Ik heb de vorige keer gevraagd of het duidelijk is wie de handschoen dan moet oppakken, de casemanager, de cliënt of de mantelzorger. Kunt u daar mij antwoord op geven? En klopt het dat er een lange levertijd zit op onderdelen bij bijvoorbeeld reparaties van de scooter?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Nou, ik kan het heel kort houden. Het aantal afgehandelde Wmo-casussen buiten de wettelijke termijn neemt af, terwijl het aantal casussen in zijn totaliteit toeneemt, dus dat is goed nieuws. Dat zou dus kunnen betekenen dat inderdaad de procesoptimalisatie waar we zo mee bezig zijn, dat dat inderdaad

zijn vruchten begint af te werpen en we hopen dat deze trend zicht voortzet richting april hè, dat is het grote moment waarop het allemaal duidelijk zal worden wat we goed doen en wat we niet goed doen, en of het dan de goede kant uit blijft gaan. Dus ik hoop heel erg dat dat zo is, tot die tijd worden we op de hoogte gehouden, hoeven we het niet iedere keer over te hebben. Eén dingetje nog over mijnheer Van Kessel. U zei iets heel leuks. U zei van als het nou klopt dat al die externe factoren die ertoe leiden dat de gemeente er niks aan kan doen, toen ben ik even gaan tellen. En van de 41 gevallen, als het allemaal klopt hè, en mijnheer Hulster die zei het net ook al, in meer of mindere mate, er zijn 41 casussen daar kan de gemeente er niks aan doen. Dus van die 41 casussen die boven de wettelijke termijn zitten, zijn er 41 redenen waarom dat zo is, waar de gemeente niks aan kan doen. Dus als dat klopt, het verhaal, dan ben ik eigenlijk wel heel blij. Dat wou ik even gezegd hebben. Nog steeds moet er wel het een en ander gebeuren en moeten mensen wel over de brug komen en moeten we ze wel achter de broek aan zitten, maar dit is natuurlijk wel op zich heel goed nieuws lijkt me, toch?

De voorzitter: Dus u wilt toch stoppen met de rapportages? Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou ja, goed nieuws, dat zou je wel willen weten. Daarom was ook mijn vraag: wat is de netto tijd eigenlijk? En ik neem aan dat u dat antwoord ook graag wilt hebben van de wethouder.

Mevrouw Klazes: ... wat u bedoelt met netto tijd?

De heer Van Kessel: Nu is de tijd ver boven de zes weken en op het moment dat je deze oorzaken, je wil eigenlijk weten: hoe lang is die vertraging dan? Die zou je er af willen halen, dan hou je een netto tijd over. En die zou je eigenlijk willen weten dan, dan weet je of we echt binnen de wettelijke termijn zitten of niet.

De voorzitter: Dat gaat u zo meteen nog even buiten de microfoon uitleggen. Wie kan ik nog meer het woord geven? Iedereen geweest. Dan gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, om dan maar meteen met de VVD te beginnen, zoals u zelf al schetst, het is een tijdsinvestering om uit te kristalliseren, als we die 41 eraf trekken, wat er dan overblijft en welke tijd er dan netto overblijft, zoals u dat zegt. Dat kan, dat kan, dat kunnen we inzichtelijk maken. Dat moeten we wel eerst organiseren weer hè, dus dat gaan we eerst kijken hoe dat ook weer in de rapportage kunnen staafdiagrammen. Maar dat is een beetje penny wise, pound foolish hè, dus dan moeten we nu eerst wel weer even wat extra tijd voor vrijmaken om dat te maken. Ja, eenmalig misschien, maar goed, dat kost tijd. Ik schets het, ik heb u goed gehoord, dat u het toch even nog voort wil zetten, dus dat gaan we doen. En dan hoop ik een nog beter beeld te hebben, het wordt steeds fijnmaziger en op een gegeven moment denk ik dat we er wel zijn zal ik maar zeggen, ook om even het verwachttingsmanagement naar u toch een beetje te schetsen. U wilt de rapportage afschaffen als we geen enkele buitenwettelijke casuïstiek meer hebben, ik denk dat dat een illusie is. Want zoals ik zeg: die 41 die hier opgenoemd worden, daar liggen de oorzaken buiten ons, dus we zullen altijd een groepje houden, hè. Maar goed, er liggen denk ik ook bij u een soort gewenning van wanneer zijn we dan wel in control. Mijn voorstel zou geweest zijn van nou, laten we het gewoon afschalen, maar als u die behoefte niet heeft, nou, prima, dan houden we dat nog even zo. De ChristenUnie vraagt ook om eigenlijk nog een specificatie over met name die indicaties. Even voor uw beeld, er kunnen dus herindicaties plaatsvinden die een hogere hulpvraag geven, maar er kunnen ook herindicaties aan de hè, lagere schaal. Maar u vraagt eigenlijk: welke financiële consequenties hebben dat en kunt u dat inzichtelijk maken? Ja, dat heb ik niet, maar dat kunnen we wel proberen om inzichtelijk te maken, dus die vraag neem ik mee, dat vind ik een relevante vraag. Kan ik nu niets op antwoorden, maar die ga ik zeker meenemen.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Mijn punt is niet zozeer ook die feiten weten van de financiële consequenties, maar ook van hè, kunnen we in het systeem dingen aanpassen waardoor die financiële consequenties en dus ook de risico's kleiner worden voor die organisaties aan wie we de zorg uitbesteden, maar ook voor de gemeente het proces makkelijker wordt? Want als je bijvoorbeeld zegt van nou, we gaan een iets meer open einde doen, we stellen wel een moment waarop we evalueren, maar dat is iets flexibeler, want die zorg wordt toch wel verstrekt en daardoor kunnen zorgorganisaties ook zeggen van dit is urgent, deze moet eerder en deze kan wel iets later, dan komt er ook minder druk op die herindicatie, misschien zelfs minder meldingen en dat maakt het proces ook beter.

Wethouder Meijs: Ja, u vraagt eigenlijk van hè, kunnen we dat beleid flexibeler maken en hoe dan? Nou, ik kan daar nu geen antwoord op geven, maar dat gaan we zeker uitzoeken en daar kom ik op terug. PvdA vraagt eigenlijk van hè, in wat voor opzicht heeft u uw aanpak verbeterd, waardoor zijn er dan wel winstpunten te halen, waar hebben we onze leringen getrokken? Volgens mij hebben we de vorige keer uitgesproken, of in ieder geval besproken welke processen we aan het optimaliseren zijn. Dat zijn eigenlijk de procesoptimalisering, plus de proeftuinen die we in gang hebben gezet. De proeftuinen zijn met de aanbieders. Van beide gangen heb ik gezegd dat ik daarover terugkom bij u. Ik heb u vorige keer ook uitgelegd welke processen we al verbeterd hebben, dat waren er iets van 37 punten die we konden opnoemen, waarvan er hè, direct een aantal al tot optimalisering hadden geleverd en enkele die nog uitgewerkt moesten worden, dus ik heb beloofd daar nog op terug te komen. Dus daar krijgt u nog een antwoord op, maar dat zal ergens in april bij de tussenstand van de procesoptimalisering gerapporteerd worden. De Actiepartij vroeg ook van ja ...

De voorzitter: U heeft een vraag van de heer Yerden.

De heer Yerden: Maar één van de oorzaken was ook dat aanbieders hè, onvoldoende kunnen leveren. Kunnen we daarvoor iets doen?

Wethouder Meijs: Nou, wij zijn voortdurend in overleg met de aanbieders om te kijken a, of we daar iets aan kunnen doen, dat gaat in eerste instantie vaak over personeelszorgen die we hebben, dat heb ik u vorige keer ook uitgelegd dat we daar ook met hun over in gesprek zijn. En of we daar nog meer aan kunnen doen, dat moet dan juist die proeftuinen opleveren hè. Die proeftuinen zijn echt met hun ingericht om bij hun te kijken: kunnen wij iets doen en kunnen zij iets doen en welke versnellingen kunnen we dan leveren? Dus als ik daar nu al een antwoord op had, dan hadden we die proeftuinen niet nodig gehad. Dus die antwoorden komen bij de verslagen van de proeftuinen.

De heer Yerden: Wanneer zijn de proeftuinen, weet u misschien dat?

Wethouder Meijs: Sorry?

De heer Yerden: Wanneer is dat, die proeftuinen?

Wethouder Meijs: Die zijn al begonnen. Ja, die zijn al begonnen. De Actiepartij vraagt eigenlijk, of legt eigenlijk de vinger op die 41 casuïstieken of dossiers waar de achterstanden echt oplopen, waar wij dan geen aandeel in hebben. Het is niet zo dat deze op de plank liggen en dat er niets gebeurt. Het kan zijn dat die hulp nog niet volmaakt is hè, het kan zijn dat iemand wel een deel van de hulp al krijgt, maar dat hij aan de andere kant dus nog wacht op verbouwingen, gespecialiseerde hulpmiddelen, aanpassingen, et cetera. Dus het is niet zo dat

deze 41 helemaal niks hebben. Dus ook daar maar weer even de beeldvorming. U heeft gevraagd, of tenminste, de VVD heeft volgens mij de vorige keer gevraagd: breng ons nou inzichtelijk wat de reden is dat deze langdurig wachtende, nou ja, waar ligt de oorzaak, dus dat hebben we in beeld gebracht. Maar dat wil dus niet zeggen dat die niets krijgen, dat wilde ik even ontzenuwen. En mevrouw Stroo vraagt nog over de rapportage van het hulpmiddelencentrum. Wij hebben daar binnenkort een rapportage over en die komt naar u toe, ja.

Mevrouw Stroo: Het gaat er vooral om ook, wat ik vorige keer ook heb gevraagd, van als iemand een beschikking heeft, dan is het soms niet helemaal duidelijk wie wat moet gaan doen. Dus iemand heeft bijvoorbeeld een beschikking voor een aangepaste rolstoel en dan lijkt het stil te liggen en dan weten eigenlijk mensen niet van moet ik nou handelen, de cliënt zelf, of zegt de casemanager van ik hou contact met dat hulpmiddelencentrum, of nu kunt u weer bellen. Dat is soms allemaal een beetje onduidelijk.

Wethouder Meijs: Die vraag neem ik ook mee, want die vraag was bij mij niet blijven hangen. Ik kom in ieder geval wel terug met een informerend stuk over de rapportage van HMC, ja?

De voorzitter: De heer Visser, kort.

De heer Visser: Ja, ik had ook nog een vraag gesteld over het extra personeel, die twaalf fte. Ik heb even niet scherp hoeveel basispersoneel er nodig is, maar komt in die evaluatie in april dat ook terug, van in hoeverre hebben we die twaalf fte nog nodig, of kan dat worden afgebouwd, kunnen we daar misschien ook leren van andere gemeenten, dus dat we ook daar wat meer grip op krijgen? Want die wachtlijsten moeten omlaag, maar de kosten moeten ook omlaag.

Wethouder Meijs: Nee, maar dat heb ik u volgens mij al eerder beloofd, dat ik daar ook op terug kom en dat zal ook in de aprilrapportage komen, ja.

De voorzitter: Oké, kunnen we het afsluiten? We hebben nog 25 minuten, ik ga echt om elf uur stoppen. We hebben nog twee onderwerpen op de agenda en twintig rondvragen, nou, iets minder, maar hou het echt heel kort alstublieft. Ja, het is in uw eigen belang om het kort te houden. De heer Yerden.

De heer Yerden: Nee, ik was nieuwsgierig toch van de proeftuinen. Wanneer kunnen we conclu... van die proeftuinen, in januari, of februari? In april.

Wethouder Meijs: In het eerste kwartaal ga ik u terug rapporteren, ja.

De heer Yerden: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel.

15. Informatienota Implementatie wet verplichte GGZ Haarlem (MTM)

De voorzitter: Nou, we gaan snel door naar punt 15, dat is een besprekingspunt, geagendeerd door de SP. Dat is de informatienota Implementatie wet verplichte GGZ Haarlem. En de SP heeft in de commissie Samenleving van 31 oktober verzocht tot agendering van deze nota en de SP wil graag weten of de gemeente op schema ligt en of Haarlem goed is voorbereid en wenst daartoe overzicht in de voorbereiding en het schema. Mevrouw Eckhard, gaat u het woord voeren? Gaat uw gang.

Mevrouw Eckhard: Dank u, voorzitter. Complimenten voor de nota, het is een helder verhaal, vooral geeft het ons wat ons allemaal te wachten staat. Wie de nota leest, krijgt de indruk dat de gemeente Haarlem er helemaal klaar voor is. We horen graag of u dat ook vindt en of u kunt aangeven op welke gebieden u zichzelf het meeste zorgen maakt voor wat betreft de voorbereidingen. Onder de kop consequenties schrijft u dat het al of niet openen van een landelijk telefoonnummer impact zal hebben op de omvang van het aantal meldingen. Ik zie daar echter geen redenen bij staan. Waarom denkt u dat? En stel dat de koppeling aan een landelijk nummer zal leiden tot meer meldingen, vindt u dan in de kern dat het een goede zaak is of juist niet? De implementatie van het meldpunt stond gepland voor september. Hoe staat het er nu mee? De Wet verplichte GGZ bevat allemaal bepalingen in de preventieve zin. Dwang mag pas worden toegepast als al het andere heeft gefaald. Het is goed om te lezen dat hiervoor een coördinator is aangesteld. Kunt u vertellen wat deze coördinator precies gaat doen op preventief gebied? Wij hebben vernomen dat in veel regio's Zorg- en Veiligheidshuizen zijn opgenomen, om te voorkomen dat mensen in crisis in een politiecel belanden. Klopt het dat Haarlem niet over zo'n huis beschikt en hoe is de humane opvang dan wel geregeld? Patiënten en naasten zijn in deze samenstelling van het regionaal overleg geen partij en geen gesprekspartner. Hoe gaat u ervoor zorgen dat in dit overleg toch patiëntenperspectief centraal staat? Bij de paragraaf over de crisismaatregel staat dat de burgemeester de betrokkene zelf hoort of zich laat adviseren door een ambtenaar. Wat betekent dat concreet? En heeft de burgemeester en die ambtenaar daar voldoende kennis voor in huis? Tot slot lezen we dat een communicatieplan is opgesteld en de inwoners in november en december actief worden geïnformeerd over de invoering van de wet. De eerste maand zit erop, maar wij hebben er nog niks van gezien.

De voorzitter: Dank u wel. Iemand anders? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Nou, dank voor alle vragen. Wat voor mij, of voor Jouw Haarlem eigenlijk het belangrijkste is, van dat we hopen met het ingaan van de nieuwe Wet verplichte GGZ dat er serieuzer wordt omgegaan met de meldingen die vanuit de wijken komen. Dat zoals in Alkmaar, dat iemand, de wijk dat tweehonderd keer meldt en dat er nog niks gebeurt, of u verwacht dat dat beter gaat met deze wet?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Heinis, PvdA.

De heer Heinis: Bedankt, voorzitter. Ik heb twee puntjes. Eigenlijk geeft die informatienota veel vertrouwen hoor in de voorbereiding, in Haarlem en in de regio. Maar dit weekend las ik in het Haarlems Dagblad een artikel, de kop was: Verwarde man heeft zorg nodig en een meerderheid van deze mensen hoort niet thuis bij de politie. En we hebben dus een meldpunt straks, en dat wordt dan het meldpunt zorg en overlast bij de GGD, maar dat meldpunt is dan bereikbaar op werkdagen tussen negen en vijf, en het kan ook weleens gebeuren dat natuurlijk, ja, daarna of in het weekend, nou hoe gaat dat dan? Want is het dan 112, of kan er bijvoorbeeld een verbinding worden gemaakt met het crisnummer van GGZ inGeest om te zorgen dat er een hulpverlener en niet per se een politieagent voor de deur staat? Tweede punt is eigenlijk dat, het is heel goed dat die zorg ook ambulante kan worden, in plaats van een verplichte opname in een instelling. Maar GGZ Nederland die waarschuwt eigenlijk voor de veiligheid. In een instelling heb je de veiligheid misschien beter geregeld dan in de thuisomgeving van een cliënt en wat betekent het nou voor hulpverleners, maar ook voor omwonenden, wat als het misgaat? En hoe worden die inschattingen gemaakt?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik vind er wel wat van, van deze wet. Want deze wet wordt door mensen die in de GGZ werken een bureaucratisch monster genoemd. En onder het mom dat de

patiënten in de GGZ door deze wet meer zelfbeschikkingsrecht krijgen, wordt er voor de zoveelste keer een berg verplichtingen over de schutting van de gemeente heen gegoooid. De gemeente moet een aantal organisatorische maatregelen nemen om te zorgen voor een vloeiend proces, waarbij wettelijk verplichtingen gelden wat betreft de tijdsspanne van het afhandelen van de meldingen en dat betekent nogal wat. En daarbij, de positionering en de afhandeling van de melding raakt aan het verwachtingsmanagement. Bij een melding wordt de indruk gewekt dat je als naaste of buurtbewoner verplichte zorg in gang kunt zetten. Dat roept de vraag op hoe je als gemeente de terugkoppeling wilt organiseren, middels een brief, middels een gesprek, wanneer de familie en naaste zich zorgen maken, of via welzijn en wijkagent bij burenruzies of sociale onrust? De vraag is dus: hoe is die terugkoppeling in Haarlem geregeld, of hoe gaat die geregeld worden? Keuzes in het doorzetten van meldingen vraagt om een afwegingskader. Accepteer je als gemeente de mogelijkheid dat een melding onterecht niet wordt opgepakt, met als risico dat je na een incident uitleg verschuldigd bent, of zet je heel veel meldingen door aan het Openbaar Ministerie met het risico op een verstopte keten en knelpunten in het toeleiden tot verplichte zorg? Is er iets te zeggen over de keuze die door de gemeente Haarlem gemaakt zal worden, het zekere voor het onzekere of toch het risico maar nemen? Zal de burgemeester, nog een vraag, de beoordelingsgesprekken na melding zelf voeren, die indruk krijg ik een beetje, of zal dat gemandateerd worden aan een ambtenaar of iemand anders, of is dat soms de burgemeester, is dat soms een andere ambtenaar? En is bekend welk effect de nieuwe wet heeft op de ambtelijke capaciteit? Moet er eventueel ... Wat is er? Ja, ik ben er even ingedoken. Nee, maar ik vind er echt wat van, maar dat maakt niet, ga ik nu niet over, want ik vind het een schande, maar goed. Ja, serieus. Welke effecten deze wetgeving heeft op de ambtelijke capaciteit? Moeten er extra kosten worden gemaakt en hoe worden deze extra kosten gedekt? Gaat het Rijk daarvoor instaan? En tot slot, dat vind ik eigenlijk dan toch wel weer een klein lichtpuntje, het enige waar ik mensen heel erg positief hoor, in deze tijden van verandering binnen de GGZ-zorg, is de Herstelacademie. Dat is echt iets waar mensen die jarenlang in de zorg werkzaam zijn, echt voor pleiten. Ik maak hem even af, Sibel. Ik ben heel blij om te zien in die subsidie, die we net te zien hebben gekregen op de sociale basis, waar we het nog over gaan hebben, dat die Herstelacademie daar ook in is opgenomen. Chapeau, heel fijn. Sibel.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik ben bij een werkconferentie geweest waar u niet was. Daar werd juist gezegd dat er heel veel geld was. En degene die daar dus met verwarde mensen bezig waren, die waren juist heel blij met deze nieuwe wet, terwijl ik u heel kritisch hoor zijn. Kunt u dat uitleggen?

Mevrouw Klazes: Nou, ik denk dat we verschillende mensen hebben gesproken. Ik ben echt even op zoek gegaan. Ik ben op zoek gegaan naar allerlei artikelen, ik ben op zoek gegaan naar mensen in mijn eigen omgeving die hiermee werken, die waren ongelofelijk kritisch en ik snap ook heel goed waarom. Wat betreft dat extra geld, er komt extra geld, dat staat ook allemaal benoemd, al die bedragen die naar de gemeente toe komen. Dan nog zijn er berichten dat dat niet genoeg zal zijn. Op het moment dat je echt daadwerkelijk, wil je aan die meldingstermijnen houden en de afwikkeling daarvan, dat moet allemaal vrij snel, binnen drie dagen moet iemand gehoord worden, binnen twee weken, nou, dat vergt echt wel wat van je ambtelijke organisatie en de verwachting is dat de ambtelijke organisatie op dit moment er niet voor ingericht is en dat het dus extra capaciteit, dus extra geld gaat kosten, wat niet gedekt wordt door de Rijksbijdrage die nu gepland staat, maar misschien kan de wethouder daar meer over zeggen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik zou zeggen dat we blij moeten zijn dat het juist heel goed aangepakt kan worden en dat er dan geld bij nodig is, ja, dat is natuurlijk inherent hierop. Maar tijdens die werkconferentie is er juist gezegd dat er veel geld komt, geld zat is, dat je het anders kan gebruiken. En naar mijn idee wordt juist nu de mensen die we tot op heden niet goed hebben kunnen bedienen, heel goed bediend. Dus ik ben er blij mee.

Mevrouw Klazes: Mag ik daar nog even op antwoorden?

De voorzitter: Nou, heel geserreerd dan alstublieft.

Mevrouw Klazes: Ja, maar ik wil daar nog even op antwoorden. Want ik was namelijk ook bij een werkconferentie, mevrouw Özogul, dat was de werkconferentie van de participatieraad. Dat was niet de werkconferentie waar u was, geloof ik hè? U was bij een andere. En daar was echt, daar was het bericht, en u was daar wel bij, mevrouw Stroo, daar werd buitengewoon kritisch ook werd er gesproken over die wetgeving. Maar goed, ik ben heel benieuwd wat de wethouder, laten we die vraag dan maar in zijn algemeenheid stellen, hoe ziet de wethouder dat? Heeft ze er een beetje vertrouwen in? Dat was mijn vraag.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel. Nou, eerst maar het positieve nieuws, dat de mensen met een psychische aandoening die in de problemen komen niet meteen gedwongen opgenomen hoeven te worden, maar dat de zorg op maat en ter plekke kan worden geregeld. En natuurlijk roept dat allemaal vragen op van hoe gaan we dat dan doen? Want dat levert in ieder geval een flinke belasting op voor de psychiatrie, die moet vervolgens oordelen gaan vellen. We hebben ook al experts horen zeggen: het begrip verwarde personen is een containerbegrip en er zitten een heleboel mensen in die helemaal geen psychische problemen hebben maar gewoon dronken zijn of op een andere manier vervelend, maar die komen wel in de psychiatrie terecht, dus dat gaat een enorme werklast opleveren voor die psychiatrie om het kaf van het koren weer te gaan scheiden. Maar het goede nieuws is natuurlijk wel dat het niet meer de politie is, die dat gaan doen, want dat gaat nog ook weleens mis. En daar hoort dan ook bij: krijgen we nu ook de Psycholance, of reed die al en hebben we dat even gemist? Dus ja, de vraag is natuurlijk, maar die zijn al eerder gesteld: is de gemeente erop voorbereid, zijn de instellingen erop voorbereid? Want dat is nu wel even de vraag. Ik denk dat er wel aardig wat op ons af gaat komen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Ik ben wel blij met deze maatregelen, dat dit aangepast wordt, want er zijn steeds meer, ja, mensen in een verwarde toestand op straat en sommigen zijn inderdaad dronken, daar hoeft u misschien niet zo snel wat mee, maar er zijn ook mensen, ja, die eigenlijk gewoon, ja, psychisch ziek zijn en heel moeilijk nu geholpen kunnen worden. Dus ik ben er heel erg voor. Ik dacht eerst: hé, leuk, er wordt twintig miljoen beschikbaar gesteld, maar ik lees dat voor Haarlem 152.000 en nog wat. En dan denk ik: dat is wel een heel laag bedrag, want ik denk als je naar deze zorg gaat kijken, de bedden in de GGZ zijn heel erg afgebouwd. Als je iemand echt wil helpen die er heel slecht aan toe is, nou, ga maar eens kijken wat een bed een jaar kost en de GGZ heeft ze niet meer, dus ik denk dat u voor een hele grote uitdaging staat.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, denkt u, zou het een mogelijkheid zijn dat deze wet is ingevoerd om die kosten te drukken, van die vaste bedden? Dat het een soort van wet is die ervoor moet zorgen dat er minder opvang nodig is en dat we dan zeggen: we doen het ambulant? Zou u zich daar iets bij voor kunnen stellen, of niet?

Mevrouw Booms-van der Meer: Nou, ik geloof niet dat dat zo ingezet wordt. Ik denk dat dit echt een maatregel is om mensen die hulp nodig hebben, nu geen hulp kunnen krijgen omdat ze weigeren vanuit, ja, als ze in een psychose zitten en ze zeggen nee, dan kun je ze natuurlijk heel moeilijk helpen, dus.

De voorzitter: Dank u wel. We hebben nog veertien minuten. Ik waarschuw alvast. Over veertien minuten gaan we stoppen, dus dan is er echt geen ... Ik ga niet door hoor. Ja, precies. Nee, ik snap het, maar het moet even wat sneller, want er wordt ... Ja, mevrouw Eckhard, ja, er zitten ook andere mensen op de tribune voor het laatste punt en dat gaat misschien ook niet door. Mevrouw Eckhard.

Mevrouw Eckhard: Deze wet komt in plaats van het gedrocht Wet Bopz en het is niet bedoeld als bezuinigingsmaatregel.

De voorzitter: Dat is geen interruptie, dus ik ga graag door naar de wethouder.

Wethouder Meijs: Ik zal naar eer en geweten proberen de vragen te beantwoorden. Ik kon echt niet bijschrijven op de hoeveelheid vragen, dus daar zeg ik nu al: stel ze dan schriftelijk, dan kan ik ze in ieder geval even schriftelijk ook teruggeven. Waar ik me op voorbereid had nu was, omdat u het had willen agenderen, over de hele implementatie van deze wet, dus daar heb ik me op voorbereid. Dus gezichtspunten, visies, wat vindt u ervan, waar liggen uw zorgen, zal ik ook naar eer en geweten beantwoorden, maar daar had ik mij niet op voorbereid. Ik had mij voorbereid op hoe gaan we deze implementatie vormgeven? Sorry. Ja, ga ik zeker doen. Het goede nieuws is dat wij voorop lopen qua implementatie van deze wet. Deze wet gaat 1 januari 2020 in. We hebben afgelopen week een proefsessie gehad op het gebied van de crisismaatregel. Dat was inclusief afgevaardigde van het ministerie van openbare ... VWS, sorry. Alle kopstukken waren daarbij, de burgemeesters van de betrokken regio's, directeur-geneesheren van de GGZ, politie, iedereen was daarbij, alle partners die hiermee van doen hebben waren daarbij betrokken. We hebben daar een proefsessie gehad en de casussen uitgespeeld en die zijn eigenlijk heel goed verlopen. Ook de vertegenwoordigers van het ministerie waren daar zeer tevreden over, dus we lopen a, voor, maar we hebben dus ook geoefend alsof het dus al werkte en dat ging goed. Uiteraard zijn er altijd op detailniveau nog dingen die je moet verbeteren hè, over de registratie, of, nou ja, finetuning, dus het systeem moet zeker nog vervolmaakt worden. Maar we zijn wel prepared voor 1 januari. We hebben volgende week nog een sessie om dat te oefenen en we kregen ook het compliment van het ministerie terug dat we wat dat betreft in deze regio ook vooruit lopen. We voldoen ook helemaal aan de AVG-proof, want dat is bij deze hele registratie van deze nieuwe wet ook nogal dingetje. Daar hebben we een hele risicoanalyse voor gedaan, daar zijn we ook goed voor op weg, dus de Autoriteit Persoonsgegevens heeft hier ook voorlopig nog zijn goedkeuring aan gegeven, dus wat dat betreft klopt het allemaal. Uw opmerking over dat deze wet, de Wvggz het deel van de Bopz gaat vervangen hè, daar waar het over de crisismaatregel treft en de zorgmachtiging, ja. Aan de ene kant, kan ik ook meteen antwoord geven op de vraag van GroenLinks, aan de ene kant ben ik ook blij met deze maatregel, omdat ik denk dat er meer zorg kan plaatsvinden op de individuele casuïstieken, zodat er niet direct bij de crisis opgeborgd wordt en mensen vastgezet worden, maar dat er dus meer aandacht komt voor de zorg. Of dat uiteindelijk zal leiden tot een verzwaring, waar dan ook, hetzij in kosten, hetzij in personeel of ambtelijk, voor nu, die twintig miljoen was bedoeld, en daarvan hebben wij een deel gekregen, om juist dit soort kosten in de aanloop, of in de instelling van deze wet te kunnen dekken. Maar wij hebben daar maar een deeltje van gekregen hè, we hebben die twintig miljoen natuurlijk niet allemaal hier in Haarlem gekregen. Dus wij hebben daar een stuk van gekregen.

We gaan dat natuurlijk vanaf 1 januari zeer goed monitoren en ook kijken of daar, nou ja, zich dingen op gaan stropen of in ieder geval zich heel andere dingen voor gaan doen dan we nu voorzien. Ik heb vertrouwen erin dat dit, zeker door de proefsessies, de proefsessie van afgelopen week, dat we daar wel in ieder geval goed voorbereid zijn. Of we gaan zien dat hier ook een enorme toename in gaat zijn van hetzij het aantal meldingen, hetzij het aantal gevallen, dat kan ik natuurlijk nog niet zien, dat is een glazen bol. Wat we nu weten, is ... Nee, nog even over die financiën. We sluiten ons nu aan bij een bestaand meldpunt. Dat is een meldpunt wat 24 uur, zeven dagen in de week gedekt wordt, dus dat houdt niet op, ook niet in het weekend. Daar hebben we ook voor gekozen om ons daarbij aan te sluiten, bij dat meldpunt. Dat wordt al gefinancierd door de GGD, daar doen we hier een stukje bij, dus dat is niet een heel nieuw traject. Ja, dat wij als gemeente het over de schutting krijgen, heeft u die term gebruikt, dat het een gemeentelijke verantwoordelijkheid wordt, baart me dat zorgen? Ja, aan de ene kant natuurlijk wel, omdat ik niet in die glazen bol kan voorzien of daar nou een enorme toename aan zal ... dat dat tot een toename zal leiden. Het gaat hier wel over de psychiatrische patiënten. Dus het is niet een containerbegrip voor alle verwarde personen, dus misschien moeten we daar op den duur wel naar kijken en ook met die meldpunten daar een onderscheid in gaan maken, maar vooralsnog denk ik dat dat mee zal vallen. Wij hebben het hier regionaal ook weer op een andere manier ingericht dan bijvoorbeeld andere regio's. Hier gaat de burgemeester zich er ook mee bemoeien, die gaat ook de patiënten en de cliënten horen. Dus er komt niet een nieuw iemand in dienst om dit te doen. Hij is vrij nuchter in dat soort dingen geweest en heeft gezegd: ik doe dit nu ook al, die ibs'en komen ook allemaal bij mij, ik word daar ook 's nachts of overdag voor gevraagd, dus ik wil dat gewoon blijven doen. Maar de burgemeester van Heemstede zit ook aan tafel en de wethouder Booij van Haarlemmermeer zit ook aan tafel, dus die drie bestuurders hebben met elkaar afgesproken: zo gaan we het in eerste instantie inrichten en we gaan al in januari meteen kijken van nou, hoe loopt dit, hè, en dan komt er niet meteen heel groot een evaluatie, maar we zullen zeker wel blijven polsen en monitoren van hoe verloopt dat. Over het hele jaar doen we nu zo'n beetje honderd tot tweehonderd crisismaatregelen. Ja, dan kun je een beetje rekenen wat je dan per maand hebt. Als dat 1 januari ineens ontploft, nou, dan hebben we echt wel een zorg. Dank voor de complimenten over de Herstelacademie die daar gegeven werden. Wij hebben nauwe contacten met hun. Of er nu geld genoeg is, geld zat, dat wil ik, sorry, o sorry, ik wees daarheen, maar ja. O ja, en daarop maakte de SP de opmerking van nou, er is geld zat. Dat is er niet. Ik bedoel, het is niet zo dat het water hier tegen de plinten opklotst. We hebben nu wat geld gekregen om die hele implementatie van die nieuwe wet te doen. Desalniettemin blijven alle cliënten of patiënten gewoon onder de bestaande Wlz-financiering vallen.

De voorzitter: Ja, één kleine vraag, het was iets meer. Ja, want ik wil echt afronden. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: O, nou, als ik één vraagje mag stellen moet ik echt kiezen, want ik heb er nog heel veel die open staan. Nou, dan houd ik het maar bij de rol van de burgemeester. Want even hypothetisch, de burgemeester zit aan tafel met die andere wethouders, maar niet tegelijkertijd.

De voorzitter: Een beetje korter te doen, niet een heel verhaal. We hebben echt nog maar twee minuten, kom op.

Mevrouw Klazes: Nee, maar ik het toch uitleggen, voorzitter, dan zit hij aan tafel, maar ook met GGZ en ook met het Openbaar Ministerie. Ergens moet er een oordeel geveld worden over wat gaat er dan gebeuren met deze patiënt? Wie heeft er dan een ...

Wethouder Meijs: Ik bedoelde te zeggen dat nu, bij het hele voortraject, in de hele implementatie, zitten we met al die partijen aan tafel om te kijken hoe we dit gaan organiseren. En straks, als 1 januari die wet in werking gaat, dan heeft hij een hoorplicht.

Mevrouw Klazes: Hij heeft een hoorplicht, samen met het Openbaar Ministerie en GGZ?

Wethouder Meijs: Ja, en hij moet dus de cliënt daadwerkelijk horen. Dus de telefoon van degene die dan aan de andere kant bij de patiënt zit, die moet aan de patiënt gegeven worden. Dus hij heeft de plicht om de cliënt te horen.

Mevrouw Klazes: Maar wethouder, dat snap ik. Alleen, hij zit aan tafel, tijdens die hoorplicht zit hij niet alleen aan tafel met die patiënt, hij zit aan tafel met het Openbaar Ministerie en GGZ, ja, en dan kan het gebeuren dat daar een meningsverschil is over wat er moet gaan gebeuren. Wie krijgt dan, wie heeft dan een vetorecht? Hoe is dat praktisch, die uitvoering daarvan?

Wethouder Meijs: Nee, maar zoals ik het nu begrijp, en ik ga het corrigeren als het niet zo is, ze zitten niet samen aan tafel, het kan dus ook gewoon 's nachts gebeuren, dan neemt de burgemeester op en dan heeft hij een hoorplicht, dus dan moet hij aan die telefoon de cliënt horen. En volgens mij heeft hij het eind... hij kan iets overrulen. Maar hij hoort natuurlijk ook altijd de psychiater die daar is. Het is dus niet zo dat hij alleen zit. Die cliënt is in contact op dat moment met een psychiater. Dus wat dat betreft verandert er dan niet veel, alleen is er nu een nieuw iets dat hij de cliënt moet horen. En met de nieuwe wet kan de burgemeester dus de psychiater eventueel overrulen. Dat zal natuurlijk in de praktijk denk ik weinig gebeuren, want zij zijn natuurlijk de professionals en zij gaan in eerste instantie de burgemeester van een advies voorzien. Is dit een goede om mee te nemen in die eerste weken hè, om te kijken: hoe vaak gebeurt dit?

De voorzitter: Wethouder, er zijn een heleboel vragen ook nog van de SP gesteld die waren behoorlijk technisch van aard ook.

Mevrouw Eckhard: Mag ik even onderbreken, want ik heb het naar u toe gemaild.

De voorzitter: Dus de vraag van gaat u die zo schriftelijk beantwoorden? Ja, zullen we het even doen. De rondvragen gaan sowieso schriftelijk beantwoord worden, dat gaan we helemaal niet meer redden. En ik heb nog een paar minuten om punt 16 ...

Mevrouw Özogul-Özen: Even van de orde, ik heb al mijn tijd bewaard voor deze rondvragen en die wil ik echt behandeld hebben.

De voorzitter: Nee, die gaan wij niet behandelen.

Mevrouw Özogul-Özen: Waarom niet?

De voorzitter: Omdat we om elf uur sluiten.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, dan moet dit eerder behandeld worden, want ...

De voorzitter: We hebben nog een punt 16 waar u allemaal heeft ingestemd, u heeft allemaal ruim de tijd gebruikt voor andere zaken, we zijn al twee uur uitgelopen.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik heb mijn tijd bewaard omdat ik juist deze vragen ...

De voorzitter: Mevrouw Özogul, ik ben aan het woord. Andere mensen hebben hun tijd bewaard, ook om eventueel nog punt 16 te gaan behandelen. Ik heb u allemaal heel vaak gewaarschuwd: hou het kort.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik heb het kort gehouden, ik heb mijn tijd bewaard.

De voorzitter: Uw commissieleden niet.

Mevrouw Özogul-Özen: Nee, maar weet u wat het is, iedere keer als ik een rondvraag heb ...

De voorzitter: We hebben afgesproken ...

Mevrouw Özogul-Özen: Nee, maar ik wil even van de orde iets zeggen en dat mag. Iedere keer als ik een rondvraag heb, dan bewaar ik mijn tijd, aan het eind hebben we geen tijd en dan mag ik hem niet stellen en dan wordt het schriftelijk beantwoord. Soms krijg ik antwoord, soms krijg ik geen antwoord, en ik vind deze onderwerpen heel belangrijk. Ik heb juist mijn tijd bewaard en anderen hebben bij de andere wethouder eerder mogen vragen, dan ga ik voortaan afspreken dat ik aan het begin een rondvraag vraag, want ik vind dit niet kunnen, onacceptabel.

De voorzitter: We hebben afgesproken dat we tot elf uur vergaderen en we hebben ook afgesproken dat we de rondvragen technisch beantwoorden als we hem niet kunnen behandelen en er zijn nu nog iets van zestien rondvragen geloof ik over, ik ga dat niet doen. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: ... orde, ik vind eigenlijk, en ik weet niet hoe de raad, kijk, uiteindelijk gaat de raad over zijn eigen vergadering en ik snap uw haast, dat snap ik allemaal heel goed, u heeft ook gelijk, maar ik kan me voorstellen in dit specifieke geval, Sibel, ik zou graag mevrouw Özogul toch het woord willen geven deze ene rondvraag en dat wij onze rondvragen dan schriftelijk indienen. Ik vind dat we dat haar wel verplicht zijn.

De voorzitter: We hebben nog zoveel vragen. Mevrouw Özogul. We hebben ook nog een ambtenaar hier op de tribune die is speciaal voor punt 16 hier gekomen en ik wil graag dat we de sociale basis ook gewoon nog behandelen en ik wil er een paar minuten de tijd voor nemen en dat wil ik als eerste doen en ik stop ermee.

Mevrouw Özogul-Özen: Kijk, nogmaals, wij vergaderen al één keer om de drie weken, ik bewaar drie weken lang mijn vragen, dan wil ik het ook aan bod.

De voorzitter: En zo werkt het niet, helaas. Zo werkt het niet. We hebben een vergaderorde, we stoppen gewoon om elf uur en ik heb al zo vaak gezegd van het moet korter, maar het gaat allemaal niet korter, iedereen die herhaalt het maar. Het duurt gewoon veel te lang. Dan vind ik het prima, maar dan zeg ik mijn voorzitterschap gewoon op. Ik vind het prima als u erover wilt gaan en u luistert niet naar mij, dan ben ik klaar. Ik zal het in het presidium gaan bespreken, maar ik denk dat ik ermee stop. Ik wil, nogmaals, even, ik wil punt 16 nog behandelen, maar ik ga niet de rondvragen behandelen, klaar. Nou, dan gaat u de rondvraag doen, prima. Ik wil punt 16 nog vijf minuten aan besteden, als u dat wil, of niet. Ik vraag het even aan mijnheer Van Kessel, want u heeft hem ingebracht. Gaat uw gang. Ik ben al inderdaad vanaf zes uur bezig vanochtend, dus ik heb het ook wel gehad, snapt u wel, ja. Ik vind het wel, we hebben een vergaderorde, en we gaan er allemaal, ook al met het agenderen van punt 16, u gaat er allemaal om heen, u heeft er allemaal mee ingestemd om dat te gaan doen en ik vind het echt van geen stijl dit.

17. Rondvraag

De voorzitter: Oké, voorstel van de orde. Wij gaan nu verder met vergaderen. Ik stel voor dat we tot, nou, laten we zeggen tot twintig over elf vergaderen, maar dan is het klaar, dan wil ik Ron in ieder geval steunen

dat klaar is klaar, maar ik wil wel mevrouw Özogul met uw welnemen de kans geven om nu eerst haar rondvraag te stellen. De andere rondvragen die wij nog hebben, die kunnen schriftelijk ingediend worden en die worden dan ook schriftelijk afgedaan. Maar u mag uw ... Oké, u mag uw rondvraag stellen, mevrouw Özogul, gaat uw gang. Nee, nee, we laten Jan-Willem wel zitten, maar om te voorkomen dat we straks weer krap zitten, ga ik eerst mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Graag. Wij hebben begin november een rondvraag gesteld in de commissie over het onderzoek en de wethouder heeft toen geantwoord dat het onderzoek de week daarop klaar zou zijn en dat ook de bewoners gehoord zouden worden, dat was ook één van onze vragen. Vraag aan de wethouder: we zijn nu drie weken verder. Wanneer is het onderzoek klaar en waarom duurt het zo lang? Tweede vraag, een aantal bewoners die wilden aan het onderzoek deelnemen, dat heb ik ook bij u aangekaart, middels een mail en ik heb begrepen dat zij nog niet gesproken zijn en de vraag is: waarom zijn zij niet gesproken? Derde vraag: de GGD gaat volgens protocol minimaal één bewoner, één medewerker, één cliëntraadslid spreken, hoe komen ze aan de respondenten, aangezien de mensen zelf niet kunnen aankloppen om mee te doen?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Özogul. Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Dank u wel. Nou, om goede kwaliteit van het onderzoek te bieden heeft de toezichthouder iets meer tijd nodig gehad dan voorspeld en in eerste instantie was ingeschat. De gemeente heeft in ieder geval, ik heb in ieder geval een conceptversie van het rapport ontvangen, maar HVO, degene waar het over gaat, wordt nog in de gelegenheid gesteld om een zienswijze te geven op het rapport, want het gaat ook over hun en dat moet nog besproken worden. Die heb ik nog niet binnen, dus zodra die er is, dan komt het ook naar u. En u vraagt: een aantal bewoners wilden aan het onderzoek deelnemen, maar de toezichthouder en dat is dus de uitvoering die dit onderzoek gedaan heeft, bepaalt wie zij zien en wie zij niet zien. Daar ga ik niet over, gaan wij niet over, want dan, nou ja, zit je natuurlijk toch in de onafhankelijkheid van de onderzoeker. En dit is een signaalgestuurd onderzoek, zoals dat heet en dan bepalen zij dus wie zij spreken, dus ik heb daar geen invloed op. En zij selecteren dus ook echt zelf de medewerkers en zelf de cliënten en zelf, nou, precies het rijtje van degenen die u heeft opgenoemd, die zij gesproken hebben, daar hebben wij geen vinger in de pap, om het maar even te zeggen. Dus dat is ook vastgelegd in een protocol, zoals ze dat noemen, als het gaat over onderzoek doen, dus dat, ja.

De voorzitter: Oké, mevrouw Özogul, ik kan me voorstellen dat er nog vragen zijn, maar we hebben wel afgesproken dat we om twintig over gaan stoppen, dus in verband ook met de coulance naar uw mederaadsleden zou ik ook wil vragen om nog één kleine korte aanvullende vraag, maar dat ...

Mevrouw Özogul-Özen: Ik heb deze vragen gesteld omdat ik begrepen heb van meerdere bewoners dat zij daar rondlopen en ook hè, mee willen doen, maar dat zij naar boven worden gestuurd wanneer de mensen rondlopen. Ik weet niet wat er van klopt, maar dat is ook de reden waarom ik die vraag gesteld heb.

Wethouder Meijs: Die vraag heb ik ook al schriftelijk volgens mij gehad van u, maar ik heb daar geen signalen over dat dat zo is. En ik zou het ook kwalijk vinden als dat zo is, ja.

De voorzitter: Voorstel van de orde, dit rapport komt dus uit, dat wordt ook ter beschikking gesteld aan deze commissie, neem ik aan?

Wethouder Meijs: Nou, dat is nog wel een ding, omdat het ook weer AVG-proof moet zijn en het gaat over cliënten en over personen, dus wat mij betreft is het gewoon in de openbaarheid en wordt het gewoon ter

beschikking gesteld. Daar hebben we ook nog even met HVO contact over of zij dat ook zo vinden, want er moet natuurlijk wel een borging zijn in dat geval. Natuurlijk zullen we de conclusies en de punten die daar eventueel uit komen ter verbetering en lering, worden uiteraard met u gedeeld, maar of we het hele integrale rapport doen, dat is wel mijn wens. Ik denk dat HVO daar ook mee akkoord zal gaan, maar dan moeten we wel even ook juridisch goed kijken, omdat het natuurlijk wel over mensen en cliënten gaat, dat is in elk geval de intentie.

De voorzitter: Dat zou betekenen dat het dan misschien voor januari geagendeerd zou kunnen worden in de commissie. Ja, gaat u ermee akkoord? Oké.

16. Sociale basis subsidieverstrekking

De voorzitter: Dan wil ik nu graag het woord geven aan de heer Van Kessel, agendapunt 16, de sociale basis subsidieverstrekking. Gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Afgelopen jaar spraken we over de verdeling van geld uit de sociale basis voor 2020 tot 2024. En dat gaat niet alleen om flinke bedragen, namelijk 64 miljoen, maar ook om grote belangen. Hoe blijven mensen zelfstandig en kunnen ze zich redden in het huis? Hoe ondersteunen we mantelzorgers? Hoe zorgen we ervoor dat mensen ondanks hun beperkingen waardevol werk hebben? En hoe dragen we bij aan de ontwikkeling van onze kinderen? Ondersteuning die mensen hun vrijheid geven, een groot goed voor liberalen. Hoe gaan we dan om met die schaarse middelen? Nou, het voorstel van deze wethouder om tot een verdeling te komen, heeft deze raad afgewezen. De motie hangt vast boven het bed van de wethouder, over de meetbaarheid van de effectiviteit. Want als je niet goed meet of een subsidie werkt, dan loop je de kans dat je eindigt met initiatieven die sympathiek klinken en misschien ook vanuit het goede hart komen, maar die gewoon minder presteren, en dat moeten we niet willen. Dat brengt me naar de verdeling van de subsidies voor het overbruggingsjaar en dat stemt me echt niet gelukkig. Het uitgangspunt is de continuïteit van activiteiten, dat is duidelijk. Maar daarnaast heeft de wethouder de aanvragen beoordeeld aan de hand van vastgesteld beleid of recent geformuleerd beleid. En hoe heeft de wethouder dat gedaan? Waar kan ik controleren dat u de oude kaderstelling daarbij heeft gebruikt en waar het coalitieprogramma? Welke doelen uit het coalitieprogramma heeft u gebruikt en welke doelen uit de programmabegroting? Hoe heeft u het recent geformuleerde nieuwe jeugdbeleid in indicatoren gevat, de activiteiten gemeten en bent u tot deze verdeling gekomen? Mijn echte vraag, wethouder, waarom schrijft u op dat u de kaders heeft gebruikt bij de beoordeling en de verdeling van subsidies? En als u daadwerkelijk dat gedaan zou hebben, waarom kunt u dat dan niet laten zien? En mijn laatste vraag: gaat u bij de verdeling van de sociale basis 2020-2024 dezelfde wijze aanvragen beoordelen?

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes, gaat uw ... Ik was helemaal in verwarring. We krijgen nu een hele interessante bijdrage, goed opletten, gaat uw gang, mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ben vandaag eventjes mevrouw Klazes, dus. We hebben in deze commissie besloten om het college te laten beslissen over de verdeling van de beschikbare gelden voor de sociale basis in het komende overbruggingsjaar, voordat we de meerjarige subsidie gaan verdelen. Dat heeft het college gedaan. Dank daarvoor. We zien dat er bezuinigd is op het jongerenwerk van Dock en dat dat ten faveure zou zijn, ja, sorry, niet mijn woorden, van Triple Threat, Rebus en STAD. Toch zien we dat de aanvragen die zij hebben gedaan voor een substantieel hoger bedrag, alle drie niet zijn gehonoreerd. De reden hiervoor is dat een dergelijke verhoging van de aanvragen niet aangezien kan worden als continuïteit van bestaande activiteiten, omdat het bedrag van de aanvraag deze ambities zou overstijgen. Dat is in tegenspraak

met de uitspraak dat de bezuiniging bij Dock ten goede zou komen aan deze projecten. De bijdragen voor alle drie zijn op hetzelfde niveau gebleven als in 2019. Hoe wordt het jongerenwerk in alle Haarlemse wijken nu geborgd? Wat betreft de noodkreet van Humanitas, in de lijst met subsidies staat dat er eventueel een aanvullende subsidie gevonden kan worden in OAB-gelden of jeugdhulp. Er is volgens de inspreker sprake van dat de subsidie verhoogd wordt tot een bedrag van 160.000 euro. Hoe groot is de kans dat dat gebeurt?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Timmer-Aukes, uitstekende bijdrage. Mevrouw Stroo, gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Dank u. Ik ben het eens met de vragen van de VVD en wat ik wil vertellen sluit aan op mevrouw Timmer-Aukes. De bezuiniging van 170.000 op het jeugd- en jongerenwerk van Dock vinden we onwenselijk. Deze bezuinigingen gaat het jongerenwerk treffen dat zich richt op preventie, overlast en kwetsbare jongeren. Onverstandig om hierop te bezuinigen, ook omdat we de afgelopen jaren juist zo ingezet hebben om overlast en criminaliteit te voorkomen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Stroo. Dat was het? Mooi. Wethouder, gaat uw gang. Ja, dan gaan we het redden namelijk. Gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Dank u wel. We hebben volgens mij hier afgesproken hoe het traject zou zijn over de sociale basis en ook daar de wens uitgesproken dat we in ieder geval de continuering van het afgelopen jaar zouden voortzetten in dit overbruggingsjaar. Op basis van die zaken hebben wij de verdeling gedaan, ook de ervaring van de accounthouders met alle verschillende zeventig sociale basispartners zijn daarin betrokken en op basis van die criteria en randvoorwaarden hebben wij de subsidies toegekend. Dat is uiteraard nog niet gezegd dat we dat over de langere termijn zullen gaan doen, dit is echt bedoeld voor het overbruggingsjaar. En daar kunnen we van mening over verschillen, dat zou kunnen, maar dat waren de boodschappen.

De voorzitter: Een soort van punt. Mijnheer Van Kessel heeft een interruptie op de wethouder.

De heer Van Kessel: Ja, mijn vraag is: waar kan ik dat vinden, waar kan ik dat controleren hoe dat gedaan is?

Wethouder Meijs: Nou, in de bijlage kunt u zien en ook in de argumentatie die daarachter staat, op basis waarvan wij beoordeeld hebben.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Mijnheer Van Kessel, gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Nee, helemaal niet. Daar staat de uitkomst van dat proces, maar ik kan nergens controleren hoe dat proces gelopen is. En u heeft daar een flinke alinea aan gewijd waar u dat allemaal aan getoetst heeft, en ik wil die toetsing, wil ik zien, want ik geloof er namelijk helemaal niets van dat u dat op die manier gedaan heeft. En als u dat dan niet gedaan heeft, dan moet u het ook niet zeggen dat u het gedaan heeft, dat is mijn punt.

De voorzitter: Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Nou, ik vind dat nogal stevige taal, dat u mij niet gelooft, dat ben ik niet gewend van u. Maar de argumenten die daar achter staan, kunt u geloven of niet, maar dat zijn de argumenten op basis waarvan ... In de bijlage, de laatste kolom, kunt u de motivatie zien. Ja, en dat is de motivatie waar op basis van de subsidies zijn toegekend. Dus ja, daar kunt u het mee eens zijn, we kunnen van mening verschillen, maar dat is wel wat er gebeurd is.

De heer Van Kessel: Maar waarom schrijft u dan op in de brief ...

De voorzitter: U mag nog een aanvullende vraag stellen, gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel. Waarom schrijft u dan op in de brief dat u de kaders heeft gebruikt bij de beoordeling en de verdeling van subsidies? En dat zijn er een stuk of tien kaders, die u daarin noemt. Die heeft u niet allemaal gebruikt, dat lees ik niet terug in die laatste kolom. Ik wil dat graag zien. Als u opschrijft dat u dat heeft gedaan, dan wil ik weten hoe u dat heeft gedaan. Dat wil iedereen weten, want anders loop je het gevaar dat goede instellingen zoals Humanitas, wat we nu net hebben gezien, uiteindelijk niet begrijpen waarom zij geen subsidie krijgt en een ander wel.

Wethouder Meijs: Kijk, dat is nou juist een verschil van mening. Humanitas werd voor een deel gesubsidieerd uit sociale basis en voor een deel gesubsidieerd uit OAB-gelden, onderwijsachterstandsgelden. Daar is ook op ingeleverd en gematigd, dus we moesten op zoek gaan naar een nieuwe financieringsbron. En daar was net de inspreker bezorgd over. Vanmiddag hebben zij contact gehad met de afdeling en daar is al tot aan 160.000 euro in ieder geval een dekking gevonden, dus nog een reststukje van dertigduizend wat er gezocht moet worden. Nou, ik schat zo in dat mijn collega Jur Botter daar wel een oplossing voor gaat vinden, maar dat vind ik al een redelijke overbrugging. Dus ja, wij hebben bepaald op basis van onze criteria en onze toetsingservaringen, hebben wij deze gelden verdeeld. Dat hebben wij niet, met niemand verder in het veld overlegd. Dat kan ook niet. Je kan niet aan een aanbieder vragen van goh, u krijgt nu iets minder, vindt u dat goed en hoe gaat u dat ... Dat hebben wij bepaald.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, allerlaatste vraag, het is twintig over elf, we hebben echt een afspraak, dus dit is uw laatste moment.

De heer Van Kessel: Nou, u noemt nu net: dat hebben we gedaan aan de hand van toetsingscriteria. Die criteria zou ik graag willen zien en ik zou ook de toetsing ook willen zien. Die zou ik graag op papier willen zien. U noemt het een papieren exercitie die u ook heeft gedaan. Ik wil dat graag gewoon zien hoe u dat heeft gedaan.

De voorzitter: Het allerlaatste woord is aan de wethouder.

Wethouder Meijs: Er is geen papieren toetsing geweest en er is geen papieren exercitie geweest. U heeft de bijlage gezien. En u bent het daar niet mee eens, maar dat is wat er gebeurd is.

De voorzitter: Ik wou het hier graag bij laten. En mijnheer Van Kessel, ik snap dat dit enigszins onbevredigend is voor u, maar ik stel voor dat u, want volgens mij gaat het over een verschil van hoe dit is ingevuld, voor zover ik dat kan beoordelen, dat kan ik een klein beetje. Ik stel voor dat u gewoon een kopje koffie gaat drinken met de wethouder, want volgens mij zit u dichter bij elkaar dan u denkt. Dat is een tip van de voorzitter.

18. Sluiting

De voorzitter: Goed, we gaan deze vergadering sluiten, de rondvragen schriftelijk inleveren en dan wil ik u bedanken voor uw komst en een fijne avond verder.